

PUTEREA DRAGOSTEI
DEBORAH SMITH

PROLOG

O iubea pe Katherine Blue Song Gallatin de douăzeci și cinci de ani și mâine, când va muri, o va iubi pentru eternitate. Justis Gallatin se încruntă atât din cauza soarelui puternic al Arizonei, cât și a durerii înfiorătoare din brațul stâng, sfârtecat de un glonț yankeu. Capul îl durea de oboseală, transpirația lipicioasă i se scurgea în mustață și pe buze, și se lipi mai tare de nuc. Copacul era salvarea lui și totodată chinul lui: era legat cu șase metri de lanț care i se răsucea în jurul gleznelor. O umbră căzu peste fața lui Justis. Își ridică privirea obosită și întâlni un chip simpatic.

-O zi călduroasă în iad. Bună treabă, colonele.

-Ar fi trebuit să știi.Colonelul în haină albastră se ghemui lângă el,îi înmână un bidon și acceptă mulțumirea cu un semn din cap.Justis își umplu stomacul cu lichidul rece.

-Maior Gallatin,dacă ai vreun mesaj pentru familie,mai bine mi l-ai spune acum. Justis își strecură mâna liberă în sân și,ignorând durerea agonizantă a trupului său,ridică un lanț-cu o medalie de aur pe el și îl trecu peste părul grizonat.

-Ăsta vine de pe pământul soției mele,din Georgia.Justis închise ochii pentru o clipă,imaginându-și vechiul loc Blue Song,gândindu-se la tot ce însemna el pentru Katie și la ce făcuse în toți acești ani ca să-l păstreze.Privi intens în ochii colonelului și spuse simplu:

-Spune-i că o aștept aici.

Ea îl iubea pe Justis Gallatin de douăzeci și cinci de ani și-l va iubi pentru eternitate.Nu-l va lăsa să pășească singur în acea eternitate și înainte de vreme.

Cu pulsul bubuindu-i în urechi,Katherine intră în cortul armatei și rămase în picioare în fața unui ofițer al Uniunii,bărbos și mohorât.

Colonelul Nathaniel Chatham din cavaleria Arkansas-ului se ridică în fața ei și se plecă ușor: era evident surprins în timp ce îi studia statura regală.

-Am auzit că ești frumoasă și rafinată pentru o femeie Cherokee,spuse el.Dar zvonurile nu vă dau prea mult credit,doamnă.Katherine ignoră complimentul.

-Nu ai nici un drept să-l ții pe soțul meu prizonier aici,în Arkansas.Este cetățean al Națiunii Cherokee.

-Este alb,doamnă.Faptul că trăiește pe pământurile indiene din Oklahoma nu schimbă lucrurile.

-Este cetățean prin căsătorie.Are fii pe jumătate Cherokee.A servit în guvernul tribului înainte de război.Ea se opri,luptându-se să-și păstreze demnitatea în ciuda grijii care o năpădea pentru siguranța lui Justis.Noi nu participăm la războiul vostru,domnule,dați-i drumul.Chatham își mângâie barba castanie și o privi dur.

-Doamnă,nu are sens să te protejezi nici pe tine,nici pe el.V-ați născut amândoi în Georgia.Știu că țineți cu sudiștii.Colonelul își arcui o sprânceană.

-Și știi că soțul tău este ofițer secret în armata Confederației.El și indienii lui și-au petrecut ultimii doi ani izgonind trupele Uniunii de pe teritoriul indian.

-Fiindcă trupele nu aveau ce căuta în acel loc.

-Nu.Fiindcă Gallatinii tăi doreau să salveze modul vostru de viață.

Aveați cincizeci de sclavi.Locul ăla al vostru de la Talequah era una dintre cele

mai mari ferme de pe teritoriu.Katherine se uită la el.

-N-am avut niciodată sclavi,colonele.Erau oameni liberi care lucrau cu plată.

Chatham o studie,părând uimit,apoi se strâmbă.

-Nu contează.Maiorul Gallatin va fi spânzurat.

Un val de gheață o făcu să vadă lumina jucând în fața d.Respiră adânc.

-Trupele tale ne-au confiscat tot ce am avut.Tu le-ai ordonat să ne ardă casa.Fiul meu mai mic se ascunde pentru că a împușcat un soldat care încerca să mă violeze.Are doar treisprezece ani,e doar un copil.Nu am suferit destul?

-Doamnă,luna trecută soldații indieni mi-au ucis ambii fii mai mari în bătălia de la Honey Springs.El făcu pauză.Și i-au scalpat.Disperarea urcă rece în pieptul lui Katherine.

-Fiii mei mai mari au luptat pentru Uniune,îi spuse ea.Unul este mort și celălalt este într-o închisoare confederată..

-Soțul tău este rebel și fiii tăi s-au înrolat în Uniune? întrebă el uimit.

-Da.S-au dus în Est și s-au înrolat într-un regiment acolo,ca să nu lupte într-o zi împotriva tatălui lor.Gâtul o durea și se opri.A fost un act de conștiință și de onoare.Ea și Chatham schimbă priviri stângace,aproape compătimitoare.

Katherine se întrebă dacă avea un suflet bun dincolo de amărăciunea pe care i-o provocase războiul.

-Te rog,colonele,șopti ea.Te implor,dă-i drumul soțului meu.

El privi obosit în depărtare.

-Sunt un om al datoriei,doamnă.Nu pot face pierdut un prizonier.

-Datorie,repeta ea cu dezamăgire.Mi-ai distrus familia și casa pentru o datorie.

Ridică o mână,o întinse spre colonel și murmură o incantație în Cherokee.

El se uită la ea.

-Doamnă,am auzit povești despre vrăjitorie.Nu le înghit.

-Eu sunt profet,nu tsgili.Eu nu arunc blesteme,ci intenții bune.Va exista o legătură întunecată între familia ta și a mea.Numai Dumnezeu poate schimba acest lucru.Ea plecă din cort,lăsându-l ca vrăjit.

Justis își depănă amintirile-prima dată când Katlanicha Blue Song venise în patul lui,vânjoasă și plină de patimă; ziua când recunoscuse că și ea îl iubea la fel de mult cum o iubea el; căsătoria din care rezultaseră patru copii frumoși.

Împărțiseră toată fericirea care venea de la viul Danitaka,atât de uniți în spirit,încât aproape că își vedeau sufletele,iar acum o iubea mai mult decât în ziua în care o întâlnise..

-Osyio,tată,șopti o voce în spatele lui.

Justis se răsuci încet, cu toate simțurile alertate, în lumina lunii, dincolo de nuc, stătea ghemuit un băiețel îmbrăcat în pantaloni din piele de căprioară, părul său negru căzându-i pe spate după portul indian. Mândria și dragostea se amestecară cu teama în sufletul lui Justis.

-Holt, pleacă de acolo, fiule. Nu poți face nimic. Dar Holt alunecă fără zgomot înainte și se chinui cu cătușele. Cu un clic ascuțit se deschiseră.

-Mama l-a mituit pe unul dintre soldați să ne dea cheia.

Justis strânse brațul fiului său.

-Mama ta...

-Ne așteaptă. Dinții lui Holt străluciră albi în întuneric. Pune-ți brațul nevătămat pe după umerii mei, tată, și hai să plecăm de aici.

Ea luă capul lui Justis în poală în timp ce Holt conducea camionul prin întuneric. Plângând în tăcere, Katherine puse o cârpă umedă pe fața soțului său.

El se ridică și o luă de mână.

-Nu te-ai temut că yankeii ăia or să spânzure un ticălos bătrân ca mine, nu, Katie dragă?

-Domnule, mă înspăimânți. Se aplecă peste el, îl sărută tandru și șopti: Cum să trăiesc fără tine? Rămaseră tăcuți pentru o clipă, fără ca buzele să li se atingă, mâna lui mângâind-o puternic pe a ei, în timp ce se străduia să-și revină. În cele din urmă întrebă:

-De unde ai luat destui bani ca să-l mituiești pentru cheie?

-Am vândut medalioanele unuia dintre oamenii lui Chatham.

-Katie. Ea scutură din cap.

-Era mai important să te salvez pe tine decât să păstrez niște bucăți de aur din pământul natal. Erau niște obsesii ale mele, oricum, își vârî mâna în cămașă, apoi gâfâi.

-I-am dat medalionul lui Chatham. Trebuia să ți-l dea după ce muream.

-O, bărbate. Deci nu mai avem nimic din pământ, decât amintiri.

El o trase mai aproape cu mâna teafără.

-Pământul ne va aștepta întotdeauna, îi promise el tandru. Ne vom întoarce.

Katherine își odihni fruntea de a lui și-i puse mâna pe inimă, cu degetele ușoare ca un fulg. *Cândva.*

CAPITOLUL 1

Nathan Chatham trăise în locuri atât de îndepărtate, încât nici măcar National Geographics nu le vizitase. Era un membru adoptat al triburilor primitive din

diferite regiuni, inclusiv a uneia din America de Sud, al cărei vraci îi tatuase fesa dreaptă în timp ce întregul sat privea voios. Câțiva ani mai târziu adăugase acestor ornamente o ureche găurită. Căpitanul african îi dăduse o șansă, fie își găurea urechea, fie i-o tăiau de-a binelea. Fiind un bărbat practic, Nathan alesese străpungerea. Precum un copil ce a crescut chiar la granița Arkansas-ului cu rezervația indiană Cherokee, asistase la ceremoniile șamanilor Cherokee pentru diverse scopuri, de la vindecarea artritei până la conjurarea spiritelor și chemarea păsărilor să coboare din cuiburile lor.

Odată, adolescent fiind, își tăiasse mustața și răsfirase părul peste straturile de trandafiri, doar ca să vadă dacă aceștia creșteau mai repede, așa cum spusese șamanul. Șamanul avusese dreptate, spre încântarea lui Nathan.

În scurt timp, Nathan dobândi respect și dragoste pentru obiceiurile altor popoare. Dar nicăieri nu văzuse ceva măcar pe jumătate la fel de bizar ca acest meci de lupte feminine din zona Carolinei de Sud.

Beast Babe tocmai o bătuse pe Killerina și mulțimea, formată în majoritate din bărbați, era în picioare, aclamând. Se ridică și Nathan, deși locul său din față nu făcea necesar acest lucru. Așa era politicos.

Un spicher TV chel, într-o cămașă albastră, se sui pe ring în timp ce Beast Babe o lovi pe Killerina încă o dată, apoi se îndreptară spre culise. Killerina reuși să facă semn cu mâna de rămas-bun.

-Doamnelor și domnilor, sper că acțiunea din această seară nu v-a șocat mai mult ca de obicei! răcni spicherul în microfonul său. Aceasta a fost una dintre cele mai scârboase lupte pe care le-am văzut între Femeile Sălbaticice în Turul Luptelor! Nu pierdeți meciul revanșă între Killerina și Beast Babe de săptămâna viitoare! Va avea loc pe 17 iunie, la fabulosul amfiteatru Omni din Atlanta!

Nathan zâmbi lamentabil. Se aștepta cumva ca meciul de săptămâna viitoare să fie la fel de scârbos ca acela de săptămâna asta. "Scârbos" făcea să se vândă biletele și să se vizioneze emisiunea.

-Și acum un duel de talie regală! anunță spicherul fluturând mâna spre culoarul de intrare. Difuzoarele urlară o temă binecunoscută dintr-o operă wagneriană.

Camerele de televiziune se rotiră.

-Doamnelor și domnilor, pregătiți-vă pentru...cele patru sute de kilograme ale Valkiriei, Femeia Sălbatică! O femeie uriașă, dezgustătoare, dădu la o parte draperiile de la intrare și veni mărșăluind de-a lungul holului, cu pieptul ornat cu cornuri de metal și purtând peste părul blond, scurt, tuns punk, un coif cu coarne. Purta cizme aurii, colanți albi și o bluză scurtă, albă, încinsă cu o cingătoare lată, acoperită cu strasuri. Totul în ea și pe lângă ea se zgâlțâia.

-O să-mi distrug adversara! țipă Femeia Sălbatică cu un accent german stricat. Mulțimea aclamă înfierbântată și zbieră lucruri porcoase în timp ce Femeia Sălbatică se năpustea în ring. Se învârti în perimetru, scuturând o sulică lungă. Nathan se așeză și încercă să nu râdă. Era nerăbdător să vadă cum arăta Kat Gallatin. Spicherul anunță solemn:

-Doar o singură luptătoare profesionistă are talentul, inima și curajul s-o înfrunte pe Femeia Sălbatică! Difuzoarele făcură ca muzica de fanfară să reverbereze prin toată camera.

-Fanilor, împreunați-vă mâinile pentru această fabuloasă indiană, mândria poporului Cherokee, incredibila Prințesă Talana!

Râsul lui Nathan păli. Ce naiba? Folosea un soi de nume indian? Se ridică în picioare și privi spre draperiile din spatele auditoriului.

Kat Gallatin, alias Prințesa Talana, păși printre draperii și străbătu coridorul cu pasul ușor și grațios al unei gimnaste. O bonetă colorată de război îi acoperea creștetul, iar fața îi era pictată în culori stridente de război.

Nathan se holbă pur și simplu la ea. Nu putea fi mai înaltă de un metru șaiszeci, cu o față încântătoare. În ciuda vopselei, și un trup subțire, bine făcut. Fiecare curbă era la locul ei, se gândi el. Doamne, așa era.

Tot ce purta era o fustă din piele de căprioară și un pieptar la fel. Avea o piele frumoasă de culoarea mierii și își unsese picioarele cu ulei, astfel ca mișcarea lor să producă o simfonie a mușchilor delicați și strălucitori.

Sări în latura ringului și rămase acolo ținându-se de frânghia de sus, ridicând un braț ca să salute mulțimea. Ovațiile dădămară tavanul, când ea le trimise sărutări și zâmbete dulci din ochii adânci.

-Mă bucur să vă văd! How! țipă ea și ridică un braț cu palma întinsă într-un gest mai puțin indian decât cele folosite în western-urile de calitate proastă.

-Știu eu cum, dă-mi doar ocazia! zbieră cineva. Nathan simți un gust amar în stomac. Ce femeie și-ar bate joc de datina ei ca să amuze o bandă de zănatici nenorociți? Cinci generații de Chathamii trăiseră aproape de poporul Cherokee, începând cu stră-stră-stră-bunicul lui Nathan care își așezase familia lângă teritoriul indian înainte de războiul civil. Chatham-ii aveau ranchiună pe Gallatini, dar respectaseră întotdeauna cultul Cherokee. Evident, Kat Gallatin nu-l respecta. Bărbații și băieții înnebuneau în jurul lui Nathan, bătând din picioare, strigându-i numele, făcând remarci porcoase.

-Rupe-i fundul Valkiriei, indianco!

-Gădilă-mă cu penele alea!

-Lasă-mă să fiu iubitul tău indian!

-Ia-mă în wigwam-ul tău,iubito,o,ia-mă în wigwam-ul tău!

Gluma asta a ei nu avea nici un haz.Nathan nu se așteptase ca Kat Gallatin să-și folosească tradiția indiană ca pe o șarlatanie obscenă.Nu crezuse că era așa de frumoasă și de grațioasă,încât să dorească s-o îndeapărteze de acești mocofani blestemați și s-o avertizeze despre comentariile alunecoase pe care le făceau cu voci joase pe care ea nu le putea auzi.Ea urcă în ring,își scoase boneta de război și își eliberă cosițele care îi căzură peste coapse.Apoi surâse și ridică degetul mare spre mulțime.Reușise să arate adorabil,mai mult decât de prost gust.

Nathan se așeză,încruntându-se.Nu crezuse să simtă vina aceasta.Dorise doar să vadă mai îndeaproape unul din verii Gallatin înainte să-și ia revanșa împotriva lor și a pământului deținut de ei.

Cineva îi spusese odată lui Kat că lupta era o simplă joacă morală,binele împotriva răului,justiția împotriva greșelii.Neavând mai mult decât educația oferită de tutorii angajați de circ,Kat nu prea era sigură de ce fel de joacă morală era.Dar știa că Femeia Sălbatică era clar răul,nedreptatea,și pusă pe bătaie.

-Doamne,Muffie,calmează-te.Tu vei câștiga în seara asta,spuse ea într-un moment intim,când Femeia Sălbatică o trânti la podea într-o contorsionare încovrigată.Știu că ai o zi proastă,dar încearcă să nu mă omori.

-Îmi pare rău,mormăi Muffie.Urâsc bărbații și ăsta este un impuls bun pentru agresivitatea mea.O lăsa pe Kat s-o pocnească în gât și căzu pe spate, fluturându-și brațele dramatic.Kat se clătina pe picioare,simțindu-se atât de burdușită,încât nu mai trebui să simuleze ca de obicei.

Chirie.Plata mașinii.Acestea erau mantrele ei tacite în timp ce se clătina peste frânghii și se lăsa peste ele.Mulțimea strigă la ea să fie atentă,că Femeia Sălbatică venea prin spatele ei.Kat respiră adânc.Bine,va lupta patetic să se desprindă de sfori,apoi se va răsuci și o va pocni pe Muffie în stomac,așa cum repetase.

-Ahhhh!Scroafă! Scroafă indiană! Muffie își înfipse o mână în ceafa lui Kat,apoi cu cealaltă îi apucă fusta din piele.Kat se strâmbă de durere,în timp ce Muffie o trase de lângă frânghii.Fusta ei de piele se transformase în pantaloni.

Doamne,ura să fie bătută măr.Dar bărbaților din auditoriu le plăcea,desigur, fiindcă plătiseră ca să vadă niște trupuri ca lumea și lovituri ca lumea.Kat își petrecuse mare parte a vieții ei purtând costume revelatoare,ca orice altă atletă,și de-abia observase privirile drăgăstoase.Își dori să știe cam ce va mai face Muffie în clipa următoare.Muffie o ridică deasupra capului și merse de jur-împrejurul ringului,pufăind.

Kat își încorda torsul astfel încât să nu se lovească,apoi rămase atârnată acolo, disperată și încătușată.

-E îngrozitor! țipă spicherul.Audiență,nu o provocați pe Femeia Sălbatică! Nu puteți ști ce va face în starea asta! Kat își mușcă buuzele ca să nu zâmbească,în timp ce auditoriul începu imediat să strige insulte la adresa lui Muffie.Asta era o schimbare efectivă în program.Dar apoi Muffie răcni:

-Bărbații! Și o aruncă pe Kat în primul rând.

Nu avusese timp să anticipeze și să-și coordoneze căderea.Ateriza lângă un piept larg,masculin,venind cu fruntea în bărbia lui.Scaunul lui pliant se balansa pe spate,și se prăbuși,azvârlindu-i atât pe el,cât și pe ea pe podeaua amfiteatrului. Clipind din cauza durerii din frunte,Kat fu doar pe jumătate conștientă de durerea pe care i-o provoca bărbatului vârându-i un cot în coapsă.El îi înșfacă mâinile,le puse în jurul gâtului lui,și o petrecu cu brațele.

-Asta înseamnă că o va păstra! urlă cineva.Kat auzi mai multe observații scârboase cu privire la norocul victimei și începu să se simtă prost.

-Regret,omule,regret,șopti ea printre gâfâituri.Programul nu este de obicei așa de idiot.

-Vreau despăgubiri.Vocea profundă,ușor răgușită,o făcu să-și ridice privirea și să se uite la el.La vederea lui rămase trăsniță de parcă ar fi lovit-o Muffie.

Ochii cenușii,de culoarea oțelului,o priveau cu o intensitate care îi dezmințea plecarea senzuală și leneșă a pleoapelor.Erau parte a unei fețe bronzate cu un nas turtit și o mustață neagră,peste gura puternică și mare.Fața lui arăta de parcă vizitase o sumedenie de locuri în care viața era plăcută,dar grea.Nasul îi arăta de parcă vizitele nu fuseseră întotdeauna binevenite.Părul lui ciocolatiu era drept, dar lăsat șmecherește pe spate,și purta o țintă de aur în ureche.Au.Trebuie să fi fost ori foarte prost,ori foarte curajos ca să-și fi găurit urechea în partea mai subțire a cartilagiului.„*Pericol,fetițo,pericol*”,se gândi ea.

-Dă-mi drumul,șopti ea.

-Arăți de parcă ai suferi,”*întotdeauna arăt așa când sunt hipnotizată*”.

-Face parte din program,spuse ea încet.

-Oh.El își îngustă ochii a neîncredere și-și mări strânsoarea.

-Și tu trebuie să-mi dai drumul.Kat își dădu seama că își vârâse mâinile în tricoul lui cu en coeur.Materialul moale era aparte și putea fi cașmir,dar se făcuse cocoloș.

-Îmi pare rău,tipule.Cu această replică voioasă ea îi dădu drumul și se desprinse de el.Odată eliberată din îmbrățișarea strânsă,făcu din nou legătura cu lumea și-și dădu seama că mulțimea era frenetică și Muffie se îndrepta direct spre ea.

Muffie avea o privire sălbatică în ochi.

-O,Doamne,spuse Kat monoton.Decise să acționeze înfiorător-de vreme ce nu-i va lua prea mult efort în momentul respectiv-și își acoperi capul cu mâinile.

Uitându-se cu coada ochiului,Kat văzu că Muffie înșfăcase un scaun pliant și îl ridicase amenințător deasupra capului.O,nu.Dacă Muffie nu arunca scaunul unde trebuia,Prințesa Talana va ateriza la spital.Muffie nu părea prea interesată de tehnică în acel moment.

-Nu se preface,observă mohorât domnul Ureche Străpunsă.

-Ai observat bine,îi spuse Kat.Sări în picioare.Una dintre regulile cardinale ale luptelor era să nu schilodească audiența.Organizatorilor nu le plăcea să se judece cu fanii loviți.

-Rămâi pe podea,ordonă Kat.Apăr eu.Dar acest fan nu dorea protecție.Într-o fracțiune de secundă fu în picioare,dând-o la o parte cu brațul.Kat pară lovitura și se opri,privindu-l șocată,în timp ce se posta în fața ei.

Nu era foarte înalt sau foarte masiv,dar se afla un trup musculos și puternic în acel pulover de cașmir,în blugii strimți și-cât de ciudat,se gândi ea-în acei mocasini din piele.Și Muffie o să-l ucidă.Kat îl înhață de umăr.

-Sora ei a fugit astăzi cu prietenul ei,sâsâi ea în urechea străpunsă a străinului.

Acum îi urăște pe bărbați.Dă-te la o parte din calea ei.

În schimb,el întinse brațele către Muffie într-un gest de parare.Muffie ridică scaunul mai sus și avansa ca un buldozer în viteză.Spicherul chemă trupa de securitate.Audiența cerea sânge.

-Pune scaunul jos,îi spuse calm lui Muffie cu acea voce rezonantă și profundă.

-O să ți-l bag pe gât dacă nu te miști! Replică ea.

Ea roti scaunul,iar el îl prinse de un picior cu un gest rapid al mâinii.Muffie slăbi strânsoarea și scaunul căzu la podea.Ea își strânse pumnii Și trase spre el.El păși înapoi și lovitura nimeri în gol.Kat putu simți în față aerul puternic provocat de ea.Kat gemu.Ureche Străpunsă era un gentleman.Nu-i va răspunde la lovitură.

Admiră acest lucru,dar nu putea să lase ca să-l marcheze.

Îl ocoli și o atacă pe Muffie care o lovi în gleznă.Kat icni,străpunsă de durerea fierbinte din picior.Nu avea prea mult timp la dispoziție ca să se întrebe cam cum era o mușcătură,fiindcă trebuia să-l salveze pe acest bărbat fascinant care nu se apăra.Ridicând un pumn,o pocni pe Muffie în falcă.Muffie își acoperi fața cu ambele mâini și se clătină pe picioare,părând jalnic de șocată.Kat fugi spre ea și spuse cu tristețe:

-Trebuia s-o fac,fetițe Nu poți măcelări spectatorii.

-M-ai lovit în măseaua cu abces!

-Știu.O s-o fac din nou,dacă nu te stăpânești.Dar apoi apărură pe scenă ofițerii de securitate și un grup de alte câteva luptătoare.O înșfăcă ră pe Muffie și o târără spre ieșire,printre spectatorii care urlau frenetic.Kat își simți pulsul accelerat și o senzație de furnicături o trecu prin tot corpul.Glezna parcă îi lua foc.Străinul o cuprinse de cot.

-Șchiopătezi.Vocea îi exprima îngrijorare,dar apoi adăugă sarcastic: Sau e ceva normal în programul ăsta idiot? Kat se răsuci să-i vadă expresia de dojana și furia luă locul admirației.Cunoștea acea privire,acea aură de dezgust din partea bărbaților care gândeau că era o glumă de prost gust,poate nu prea diferită de femeile care se luptau goale în noroi.

-Este ceva normal,îi spuse ea,și își smuci brațul.Mulțumesc pentru ajutor.

-Obișnuința pute.

-Hei,drăguțule,dacă voiam o lecție mă duceam la colegiu.

-Fă asta.Ia-ți o slujbă ca lumea.Și încetează să te mai vinzi drept o Cherokee.

Este o insultă.Stomacul i se strânse de durere și de jenă.Ce știa el despre cum crescuse ea? Nimic.Cine era el să-i vorbească arogant?

-Ar fi trebuit s-o las pe Muf-pe Femeia Sălbatică-să-ți zboare creierii,replică Kat.Ar fi terminat imediat.Se răsuci și o porni spre ieșire,roșie de umilință și de furie.Mulțumită tenului ei,știa că Ureche Străpunsă nu observase roșeața.

Dureri înfiorătoare îi treceau prin picior în timp ce se chinuia să nu șchiopăteze.

El era de vină pentru asta.Dacă nu ar fi încercat să fie un tip amabil când de fapt nu dorea să fie...Auditoriul chiuia sălbatic.Oamenii se întindeau ca s-o lovească peste spate și să-i tragă în joacă șuvițe de păr.Una dintre celelalte luptătoare, Mary Maniaca,alergă spre ea și o cuprinse cu un braț pe după umeri.

-Sprijină-te de mine,Kat.Crezi că ți-ai rupt ceva? șopti ea.

-Da.

-Nu fi așa de rigidă.Nu mai merge pe el,sau o să fie mai rău.O să ți-l pună în gips.Kat oftă învinsă și se lăsă greoaie peste prietena ei.Trimise sărutări spectatorilor și dori să plângă fiindcă știa ce gândea străinul acum despre ea.

Doamne,se gândi Kat,aici în rezervație erau de toate,numai indieni nu.

Ridică piciorul stâng de pe accelerație-își proptise inițial piciorul lovit de bord-și lăsă *Mustang-ul* să alunece lin în traficul ticsit.Pe fiecare parte a străzii erau magazine ce făceau reclama suvenirilor și vaselor Cherokee,dar cu nume de genul La Powwow Paul se îndoia că marfa era autentică.În depărtare,munții Carolinei de Nord,rotunzi și albaștri-verzui vegheau asupra zonei turistice, amintind că odată această sălbăticie virgină fusese locuită doar de indienii

Cherokee.Era o rezervație aici,în Carolina de Nord,și o alta în Oklahoma.Era derutant.Din puținul pe care-l citise,Kat înțelesese că doar câteva sute de refugiați se ascuseseră aici,în acești munți stâncoși,când tribul a fost forțat să părăsească Sudul.Uite un indian! Kat își parcă mașina în spațiul din fața unui magazin,își înșfacă cârja și sacul imens care îi servea drept poșetă,apoi se îndreptă spre bătrânul înalt și maiestuos îmbrăcat în pantaloni din piele și bonetă de război.La picioarele lui se afla un coș țesut.

-Bună,spuse ea cu veselie.Ești șef? El o măsură cu privirea,luând totul în considerație,de la adidașii ei *Reebok* roz,la blugii și la tricoul pe care se citea *WOW-Wild Women Of Wrestling* și,în cele din urmă,părul și fața ei.Mustăci amuzat.

-*Osiyo wah lay lee*.Kat îi zâmbi transfigurată.

-Asta este în Cherokee? El încuviință din cap.

-Ce-ai spus?

-Bună,pasăre colibri.El își înălță capul și o privi curios.Nu ești de pe aici.

-Nu.Dar sunt Cherokee.Totuși,nu știu nimic despre trib.Am venit aici să-mi văd vara.El îi întinse o mână cioturoasă.

-Mă numesc Sam Lupul înalt,își strânseseră mâinile.

-Eu sunt Kat Gallatin.El se holbă.

-Tu ești verișoara lui Eh-lee-ga?

-Eh-lee-ga?

-Erica.Erica Gallatin.

-Mda! Am întâlnit-o acum o lună.Am moștenit niște pământ împreună,noi două, și verișoara noastră Tess din California.Pământul e în Georgia,dar proprietara a locuit aici.Sam Lupul înalt dădu din cap solemn.

-Dove Gallatin.Îmi era prietenă.

-Asta este minunat! Cum pot găsi locuința? Erica a venit aici din Washington ca să caute familia.Deocamdată s-a mutat în casa doamnei Dove.

-Știu.Sam arătă cu degetul mare spre pieptul său.Nepotul meu este îndrăgostit de ea.Șocată,Kat încercă să nu se balanseze pe cârjă.Doar cu patru săptămâni în urmă plecase în Georgia ca să se vadă cu Erica și cu Tess Gallatin pentru prima dată,dar se apropiaseră repede una de alta.Erica fusese singură acum patru săptămâni.De fapt se considera ultima fată bătrână din Washington D.C.

Evident,Erica găsisese aici mai mult decât istoria familiei Gallatin.

-Uf,Domnule Lup înalt...

-Spune-mi Bunicul Sam.Toți Oamenii Adevărați o fac.

-Oamenii Adevărați?

-Cherokee.*Ani-Yun-Wiya*.Kat vru să rîdă de încântare.Ea nu era colibri,era un Om Adevărat.

-Îmi poți spune cum găsesc casa lui Dove?

-Sigur,îi dădu indicații.

-Bunicule Sam,ce faci aici exact? Ea arătă spre coș.

-Fac pe șeful.Oamenii vor să facă poze cu un Cherokee adevărat.Ei fac pozele, eu iau bacșișul.Arătă spre boneta de război.Desigur,oamenii noștri nu poartă niciodată chestii de genul ăsta,dar turiștii se așteaptă la așa ceva.

Kat îl privi prosteste,gândindu-se la insulta străinilor de acum câteva nopți.

-Te distrezi vreodată îmbrăcându-te așa ca să faci bani? Vreau să spun,eu îmi câștig existența luptând și...

-Acum îmi amintesc.Prințesa Talana! Te-am văzut la televizor! Ești nemaipomenită!Ea dori să-l îmbrățișeze.

-Crezi că-mi bat joc de faptul că sunt indiancă? Este rău? El o prinse de bărbie.

-Faci ce trebuie,*way lay lee*.Aici-el arătă spre inima ei-ăsta e singurul loc care trebuie să te îngrijeze.Dacă aici este Cherokee,este în regulă.

-Bunicule Sam,nu prea am familie.Pot să te adoptez?

-Sigur.Încă râdea când ea se îndepărta.

Erica Gallatin provenea dintr-o ramură a familiei care nu se căsătorise în mijlocul tribului.Ca urmare,ea era o roșcată înaltă,subțire,cu pielea rozalie.

Singura asemănare fizică cu Kat erau ochii verzi,pe care aparent îi moșteniseră de la stră-străbunicul Justis.Erica a fost educată ca lumea,cu un accent puțin yankeu,dar nu era snoabă.Kat o admira la nebunie.Stăteau în casa mică și cochetă a lui Dove Gallatin din mijlocul pădurii,discutând de parcă se cunoșteau de când lumea.

-Mai ai medalionul? întrebă Erica.

-O,da.Îl port.Scoase un lanț din decolteul tricoului.Piesa grea din aur ieși la iveală ușor,strălucind în lumina după-amiezei.Era însemnată pe ambele părți cu un scris Cherokee ciudat.

-Bunicul Sam îți va traduce,dacă vrei să i-l lași.Deja lucrează la al meu și al lui Tess.

-Grozaz! Kat îi înmână bucata de aur.Poate vom afla ce naiba a vrut Dove să știm.Erica se uită neliniștită la glezna luxată a lui Kat.

-Ești sigură că n-ai nevoie de bani? De un împrumut?Să nu-ți fie rușine.Doar suntem în familie.

-Nu.O să trag la campingul de pe pământul nostru în Golden Ridge când mi se

va vindeca glezna și n-o să mă coste mult.Sunt obișnuită să trăiesc simplu.Clipi din ochi spre Erica și își dori ca secretul ei să fie la fel de important pe cât sunase.

-Nouă,indienilor,ne este de-ajuns demnitatea noastră.Și după noaptea trecută nu era sigură că avea așa ceva.

Era unul dintre cele mai minunate locuri pe care le văzuse vreodată,acest pământ deluros cu văi largi și râuri susurătoare,leneșe.Și partea uimitoare era că îi aparținea și ei.Ei.Kat Gallatin,o nomadă,o femeie care își petrecuse cea mai mare parte a celor douăzeci și opt de ani pe drum sau în apartamente ieftine,iar acum deținea o treime din două sute de acri în Golden Ridge,Georgia.Se simțea foarte importantă.Șchiopată de-a lungul unei porțiuni cu caprifoi și rododendroni,folosindu-și cârja ca să dea la o parte crengile căzute.La malul râului se opri și inhala aroma răcoroasă,de pământ reavăn.

Stră-stră-străbunica ei,Katlanicha Blue Song,se născuse pe acest pământ,și se asigurase că va rămâne al familiei pentru totdeauna.Medalioanele aveau ceva de-a face cu asta,dar ele încă erau un mister mare pentru ea și pentru verișoarele ei.Doamne,era atât de retras aici,ziua de iunie era înăbușitoare și glezna îi zvâcnea de prea mult mers.Kat se uită spre râu pentru o clipă,apoi se așeză jos și se dezbracă de tot,în afară de sutien și chiloți.Își scoase fașa elastică de la gleznă și se aruncă în râu,Kat se așeză în partea joasă și se sprijini în coate,astfel încât apa să-i năvălească peste tot trupul.În cele din urmă se întinse complet,doar cu fața ieșind din apa rece ca gheața și părul fluturând ca un nor negru.

Îi părea așa de bine să fie aici: se simțea așa de aproape de ceva,de cineva pe care nu-l cunoscuse niciodată,încât pieptul îi tresări de bucurie și de dor de casă,și de sentimentul că odată mai stătuse întinsă aici.

Deja vu.O ciudățenie a creierului.Auzise explicația acestui lucru odată,la un spectacol TV.Nu mai erau surprize în lumea modernă.Kat oftă,se întinse,ajunse în spate și-și descheie sutienul.Îl va face ghem și-l va arunca pe malul ierbos cu o azvârlitură expertă.Îl lovi pe Ureche Străpunsă în față.

CAPITOLUL 2

Simțea că va muri de rușine,că se va topi din cap până în picioare.Voia să se dizolve în apă și să curgă mai departe.El îngenunche pe un picior,nepurtând nimic altceva decât un șort kaki și pantofi de jogging,cu brațul proptit nonșalant pe genunchiul ridicat și sutienul ei atârând sfios din mâna lui bronzată.

Chiar dacă sânii ei erau sub apă,Kat se acoperi cu un braț.

El îi atrase atenția cu un zâmbet voios.Ea se holbă la el fără cuvinte.

-Bună din nou,spuse el fără să zâmbească,deși era o nuanță de umor victorios în ochii lui cenușii.În cele din urmă creierul ei se limpezi.Oare acest bărbat o urmărise încă din noaptea aceea? O urmărise prin toată Carolina de Sud? Ce dorea? O protejase înainte cu intenția de a-i face oare rău acum?

-Prietenele mele sunt pe aici,minți ea cu dinții încleștați.Sunt la celălalt capăt al vechiului drum,dar vor veni într-o clipă.El îi aruncă un surâs dojenitor.

-Nu vor veni.Te-am urmărit descărcându-ți mașina.Ești singură.Teama o năpădi.

-De ce mă urmărești? Ce vrei de la mine?

El îi azvârli sutienul într-un boschet de ilice și își încrucișă picioarele.Pieptul și brațele îi erau bronzate puternic.Până și la depărtare îi putea vedea părul întunecat,strălucitor,de pe piept și pistruii de pe umeri.

-Relaxează-te,Prințesă Talana.Nu mă aflu aici ca să te violez.

El scoase un medalion care atârna de lanțul de la gât.Medalionul căzu seducător în peticul de păr castaniu de pe pieptul lui.Mușchii tari se flexionară în jurul lui când își găsi poziția.

-De ce mă urmărești? întreba ea din nou.Kat ar fi pariat că acest bărbat nu-și clădise fizicul sau bronzul într-un club de sănătate și că medalionul lui nu provenea dintr-un magazin de bijuterii.Analizându-i atitudinea,părul lung și urechea străpunsă,ai fi zis că este un înger Negru în căutarea unei prietene.

-Nu te urmăresc,o liniști el.Eu am venit primul aici.Arătă peste umărul drept.Am tabără la cotul râului,mai în spate.

-Asta e o proprietate particulară.Știai asta?

-Da.

-De fapt,este proprietatea mea.

-Da,știu.

-De unde știi?

-Tu ești Kat Gallatin.Ai două verișoare îndepărtate.Toate trei ați moștenit acest pământ de la o femeie Cherokee sângeroasă pe nume Dove Gallatin,din Carolina de Nord.Pământul este în posesia familiei Gallatin de cel puțin o sută cincizeci de ani-nu mai mult de atât,din moment ce a aparținut stră-stră-străbunicei tale și poporului ei,ei erau Cherokee aparținând clanului albastru.Kat rămase cu gura căscată la el.Nu putea suporta.Știa aproape la fel de multe despre familia ei ca și ea.

-Cine ești tu?

-Numele Chatham îți spune ceva? Ea scutură din cap.

-Ar trebui? El o privi dur timp de câteva secunde.

-Sunt din Tri-State-Mining.

-Oh.Oh! încă se mai încrunta uimită la el.

-Ce faci aici? Nu am semnat nici o înțelegere de închiriere a dreptului de minerit.

-Nu încă,oricum.

-Și nici nu cred că o vom face.Cel puțin nu până când nu aflăm mai multe despre ramurile familiilor noastre.

-Hmmm.Ei bine,eu sunt geolog.Am făcut câteva investigații pentru companie. Inofensive,de altfel.Mostre de sol,nimic care să te neliniștească.

Kat se uită la apa rece ca gheața ce-i trecea peste corp.Începea să tremure,atât din cauza apei,cât și din a stării de provocare.Bărbatul era obișnuit să se uite la femei dezbrăcate printre genele lăsate.Nu părea dornic să iasă din această situație.

-E ridicol.Vreau să ies din apă.

-Dă-i drumul.Nu cred că ești genul rușinos.

-Nu sunt nici cel nerușinos,zise ea mânioasă.Și,Chatham,sau cum te-o fi chemând,vreau să pleci de pe pământul ăsta.

-Nu.Vei avea nevoie de acordul verișoarelor tale ca să mă înlături și am auzit că vara ta Tess nu este în țară.

-Doamne,ești un adevărat torent de informații.Tri-State se ocupă de spionaj?

-Da.Știu că tu și verișoarele tale sunteți născute în aceeași zi,dar în ani diferiți. Tu ai douăzeci și opt,Erica douăzeci și trei,iar Tess douăzeci și șase.Erica trăiește în Washington,D.C.,Tess în Long Beach,California.El zâmbi răutăcios, amuzându-se de unul singur.

-Ele au bani,tu nu.Tu conduci un *Mustang* vechi pe care l-ai cumpărat la mâna a doua acum cinci ani,și un apartament ieftin în Miami.Dacă întârzii cu plata chiriei următoare,o să fii evacuată.Aș spune că ai nevoie de propunerea oferită de Tri-State.Kat se scutură mânioasă.Se simțea invadată,violată și mai dezbrăcată ca niciodată.Cum îndrăznea un bărbat care purta pulovere de cașmir și medalion de aur la gât să râdă de sărăcia ei?

-Pleacă dracului de aici.El se ridică în picioare.

-Mă cheamă Nathan Chatham.Geolog.În afacerile miniere mă numesc pistolar.

-În a mea ești numit o durere-n fund.

-Vorbind de durere ești o mare actriță.Șchiopătatul ăla a fost perfect noaptea trecută.Jalnic.Chiar arătai jalnic.Fecioara indiană rănită.Ce plasă!

Ochii ei clocoteau de furie.

-Să nu te surprindă dacă nu-ți voi vizita tabăra.

-Deci ce facem aici? Studiem natura? Se ridică și privi solemn în jur, imitând-o.Hmmm.Dealuri frumoase.Copaci.Apă.Unde este restaurantul fast-food? Ea înțelese de ce odată poporul ei îi scalpa pe oamenii albi.Trebuia să fie amuzant.

-Și eu îmi așez tabăra aici,îi spuse ea.Asta aduse prima privire onestă de surpriză pe fața lui.

-Îți faci tabăra aici? Nu-ți poți permite un motel? „Așa e,deșteptule”,își spuse ea în gând.

-M-am născut într-un cort de circ,drăguțule.Mi-am petrecut cea mai mare parte a vieții pe drum.Pot campa oricând.El râse puternic.

-Mă îndoiesc.Unde te așezi? Kat se gândi că,dacă nu va ieși curând din apă, partea inferioară a trupului ei va îngheța și va cădea.Degete,tălpi,sâni-singurul lucru care le mai salva acum era furia generată de Nathan Chatham.

Își înălță capul și zâmbi larg,fără vreo urmă de sinceritate.

-Nu,nu vreau să spui cavaleriei unde să mă găsească după ce te jefuiesc.

-Este încântător să jefuiești.Nu uita partea atacului.Voi fi dezamăgit dacă nu mă vei jefui.Zâmbind,plecă prin păduri-pădurile ei,la naiba-de parcă erau ale lui.

Nathan stătea în fața taberei sale gândindu-se la Kat Gallatin.Nu putea să nu fie fascinat de ea și asta-l făcea să se simtă prost.Ultimul lucru pe care îl dorea era să se țină de planurile lui pentru măsurători,dar îi venea greu,acum că văzuse pământul.Era,fără îndoială special,cu văile lui largi și dealurile încântătoare.De pe culmea înaltă de deasupra văii putea vedea munții verzi-albăstrui în depărtare,poalele sudice ale Fumului,sau Locul Fumului Albastru,cum îl numiseră Cherokee.Erau păstrăvi mărișori în râu,pădurile erau pline de sălbăticie-cu excepția lui Kat Gallatin,care era cel puțin exotică,dacă nu sălbatică-și aerul avea o aromă plăcută,care îl făcu să se simtă purificat în interior.Pe de altă parte,Kat Gallatin îl făcea să dogorească,precum o chiflă căreia i s-a pus prea multă drojdie ca să crească.Totul se înălța puternic.

Doamne,femeia era obișnuită să provoace bărbații cu trupul ei athletic,curbat,și stătea acolo,în acel râu ca o seducătoare nimfă Cherokee,lăsându-și frumoasa coamă de păr negru să plutească în jurul ei,de parcă știa că el îl va admira.

Ea îl inspectase la rândul ei fără să clipească,iar el simți nevoia arzândă să intre în râu ca să vadă ce va face-și ce va face și el după aceea.

La dracu! Probabil astfel îl sedusese și-l ruinase Dove Gallatin pe bunicul său cu voința slabă.Nathan își umplu pipa lungă cu tutun,trase câteva pufăituri calmante în timp ce pregăti focul pentru cină.În seara asta nu-și va folosi butelia de

campanie; va înveli niște păstrăv proaspăt în foi și noroi, apoi îl va coace. După ce se va întuneca, îi va face o vizită de curtoazie lui Kat Gallatin. Aceasta era probabil prima dată după un secol și jumătate când un Cherokee își petrecea noaptea pe acest pământ. Spera ca ea să aprecieze pe cât de mult posibil.

Iată-o încercând să-și facă tabăra așa cum își făcuseră străbunii ei, iar aceștia nu obișnuiseră deloc să facă așa ceva. Kat își trase pledul peste umeri și începu să citească din cartea de istorie Cherokee pe care i-o împrumutase Erica. Atârname mai multe lanterne cu kerosen de o sfoară legată între doi copaci și în lumina pîlpâitoare citi cum tribul se „civilizase” cam prin 1800.

Păstrasera multe obiceiuri din cultura lor de baștină, dar adoptaseră și altele de la albi, cum ar fi creșterea animalelor, afacerile, educația și traiul în casă. Își dori o casă imediat, astfel încât să fie autentică. Zăbind ca pentru sine, Kat făcu un foc de tabără, înfipse un alt hot-dog în cârligul unui umerăș de haine și-l balansa deasupra flăcărilor. În viața ei mâncase mai mulți hot-dogs făcuți la foc decât orice fată, cercetaș. Măine va face o supă conservată.

Măine va trebui, probabil, să se confrunte din nou cu Nathan Chatham. Ca de obicei, gândurile i se îndreptară direct spre el. Condusesse zece mile ca să-l verifice cu T. Lucas Brown, avocatul care îi înmânase testamentul lui Dove.

Da, Chatham era cu *Tri-State-Mining* și îi dăduse lui Brown de știre că explora pământul Gallatin. Brown nu văzuse nici un rău în asta. Nu se va întâmpla nimic rău. Kat ar fi încuviințat dacă Chatham n-ar fi fost așa de obraznic. Un tip arogant, atrăgător, cu genul de ochi curioși, care îi spusese că fusese în tot soiul de locuri emoționante și avusese o grămadă de aventuri excitante, unele între așternuturi, cu siguranță. Kat scutură din cap. Mai bine s-ar întoarce la citit înainte să se gândească prea mult la asta. Fusese singură prea mult timp ca să nu și-l imagineze pe Nathan Chatham purtând medalionul la gât. Auzi un mormăit undeva mai departe de cortul ei. Capul lui Kat țâșni înainte, și pielea i se făcu de găină. Un urs? Nu în partea asta a Georgiei urșii nu puteau supraviețui. Un linx? Un vampir? O broască? Mormăitul se auzi din nou. În regulă, ce ar fi făcut stră-străbunica ei, Katherine, după care fusese botezată?

Kat scoase un automat *Beretta* de 9 mm de sub pătură, îl fixă spre o luminieță dintre copaci și trase șase împușcături de avertizare spre cerul nopții.

-M-ai nimerit, se auzi o voce profundă, apoi gemu. Kat se răsuci rapid ca să-l vadă pe Nathan Chatham sărind din tufe, ținându-se de piept cu drama ieftină a unui actor prost. Chiar în inimă. Se lăsă la pământ, se răsuci pe spate și întinse ambele brațe în lături.

Uimită,ea se holbă la el cu gura căscată.La început îi veni să râdă,dar bărbatul încercase s-o sperie și asta era prea enervant.

Faptul că el nu purta nimic decât pantaloni din piele și mocasini nu-i ajuta sentimentele războinice.El stătea întins acolo,cu pieptu-i păros ridicându-se și lăsându-se rapid,abdomenul eta-lându-i o mulțime de mușchi,cu pantalonii de piele moale mulați prea intim pe umflătura dintre coapse.

Pulsul lui Kat se accelerează.Ce era el? Genul care se întorcea în natură? Un fel de Daniel Boone cu cercel? Ea înșfacă umerășul cu hot-dog-ul de pe foc și i-l trânti peste abdomen.El urlă când fierul fierbinte îi atinse pielea mai sus de buric.

Kat se gândi surprinsă că nu scosese nici un cuvânt obscen,ci sări în sus, ținându-se de abdomen cu o mână.Un gentleman,se minună ea.

Ca și atunci când el refuzase să se apere de Muffie.Nu.Era doar prea șocat ca să înjure.Ochii îi erau ca plumbul când se încruntă la ea.Sub mustața neagră se vedea o cută de avertizare.Apoi se controla și un colț al gurii se ridică.

-Diavoliță mică,spuse el țâfnos.Dar am meritat-o.Ea oftă de ușurare.

-Te cred și eu.Amândoi pufniră simțind un miros de arsură.Kat își mușcă buza de jos ca să nu râdă.Îi pârlise părul de pe abdomen.

-M-am pârlit,spuse el,cu ochii țintă la ea.Pielea mea nu mai e bună de nimic acum.Își îndepărtă mâna și se uită în jos.Kat,care încă mai ținea *Beretta* într-o mână și umerășul cu hot-dog-ul mortal pe el în cealaltă,îi urmări privirea și se strâmbă văzând dunga subțire și roșie de deasupra buricului.

-Am niște ulei contra arsurilor,se oferi ea.

-N-am nevoie.El luă hot-dog-ul,mâncă jumătate din el,apoi își frecă abdomenul cu cealaltă jumătate.

-Dezgustător.

-Mulțumesc.

-Ce faci în tabăra mea? în afară că-mi folosești mâncarea în scopuri ciudate?

El se sprijini pe coate și lumina focului se oglindi în medalionul de aur de pe pieptul lui.

-Am venit să văd cum trăiesc adevărații indieni.Uitându-se în jur,el încuviință aprobator spre cortul ei de pânză,la felul cum strânsese frunze de pe solul negru și gras ca focul de tabără să nu se răspândească și la stocul de produse de băcănie agățate în copac într-o pungă de nylon,pentru a le feri de animale.

-Nu-i rău.

-Ți-am mai spus,știu să campez.Ea puse *Beretta* sub pătură,ascunsă vederii.

-Și cum să te aperi?

-Da.

-Gloanțe adevărate sau oarbe? întrebă el și-i aruncă un zâmbet provocator.

Kat își arcui o sprânceană spre el.

-Ascunde-te din nou în tufe și vei vedea.

-Vai mie.El se întinse și-i luă cartea din poală.Hmmm.Nu știam că luptătoarele știu să citească.Remarca asta o ustură amarnic: Cu ochii plini de lacrimi îi smulse cartea din mână.

-Nu sunt un geniu,dar nu sunt tâmpită.Mai bine du-te la locul tău din pădure.El clipi un pic din ochi.

-Uite,n-am vrut...

-Dă-i drumul,studentule!

-Student? O privi uimit.Nu mi-a mai spus nimeni așa de când am împlinit treizeci de ani,iar acum merg pe treizeci și cinci.Oare de ce bănuiesc că nu apreciezi educația la colegiu?

-O apreciez foarte mult.Într-o zi o să am și eu una.Dar nu-mi plac javrele cu colegiu care se uită de sus la cei care n-au o hârtiuță cu numele lor pe ea.

-Nu am absolvit colegiul niciodată.Am fost doar un an.

-Dar ești geolog.

-Cine a spus că ai nevoie de colegiu ca să faci ce-ți place?

Kat se uită în depărtare și se jucă absentă cu coperta cărții timp de o secundă.

-Soțul meu spunea asta.Era o alertă și o încordare în trupul lui Nathan Chatham, și o intensitate în ochii lui care o făcuse să uite întrebătoare la el.

-Ești surprins ca o femeie ca mine să fi fost căsătorită vreodată? Luptătoarele sunt femei adevărate,să știi.El zâmbi grijuliu,apoi intensitatea din ochi îi păli,de parcă o îndepărtase.

-Deci nu mai ești căsătorită? Ea privi în zare,scrâșnind din dinți.

-Corect.

-Nu te judec.Nu mai fi așa de încordată.Kat se uită spre el.

-Nu faci decât să mă judeci.Începând cu noaptea trecută.

-Ei,bărbații tind să-și facă idei despre femeile pe jumătate goale care le pică în brațe.Uite,Kitty Kat,lupta este doar sex și violență sub motivul că ar fi sport.Asta este valabil și pentru lupta între bărbați ca și pentru cea între femei.Nu-mi spune că te surprinde când oamenii te tratează ca pe o bucătică.

-O,înțeleg.Te-ai strecurat până în tabăra mea în seara asta fiindcă crezi că sunt ușuratică.Te uiți de sus la mine,dar nu te-ai da înapoi de la o mică distracție nocturnă.Tensiunea zvâcni încă o dată în el,mai mult ca niciodată.Ridică o mână,arăță cu degetul spre ea și spuse pe un ton amenințător:

-Acuzația asta spune mai multe despre tine decât părerea mea despre tine.

-Am o părere bună despre mine.Doar că trebuie să mă apăr de tipi ca tine.

-Tipi ca mine? Vrei să spui tipi care îți displac înainte să afli cât de puțin despre ei?

-Spune-mi ceva ca să-mi schimb părerea.El se încruntă gânditor.Apoi ridică medalionul de la gât.

-Eu caut aur.Chiar și când nu găsesc altceva decât noroi,pot spune că există ceva prețios dedesubt.Și îl valorific.Kate se îndreptă amenințător.

-Mă numești noroi? El gemu,râse plictisit și căzu pe spate pe solul plin de frunze.

-Nu,te numesc necaz.Necaz la suprafață și dedesubt.

-Ei,mulțumesc.O să iau în considerație.Ești un bărbat ciudat.De parcă nu te-ai potrivi cu restul lumii.

-Perfect.Nici nu vreau.

-Nici eu.Schimbară o privire lungă,care trimise o senzație primară pe spinarea lui Kat,făcând-o să se simtă încordată și relaxată pe dinăuntru.Se uită iar spre cartea ei,încercând disperată să scape de privirea lui magnetică.

-Am de citit.Încerc să învăț despre Cherokee.Ea zâmbi.Porecla mea în Cherokee este *Wis-sah*.Pisica.El dădu din cap,de parcă știa acest lucru.

Ea îl privi ridicându-se în picioare,mișcându-se ușor,cu o încredere care caracteriza tot ceea ce făcea el.Îl putea mirosi,îi putea simți pielea,moscul de pe puloverul său și o aromă tare care îi amintea de pământul bogat de după ploaie.

-Fumezi? întrebă ea.

-Uneori fumez pipă.Zâmbi văzându-i expresia ironică.Nimic caraghios.Doar tutun.Te deranjează mirosul?

-Țigările,da.Dar pipele și trabucele nu.Își lăsă capul pe-o parte și-l studie rapid.

Genul de înger Războinic n-ar fuma pipă,nu umplută cu tutun,în orice caz.

Dar nu se brodea.Când se gândea la pipe și-l imagina pe Fred MacMurray,și nu un sălbatic precum Nathan Chatham,care umbla îmbrăcat ca un țigan de frontieră.

-Cât o să campezi aici? întrebă ea.

-Nu mă grăbesc.Dar tu? Kat se gândi la glezna ei fracturată,ascunsă sub pătură.

-Trei sau patru săptămâni,poate.

-Uau! Aici,de una singură? Nu ai familie? Nici un motan nu se va întreba unde ești?

-Nu.Ei,nu am familie în afară de verișoarele pe care le-am întâlnit.Erica și Tess.Avem o oarecare legătură de sânge,nu? Fiind ultimele rămase din neamul Gallatin,născute în aceeași zi.El o studie în tăcere,evident minunându-se asupra

misterelor ei.Ei bine,lasă-l să se minuneze.Ultimul lucru de care avea nevoie o nomadă ca ea era un bărbat care s-o privească precum Nathan Chatham: cu o invitație la dragoste în ochi.Bănuia că va fi foarte greu să scape de acest bărbat. Spre fascinația ei,era unic.Sau,mai rău,ce-ar fi fost să fie căsătoriți,iar el s-o părăsească? Doamne,de-abia îl întâlnise și deja murea după el.

-Îmi place aici,îi spuse ea lui Nathan.Vreau să mă strâng de pe drumuri și să intru în istoria familiei mele.Cred că într-o zi o să mă întorc aici și o să construiesc o casuță.Da.Ea dădu ușor din cap și se întrebă de unde îi venise ideea.Până acum nu se gândise să se așeze pe acest pământ,dar brusc i se păru normal s-o facă,de parcă știuse că va trăi aici în cele din urmă.

Kat uită de meditațiile ei ciudate când văzu expresia aproape furioasă de pe fața lui Nathan Chatham.

-O,femeie ca tine nu va fi fericită aici,spuse el jignitor.Nu ai ce face decât să te uiți la copaci.Kat se înfurie pe el.Tocmai când credea că era bine devenea morocănos.

-Și cum ar fi fericită o femeie ca mine?

-În spectacol.Erai în elementul tău noaptea trecută.

-Spui de fapt că sunt o superficială care nu ar putea duce o viață normală?

-Da.Doamne,știa exact pe ce să insiste ca s-o înfurie,s-o rănească și s-o deruteze? Kat deschise cartea și spuse sardonice:

-Râde ciob de oală spartă.Nu treci peste egoismul ăla al tău nici în întuneric.

-Somn ușor,Kat.Și nu mai trage în stele.

Kat iubea răsăritul cu lumina lui magică,liniștea și felul în care începea să strălucească.Adesea trebuia să stea trează ca o bufniță din cauza rutinei circului-cele mai multe zile începeau cu spectacolul de după-amiază și se terminau după miezul nopții,iar luptele la fel.Dar după ce se va muta aici pentru totdeauna nu va mai pierde nici un răsărit.Când se va stabili.Cândva.Povestea vieții ei.Cândva.Însă astăzi se va mai bucura de o baie în râu.Kat o porni purtând tricoul cu *Wild Women of Wrestling* peste un costum de baie.Pe umăr ducea un sac de voiaj care conținea un prosop,săpun și șampon.

Reuși să prindă crengile unui copac ca să se țină fără ajutorul cârjei.Găsind un punct în care malul râului era plat și nisipos,își scoase adidașii *Reebok* cu grijă și îi așeză în bifurcația unui copac.Adidașii de bună calitate erau boala ei,și după câte știa,animalelor sălbatice le-ar fi plăcut.O voce profundă,muzicală,inundă liniștea.Kat căscă gura,se uită în jur,nu văzu nimic,apoi rămase ca o stană de piatră,ascultând cu atenție.Vocea era a lui Nathan...dar nu vorbea în engleza.

Cuvintele se rostogoleau moale, ca baloanele de apă care susurau peste rocile din râu. Era cel mai eteric sunet pe care îl auzise vreodată și o făcu să tremure de emoție. Să fi fost în indiană? Și dacă era, de unde învățase el? Și unde dracu' era? Se aplecă pe malul nisipos și își înălță capul peste un tufiș uriaș de dafin care atârna deasupra apei. Uitându-se printre frunzele mari și lungi, îl văzu pe Nathan în susul râului, cu spatele spre ea, cu mâinile ridicate spre cer și cu trupul gol-goluț. Dacă dorea să fie natural, cu siguranță că făcuse un pas înainte în sensul ăsta. Kat păși înapoi, cu inima bătându-i tare. Orice spunea el, subconștientul ei reacționa și n-o va lăsa să plece de acolo. Ascultând aici, în mijlocul pământului pe care strămoșii ei, Cherokee, îl iubiseră de veacuri, se simți de parcă alunecase printr-o poartă a timpului. O pasăre cânta dulce în apropiere. Pentru o clipă Kat fu sigură că stră-străbunica ei se aflase prin preajmă zâmbindu-i.

Tremură și nu se mai uită. Kat scutură din cap, un pic înspăimântată de imaginația ei. Brusc, Nathan încetă să mai vorbească și dimineața se întoarse la normal.

Kat rămase acolo în picioare, cu ochii larg deschiși, și se gândi la următoarea ei mișcare. O, la naiba, ar putea da de belea, dar nu putu să plece fără să se mai uite o dată la el. El se spăla, cu picioarele desfăcute, cu brațele ridicate, de parcă freca fiecare căuș al brațului cu putere. Aruncă săpunul în aer, apoi țipă când acesta sări și-l prinse înainte să cadă în apă.

Apoi se aplecă și-și vârî tot capul în râul rece ca gheața. Țipă din nou, frecându-și părul negru, bogat, cu poftă. Doamne, făcea din spălat un eveniment athletic.

Și ea era gata să aclame. În mod normal, Kat ar fi gândit că bărbații goi păreau prea vulnerabili, ca puii nou-născuți, care fuseseră fericiți înainte să-și părăsească adăpostul. Crescând, mai văzuse câțiva bărbați goi, dar ei erau circari, care intrau dintr-un costum într-altul fără le pese că erau priviți.

Bărbați dezbrăcați precum clovnul Blinko, de exemplu, nu i-ar fi dat palpității.

Desigur, îl văzuse dezbrăcat pe soțul ei, dar nici el nu păruse în largul lui. Fără haine părea întotdeauna să se strecoare, chiar dacă nu se mișca. Nu simțea important fără hainele lui și fără costumele croite de-a gata, decise ea.

Însă Nathan Chatham arăta nu numai important, ci și încântat să fie gol în mijlocul râului. Vorbind de... ce era aia de pe fesa lui dreaptă? Un fel de tatuaj? Da! Kat se aplecă, uitându-se intens. Nu putea distinge, căci era la trei metri distanță. Ar fi dat orice să știe ce însemna tatuajul. Apoi el se răsuci cu fața spre ea, iar ea scoase un sunet ușor de admirație. Bărbații n-au fost creați în mod egal și tatuajul probabil că spunea „*Satisfacție garantată*”. Acum își săpunea părul puternic, șiroaie albe curgându-i pe piept în jos, și mai departe, până când Kat crezu că era un copac de zăpadă în mijlocul unui râu. Un imens sequoia.

Își apăsă mâinile peste gură ca să nu râdă în mod ridicol. Era cinstit să se bucure de spectacol, după spectacolul pe care el îl dăduse ieri. O, va plăti mai târziu pentru asta în fantezii neîmplinite, dar fanteziile ei vor fi mai excitante ca de obicei. Nathan se aplecă și își cufundă capul așa de tare, încât ea crezu că o să cadă, își turnă apă peste tot trupul, apoi se ridică și se uită direct spre ea, în tufișul de dafin.

-Bună dimineața Kity Kat, o strigă el pe un ton nostim.

Ea aproape că își pierdu echilibrul și căzu în tufiș. Nu avea rost să pretindă că nu era acolo, așa că înfruntă umilirea mai departe, așa cum rezolvase fiecare problemă în parte.

-Bună. Ea păși în râu și flutură mâna. Deschide apa caldă, vrei?

El își puse mâinile pe coapse și îi confirmă impresia că se simțea mult mai bine dezbrăcat decât ea, care era în costum de baie și tricou pentru moment.

Și o mai acuza că era exhibiționistă!

-Nu-i frumos să o spionezi pe Mama Natură, spuse el sever. Data viitoare ori vii lângă mine, ori pleci. Kat își dori să știe vreun cuvânt obscen în indiană.

-Asta este râul meu și pădurea mea și, dacă vrei să faci pe scafandrul, pot sta oriunde ca să te privesc.

-Nu este un lucru foarte matur să tragi cu ochiul printre frunze.

-Nici un bărbat cu un pic de bun simț nu s-ar expune ca un pervers când știe că ar putea fi privit. Sprâncenele negre i se ridicară.

-Pervers? repetă el țâfnos. Tu îți pui bikini și te lupți cu femeile în public și mă numești pe mine pervers? El se îndreptă spre mal, smulse un prosop alb, imens, de pe creanga unui copac, și-l petrecu în jurul taliei și-o luă de-a lungul râului cu pași mari, hotărâți. Dacă chiar crezi că sunt un pervers, atunci fugi.

Kat se uită la el îngrozită. Ce știa ea despre acest bărbat? Practic nimic.

Era cel puțin cu un cap mai înalt decât ea, iar acel trup al lui avea mult mai multă vitalitate, putere și rapiditate. În plus, ea de-abia putea merge, cu atât mai puțin să fugă și să se salveze. Dacă era nesincer, dacă îi luase tachinăria drept o invitație... Se scufundă în țărnul nisipos cu o forță care îi trimise junghiuri teribile prin gleznă. Kat sări în picioare, și se împinse orbește în arboret, străbătută de o panică ce îi paraliza simțurile. Nu știa unde era Nathan Chatham: de-abia știa unde era ea și nu-i păsa ce-ar putea face gleznei fracturate. Înșfacă o creangă fusiformă drept sprijin și se scufundă în nisip când aceasta cedă.

O mână o apucă de tricou. Ea țipă, se răsuci pe spate și dădu de fața încruntată a lui Nathan. El își ținea prosopul în jurul taliei cu o singură mână; cealaltă dădu drumul tricoului ei și o apucă de încheietură.

Ea își dădu seama că ținea ridicate ambele mâini așteptând patetic și disperat să se apere de el. Văzu stele în fața ochilor fiindcă se balansa rău de tot.

-Nu, țipă ea. Te rog, nu. El îngenunche, încă ținând-o de încheietură, încă încruntându-se. Nu-i va da drumul mâinii.

-Nu, te rog! Te rog, imploră Kat și izbucni în lacrimi. Acea ușurare de energie îi limpezi mintea un pic și realizează în cele din urmă că el îi vorbea.

-Dumnezeule, e-n regulă, Kat, e-n regulă, îi șoptea el. Nu-ți fac nimic. Sss. Nu te atac. Jur. Ea respira așa de agitat, încât aerul de abia îi pătrundea în plămâni.

-Adevărat?

-Adevărat, zise el cu o voce gravă. Nu m-am gândit niciodată că m-ai suspecta de... Katie, relaxează-te. Relaxează-te, fetițo, sunt eu. Știi că nu ți-aș face vreun rău.

„Katie. Oare ce era așa de calmant în diminutivul ăsta? Și felul în care spusese *sunt eu*”, ca și când ea uitase pur și simplu? Kat lacrimă mai tare. Ce se întâmpla cu ea? Era așa de stresată de întorsătura pe care o luase viața ei, încât își imagina tot soiul de lucruri?

-Kat, calmează-te, murmură el. Îi dădu drumul încheieturii și ridică mâna în sus, într-un gest asemănător. Respiră. Respiră. Încet. Încet. Așa. Respiră.

El o antrena câteva minute, cu mâna apăsată peste ea, de parcă pompa aer în plămâni cu o insistență blândă. Totul reveni la viață. Ea se opri din plâns și nu-și mai simți pieptul ca apăsător de un maniac. Glezna îi era o minge dureroasă și restul trupului și-l simțea ca pe ace.

-D-Doamne, reuși ea să spună tremurător. Trebuie să crezi că sunt n-nebună.

Dar el o privea cu simpatie. Își dresese glasul și spuse răgușit:

-Nu, cred că ți s-a întâmplat ceva îngrozitor odată și ai crezut că ți se va mai întâmpla și a doua oară. O, Doamne, el era foarte intuitiv. Ea dădu din cap slăbită și jena o făcu să-și simtă pielea arzând.

-Kat, îmi pare așa de rău că te-am speriat spuse el slab. Voiam doar să te văd agitată.

-Agitată. Și eu am țipat. El se dădu înapoi pe călcâie și ea văzu în final că era julit pe picioare. Bărbatul alergase nu doar cu picioarele goale, dar și cu tălpile goale prin mărciniș ca să-i oprească prăbușirea.

-La naiba, Nathan. Îmi pare rău. Este îngrozitor. Dar atenția lui era îndreptată asupra gleznei ei rău umflată.

-Te-ai rănit cu adevărat noaptea trecută. De ce nu ai spus?

-Din mândrie, murmură ea și se ridică. Mărcinișii se agățară de ea. Ai râs de mine. El se uită la ea pe sub sprâncene, transmitând atâta regret și suferință în ochii cenușii, încât ea se întinse și-l mângâie pe obraz. Avea o zgârietură mare pe el.

-Te-ai rănit apărându-mă,observă el.

-Ummm,nu lăsăm ca publicul să fie bătut.El arată spre glezna ei.

-Ți-ai pierdut slujba din cauza asta?

-Nu.Mă pot întoarce când se vindecă.E doar o fractură.Nu are nevoie de bandaj. El îngenunche acolo,arătând din ce în ce mai îngrijorat.Kat se zvârcoli stângace și începu să-și extragă mă răcinii din păr.

-Ușurel.Stai liniștită.El își înnodă prosopul peste talie și începu să-i scoată mă răcinii ușor.Nu-ți fac nici un rău.El o spuse de mai multe ori,până când ea îl asigură tandru:

-Acum știi asta,Nathan.M-am temut pentru o clipă.Nu-mi mai este frică de tine.

-Când ai fost atacată? întrebă el mâhnit.

-Cu mult timp în urmă.Aveam douăzeci de ani.Era cineva pe care îl cunoșteam, cineva cunoscut de părinții mei.Lucra pentru circ.

-Circ?

-Credeam că știi totul despre mine și verișoarele mele.El scutură din cap că nu.

-Doar date recente despre voi.

-M-am născut și am crescut cu Circul Fraților Sheffield.

-Tipul ăsta...

-Îi plăcea să se laude că transforma fetele în femei.Doar că eu nu eram gata pentru asta,cel puțin nu cu el.

-L-ai reclamat la poliție? Ea scutură din cap.

-Polițiștilor locali nu le păsa de ce se întâmpla printre oamenii circului.Nu ar fi crezut că am fost violată.Nu le puteam spune nici alor mei.L-ar fi omorât.

Nathan oftă din greu,își lăsă mâinile să cadă pe lângă coapse și o privi cu durere în ochii lui leneși,dulci.

-Trebuie să fi fost mai rău decât sună,din moment ce te afectează într-atât.

-Nu mă mai obsedează.Acum doar...Nu dorea să rănească sentimentele lui Nathan,ășa că își căută cuvintele potrivite.Nu m-am mai aflat într-o situație ca asta.Singură cu cineva imprevizibil...ca tine.

-Minunat,spuse el dojenitor.Ador să știu că sunt singurul bărbat care te-a terorizat până la isterie.Reacția lui o făcu să-și țină respirația.Acest bărbat putea fi periculos în unele privințe,dar era gentleman în adevăratul sens al cuvântului.Kat îi lovi umărul în joacă.

-Sunt O.K.Și,hei,acum nu-mi mai este teamă de tine deloc.Ai putea da ture dezbrăcat în jurul cortului meu și nu mi-aș face griji.El ridică un deget și o amenință cu reproș.

-Știi,nu sunt sigur că-mi place cealaltă extremă.

În timp ce el continua să-i scoată mărăcinii, Kat își mișcă intenționat piciorul lovit. Simțea vag ochii lui Nathan Chatham care încerca să-i prindă sforțările de a nu clipi de durere.

-O să plătesc pentru sperietura asta, murmură ea. Sunt sigură că se va mai adăuga o săptămâna la recuperarea mea.

-Katie, ești o fetiță pe cinste. El își plimbă vârful degetelor peste glezna ei umflată, iar ea se tensionă, așteptându-se ca atingerea să-i agraveze durerea. În schimb zvâcnirea se mai atenua un pic.

Katie. Fetiță. Îi plăcea atingerea lui și îi plăcea cum vorbea. Din nou avu sentimentul că îi plăcuseră dintotdeauna aceste lucruri. Kat îl privi îngrozită.

-De ce ai spus acum o clipă „*Sunt eu. Știi că nu-ți fac nici un rău*”? De fapt, suntem străini. El se opri, se încruntă gânditor și scutură din cap.

-Hmmm. Nu știu de ce am spus așa. Nu mă gândesc la tine ca la o străină. Schimbară priviri uimite. Kat expiră încet și privi în jurul stejarilor imenși și la umbrele zilei.

-Locul ăsta este ciudat. Ciudat de-a dreptul. Face să se întâmple lucruri ciudate.

-Ce ciudat! spuse el amuzat. Ea îl scruta cu privirea.

-Am un vocabular mai bun în minte. Doar că nu vreau să-l folosesc.

Nathan zâmbi și-i scoase ultimul mărăcină din picior.

-Să vedem dacă te pot scoate de aici. El o ridică, apoi o luă în brațe.

Pulsul lui Kat se accelerează plăcut când găsi adăpost la pieptul lui puternic și cald. Își încolăci brațele în jurul gâtului lui și încercă să se uite oriunde, numai în ochii lui nu. El ieși de pe poteca plină de mărăcini și măceși și o luă în direcția opusă taberei ei.

-Eu locuiesc acolo, îi arătă ea peste umăr. Nathan se opri și o privi îngrijorat.

-Am niște gheață într-un răcitor. O să ți-o pun pe gleznă și o să-ți prepar micul dejun.

-Ah. Se simți vinovată. El arăta de parcă îl învinuise din nou de gânduri rele. Kat îi zâmbi. În regulă. După ce porniră la drum, ea căută un subiect de conversație neutru.

-Chestia aia pe care ai spus-o înainte de baie era în indiană?

-Da. El ezită o clipă. În Cherokee.

-Da? Kat uită de orice stângăcie și-l studie curioasă. Faci parte din Cherokee?

-Nu. Dar am crescut în Arkansas, alături de rezervația din Oklahoma. I-am fost ca un nepot vrăciului. M-a adoptat.

-De-asta te-a trimis *Tri-State* acolo? Fiindcă ești interesat în probleme Cherokee? El nu răspunse timp de o clipă.

-Știu o grămadă de lucruri despre Gallatinii din Oklahoma.Kat se zvârcoli de emoție și își întoarse capul astfel încât să-l privească direct în ochi.

-Da? Vezi,eu și verișoarele mele știm doar că stră-străbunica noastră a trăit aici,în Georgia.Bunica era o indiană pe nume Katlanicha Blue Song și bunicul era un alb pe nume Justis Gallatin.Ea strânse umărul lui Nathan.

-Vrei să spui că au sfârșit în Oklahoma? Că au mers în Valea Lacrimilor sau ceva de genul ăsta? Ai auzit vreodată de Holt Gallatin? El a fost fiul lor și stră-străbunicul meu.Cred că era bandit.Asta mi-au spus toți.Copleșit de torentul de cuvinte,Nathan se opri.Privirea lui argintie o captă pe a ei fără să clipească.În final,oftă de parcă s-ar fi resemnat și spuse:

-Îl cunosc.Mi-a ucis două rude.

CAPITOLUL 3

El continuă să meargă calm,de parcă n-ar fi anunțat că stră-străbunicul ei fusese un ucigaș.

-Ce-a făcut? întrebă Kat uimită.

-Holt Gallatin l-a tras pe stră-străbunicul meu afară dintr-un saloon și l-a împușcat în spate.Gallatin s-a dus în ascunzătoare și nici că s-a mai întors vreodată.Au trecut decade întregi înainte ca stră-străbunicul meu să-l prindă și apoi s-au ucis unul pe celălalt într-o luptă.Kat se ținu strâns de gâtul lui Nathan,simțind că leșină.El chicoti morocănos.

-Îmi bagi ghearele în gât,Kitty Kat.

-Iartă-mă,sunt șocată.Ești sigur că străbunicul meu a ucis oameni?

Nathan dădu din cap afirmativ.Brațele i se strânseseră în jurul ei,cum trecea de pe un picior pe celălalt.

-Au.La naiba.Kat își dădu seama cu un sentiment de vină că el nu se obosise să-și pună cizmele înainte,s-o care prin pădure.

-Lasă-mă jos.Pot să merg.

-Nu.

-Nu cred că mă mai placi.Nu vreau să-ți fac neazuri.El își dădu ochii peste cap la acuzația ei și continuă să meargă.

-Nu ești răspunzătoare pentru cearta dintre familiile noastre.

-A fost o luptă? Pentru ce?

-O ceartă veche care a început în timpul războiului civil.Stră-străbunicul meu, Nathaniel,era ofițer al Uniunii; stră-străbunicul tău,Justis,era confederat.Al meu l-a prins pe al tău,al tău a scăpat,și al meu a fost retrogradat pentru asta.A căzut în dizgrație.A demisionat din armată din cauza scandalului.

-Dar asta nu are nimic de-a face cum Holt Gallatin.Evadarea aceea a fost treaba tatălui său.În afară de asta,de ce au vrut Gallatinii să se răzbune pe Chatham dacă Justis Gallatin a scăpat?

-N-am aflat niciodată acest lucru.Holt era genul care sărea la bătaie fără motiv, Conform spuselor faptelor istorice.

-Vrei să spui că cineva a așternut pe hârtie aceste fapte?El încuviință din cap.

-Unul dintre stră-unchii mei a făcut cercetări pentru o carte.A publicat-o acum douăzeci de ani,la editura Universității din Oklahoma.

-Cum se intitulează? Pot avea un exemplar?

-Sigur.Titlul este Vulpea Albastră,renegatul Cherokee.Kat se dădu înapoi și se uită întrebătoare la el.

-Nu sună prea corect dacă este scrisă de un Chatham.Cine este Vulpea Albastră?

-Ăsta era numele indian al lui Holt Gallatin în timpul războiului civil.Era doar un puști,dar a ucis un soldat al Uniunii pentru ca tatăl său-Justis-să scape de stră-străbunicul meu.

-Ia stai o clipă.Era război.Justis trebuia să scape dacă avea o șansă.Holt a făcut ceea ce făcea toată lumea,își proteja familia.Nu-mi poți învinui rudele pentru dizgrația bătrânului Nath...tu ești botezat după el?

-Mda.

-Hmmm.Asta e o problemă personală pentru tine,nu?

-Nu sunt un fanatic.Sunt doar un iubitor al istoriei.

-Uh-huh,răspunse ea pe un ton dubios.Ajunseră într-un luminiș intim,cam la douăsprezece mile de râu.Kat căscă gura la structura majestuoasă care se întindea acolo.

-Un bungalow?

-Lasă-mă să ghicesc.Ai văzut odată la televizor.Kat îl privi acru.

-Iar devii nesuferit.El zâmbi răutăcios.

-Pentru cineva care învinuiește un indian că i-a bătut una dintre rude,iubești obiectele indiene.

-Familia mea nu l-a învinuit niciodată pe Holt Gallatin pentru faptul că era indian,ci pentru că era un ticălos blestemat.Nathan arătă cu capul spre bungalow.

-Apropo,Cherokee nu obișnuiau să trăiască în așa ceva; doar triburile nomade.

Ăsta este un dar de la un prieten de-al meu,Sioux.

-Nu mă învăța tu pe mine,spuse ea țâfnoasă,ridicându-și bărbia.Știu că Cherokee locuiau în colibe mici.Mai târziu au învățat să construiască cabane și case.

-Ei,ai citit o grămadă.Ai putea și învăța câte ceva.Ea îl privi blând.Zâmbind,el o așeză pe o pătură întinsă lângă cercul de roci care împrejmuiau focul lui de

tabără. Kat era prea distrată ca să fie atentă la ceva din jurul ei. Când el se duse înăuntru, în bungalow-ul său, ea se uită la lemnul ars și se gândi la ce-i spusese.

Oare chiar era stră-strănepoata unui criminal? Gândul o deprimă; fusese atât de emoționată când începuse să studieze ramura Cherokee, iar acum, aflând că Holt Gallatin fusese un caracter josnic care își spunea Vulpea Albastră și îi împușca pe Chatham, își aminti lucrurile urâte pe care soțul ei i le spusese despre condiția ei umilă.

-Poftim. Ultima gheață din răcitor. Nathan schimbă prosopul cu pantalonii scurți, kaki, observă Kat mulțumită. Prea bronzat și prea sexy ca ea să se simtă în largul ei, el se așază la picioarele ei, ținând gheața înfășurată în ceva alb. Ținta de aur îi străluci în ureche. Deodată ea avu o revelație. Nu era o țință ordinară, era un mic medalion, un fel de miniatură a celui pe care îl purta la gât.

El își trecu o mână prin părul-i negru pentru a-și supune șuvițele rebele, apoi presă ușor pachetul cu gheață pe glezna ei. Kat îl privi din profil, studiindu-i nasul frumos, acvilin, și gura provocatoare.

Ce dracu' făcea ea lângă bărbatul ăsta? Într-o secundă o făcea să dorească să-l țină în brațe pentru o veșnicie; în următoarea îi spunea că familia ei nu e bună.

Având în vedere ce credea despre munca ei și despre lipsa ei de rafinament, trebuia să-și fi imaginat că ea nu conta prea mult.

-Aș vrea să-mi poți cunoaște verișoarele. Tess șlefuieste diamante. Trăiește pe un yaht. A terminat colegiul și are accent englez. Mama ei a fost o schioare olimpică din Suedia. Nathan o privi cu o sprânceană arcuită, de parcă ea pierduse câteva puncte.

-Drăguț.

-Și verișoara mea Erica își are propria firmă de construcții în Washington. S-a născut în Boston.

-Hi-hi. El își întoarse atenția spre glezna ei, strângând gheața mai cu atenție și înconjurând-o cu mâinile. Kat se încruntă la tăcerea lui.

-Deci de ce te-au trimis *Tri-State* aici dacă nu ne plac pe noi, Gallatinii?

-Fiindcă sunt cel mai bun om al lor. Cine spune că nu-mi plac Gallatinii? Numai că am mândria mea de familie și doream să-i întâlnesc pe moștenitorii lui Holt Gallatin.

-Ia stai puțin. Stră-străbunicul Ericăi a fost Ross Gallatin. Al lui Tess, Silas Gallatin. Bătrânii Justis și Katherine au avut trei băieți. Eu sunt singura rudă directă cu Holt. El oftă dramatic.

-Te bucuri de simpatia mea. Kat își smuci piciorul. Pachetul de gheață căzu și se vărsă înainte să-l poată prinde. Ea îl privi consternată. Era făcut dintr-o pereche

de chiloți.Lenjeria lui.

-Nu prea las multe femei să-mi calce lenjeria în picioare.Nu pierde o ocazie unică.

-Uite,drăgălașule,eu și cu tine nu prea ne înțelegem.Mă duc înapoi în tabăra mea.

-Nu,nu poți merge.El o înhăță iute de degetul mare de la picior.Întinde degetul dacă poți.

-Dă-mi drumul la deget!

-Ți-a mai spus cineva că ești capricioasă?

-Nu știu cum vrei să te răzbuni pe noi,Gallatinii,dar pe mine nu mă poți duce.El o privi pe sub pleoapele lăsate.

-Răzbunare? Ce te face să crezi că nu-mi fac doar slujba pentru *Tri-State*?

-O, sigur,îmi urăști familia,așa că s-a întâmplat să faci cercetări pe terenul nostru. Ea își flutură degetul spre el.Te duci la șeful tău și-i spui că aici nu este aur.Ei,eu și verișoarele mele credem că este,în regulă? Din belșug.Avem medalioane care probabil sunt făcute din aurul de aici.L-am arătat pe al meu cuiva care face bijuterii și a spus că este de cea mai bună calitate pe care a văzut-o vreodată.

Nathan își mângâie mustața și-i zâmbi răbdător.Credeam că te interesează să faci mine pe teren.

-Ei,poate că nu.Dar să nu minți în legătură cu ce ai găsit!Zâmbetul lui împietri.

-N-aș face una ca asta.Deja bănuim că ar fi aur în cantități mari aici.Dacă găsesc ceva bun o să întocmesc un raport cinstit.

-Foarte bine.Replica asta nu avea sens,ceea ce era un semn că Nathan Chatham o zăpăcise.Nu voia să-și vadă pământul brăzdat de o companie minieră,dar îl acuza că intenționa să ruineze o afacere în minerit.

-Dă-mi drumul la deget,îi ordonă ea.

-Nu.Își îndoi degetele sub talpa ei.Te gădilă? Când el începu să zâmbească mai tare,ea știu că îi citise răspunsul pe față.

-Nu știu dacă ești un diavol sau un sfânt,indianule alb,cu urechea străpunsă.Dar nu te juca în nici un fel cu mine.

-Stai liniștită,Pisică cu ochi sălbatici,și lasă gheața asta să-ți vindece glezna. Poate că nu-ți place compania mea,dar nu vreau să ți se umfle glezna mai rău. Ne-am înțeles? Ea zâmbi.

-Ne-am înțeles.

-Bine.Acum voi pregăti micul dejun și tu fii cuminte.Zâmbind cald,îi eliberă degetul și începu să agite tăciunii din focul de tabără.Brusc el se întinse și presă cenușă rece pe gleznele ei julite.Ea țipă.

-Ce faci?

-Medicină indiană,spuse Nathan solemn.Adună mai multă cenușă și i-o întinse.

-Vrei să-ți pui pe coapse fără ajutorul meu? Kat oftă învinsă și întinse mâna după cenușă.

-Coapsele mele nu au nevoie de ajutorul tău.

-Gândește-te la mine ca la un doctor.

-Un vraci.El îi turnă cenușă în palmele împreunate.

-Facem o treabă bună în a duce mai departe vrajba Chatham-Gallatin.Ar trebui să fii mândră de asta.

-Cred și eu.Hotărârea lui Kat se limpezi,și se simți brusc protectoarea istoriei familiei ei,indiferent de câte nelegiuite Vulpi Albastre ar fi avut.Nici un Chatham nu va avea victoria finală.

Se trezi simțind o mână mângâindu-i părul.Își aminti încet că mâna era a lui Nathan,dar nu deschise ochii și nici nu-l repezi.În schimb se ghemui într-o parte și se prefăcu că mai doarme un pic.Kat refuză să creadă că dormise pe salteaua de mătase pe care el o pusese lângă foc pentru ea sau că zâmbise când el o acoperise cu pătura ca s-o apere de răcoarea dimineții.Era lovită,julită și extenuată emoțional; era minunat de sătulă de la micul dejun.Merita să mai stea neajutorată puțin.Dar dacă astfel intenționa el să se învrăjbească,ea deja pierduse.El continuă să-i mângâie părul,trecându-și mâna peste fruntea ei și lin în jos.Kat simți că îi ridică părul și i-l netezește.Apoi se întoarse la mângâiat.

Ea se bucură că el nu știa că mângâie o femeie care se relaxa ca o pisică atunci când cineva se juca în părul ei.Kat presupuse că ea avea scalpul mult mai sensibil decât al altora,mult mai receptiv la atingere,în orice caz,în cele câteva dați când fusese la coafor adormise tun la spălat,tus și coafat,spre amuzamentul coafezei.

-Scoală-te,Femeie Kat,zise el calm.Kat oftă și căscă.

-Nu pot.M-am îndopat cu păstrăv prăjit,biscuiți și suc de carne.

-Cred c-ar trebui să-ți bagi piciorul în râu.Apa rece îi va face bine.

-Mă pot gândi la altceva mai bun,decât să-mi bag piciorul în apă.Pleacă.

-Kat,e spre binele tău.Brusc îi dispăru pătura.Brusc,două mâini bronzate o apucară de subsuori,ajutând-o să se ridice.Părul îi căzu pe față și-i intră în gură.

Ea îl scuipe și pufni.Chicotitul slab al lui Nathan Chatham fu o problemă în plus pentru ea.Dacă ar fi combinat acel sunet cu mângâiatul părului,ea s-ar fi înmuiat ca untul.

-Uite.Lasă-mă pe mine.El îi dădu părul la o parte și-i prinse fața în palme.

Simțindu-i atingerea și degetele, deschise ochii mari, languroși. El o privi în tăcere, scrutând-o intens.

-De unde ai luat ochii ăștia verzi?

-Cred că de la stră-străbunicul. A fost singurul bărbat alb din neamul meu. Am auzit că tata avea ochi verzi.

-Nu-ți cunoști tatăl?

-Nu. El și mama au murit într-un accident de tren în timpul unui turneu cu circul. Eu aveam doar patru ani. Am fost adoptată de Zburătorii Campanelli.

-De cine?

-De Zburătorii Campanelli. Trapeziști italieni. El gemu.

-Nu-i de mirare că nu știi nimic despre originea ta Cherokee. Ești italiancă. Ea zâmbi.

-Si. Căpșice? Nathan o privi trist.

-Scuză-mă că am râs de ignoranța ta culturală.

-Mulțumesc, spuse ea încet.

-Wado, răspunse el.

-Hmmm? Wad...ce?

-Înseamnă „mulțumesc” în Cherokee. Spune.

-Wado.

-Acum spune asta. El spuse o propoziție scurtă, muzicală. Ea repetă cu grijă.

-Ce am spus? El zâmbi.

-Ceva de genul: „Ești cel mai bine bărbat pe care l-am văzut vreodată”.

Buzele lui Kat se desfăcură într-un oftat ușor, și privirea lui le cercetă. Ea nu putea să raționeze clar, iar el profita.

-În ce direcție spre râu?

El o ajută să se ridice în picioare, apoi o cuprinse din nou în brațe. Kat era foarte conștientă că brațul lui se odihnea pe sub coapsele ei goale. Tricoul i se ridicase până la abdomen și șoldurile i se vedeau într-un costum de baie foarte decupat în părți. Cu riscul de a-și arăta spaima, trase de poalele tricoului cât putu. El își mușcă buzele.

-Un atac de modestie, Prințesă Talana?

-Te uitai la coapsele mele precum colonelul Sanders la un pui fript.

-Ai reprezenta o cină pe cinste. Ești acoperită de așa de multă funingine, încât arăți ca un pește roșu înnegrit. El se opri. Ca o piele roșie înnegrită, vreau să spun. Ea râse și-și mușcă buzele, dezgustată de controlul lui asupra umorului ei.

-Tu duci *squaw* la apă, îi ordonă ea. Nathan se îndreptă către râu.

-Nu mai folosi cuvinte de genul ăsta. *Squaw* este insultător.

În zilele apuse femeile Cherokee erau o forță în trib.Ele dețineau controlul asupra copiilor și gospodăriilor.Aveau un cuvânt de spus în consiliu.O Femeie Iubită putea elibera prizonierii luați într-o luptă.Tot ce trebuia să facă era să pășească înainte și să-i atingă cu o pană de lebădă.

-Ce este o Femeie Iubită?

-Cineva deosebit,cineva respectat de trib.Un consilier înțelept.

-Deci n-ar trebui să mai spun *Squaw*,nu?

-Da,dacă vrei să le arăți oamenilor că îți respecti originea.

-Bine.Fără *squaw*.El o așeză pe malul râului ca picioarele să-i atârne în apa rece și tumultuoasă.Kat tremura.

-Simt că glezna mi se înzdrăvenește.

-Spune asta.Nathan zâmbi timid.O să folosim engleza ca să nu mă bănuiești de răutăți.Ascultă!

-În regulă.

-Nu,spune."Ascultă!"

-"Ascultă!"

-Trebuie să vii lângă mine,Bunicule Lună.Ea repetă propoziția spusă.

-Mă cheamă Katlanicha.Sunt din clanul albastru.

-Ascultă,am fost botezată după stră-stră-străbunica mea,Katherine.

-Cine este doctorul aici,tu sau eu? Numele ei Cherokee era Katlanicha,așa că te cheamă Katlanicha.Kat pufni dezgustată.

-Mă cheamă Katlanicha.Sunt din clanul albastru.

-Ai venit să-mi îndepărtezi durerea,Bunicule Lună.Și acum ușurarea este aici. Ascultă!Ea repetă cum îi spusese el.Nathan dădu din cap aprobator.

-Spune formula asta de câte ori îți cufunzi piciorul în râu.

-O,înțeleg.Ești la fel ca oricare doctor.Ia formulele și sună-mă dimineața. Nathan o trase amuzat de braț,privind-o exasperat.

-O să fie dificil să te învăț?

-Cine spune că mă înveți?

-Vrei să simți că aparții pământului Cherokee?

-Da.Atitudinea ei amuzată dispăru.Mai mult ca orice,șopti ea.

El o luă de mână și o sărută ușor.

-Atunci ține-te după mine,Katlanicha Gallatin.Kat zâmbi.Asta era cea mai bună invitație pe care o auzise.

Dând din umeri,spuse:

-Sigur.Cred că mă pot descurca cu un Chatham.

Nathan trase un fum din pipa lui și prin fum se uită spre cortul ei, pe care insistase să-l mute în tabăra lui. Era așezat la douăzeci de metri de wigwam-ul lui, de cealaltă parte a focului, de parcă focul era o graniță între două tabere inamice. Ea ieși din cort, părând surprinsă să-l vadă uitându-se drept spre ea, și zâmbi șmecherește.

-Ți-e frică să nu te scaplez dacă te întorci cu spatele?

-Nu. Muzica o alină pe Luptătoarea Sălbatică. El își lăsă jos pipa, apoi luă o muzicuță. Ochii ei verzi se măriră de amuzament, înainta șchiopătat lângă foc și se așeză ușor jos, apoi își cuprinse genunchiul teafăr cu mâna.

-Dă-i drumul, Chatham. Nathan pretinse că se gândește la repertoriu, și privirea îi poposi asupra ei, frumoasele ei coapse atletice, sculptate parcă, se iveau de sub blugii tăiați, picioarele îi erau delicate și apetisante, sânii aliniați într-un sutien care nu ascundea prea multe sub tricoul alb.

-Ce muzică preferi? întrebă el, foindu-se în efortul de a-și ascunde răspunsul trupului. Ea zâmbi cu o timiditate care-l surprinse.

-Operă. Nathan aproape că scăpă muzicuța.

-Nuu.

-Ba da. Ea dădu puternic din cap. E o nebunie, știi. Dar Papa Campanelli era cunoscător și am învățat de la el. Își ridică bărbia. Întreabă-mă orice despre Puccini. Dă-i drumul.

-Mă gândesc la ceva și-ți spun.

-Îți place opera? Nathan râse încet.

-Femeia Sălbatică cu sutienul ei ascuțit și coarnele de vacă este ideea mea despre operă.

-N-ai auzit niciodată Boema?

-Nu, dacă nu este în Top Forty. Îmi place muzica de radio.

-O, nu știi ce pierzi. Ea atinse aerul gesticu-lând viguros. Dramă, emoție, pasiune!

-Sună ca un meci de lupte. De asta-ți place așa de mult să lupți?

Ea îl scrută.

-Îmi pace să-mi plătesc datoriile.

-Și până când ai de gând să lupți? Până când îți vor spune Prințesa Talana Știrba? Ea îi zâmbi.

-Poate într-o zi o să fiu o stea ca Hulk Hogan și o să am o grămadă de bani.

-Dacă vei deveni ca Hulk Hogan vei avea ca spectatori o grămadă de bărbați dezamăgiți.

-Hmm. Își plecă privirea, jucându-se cu banda elastică de pe picior și zise:

-Ai fost căsătorit vreodată, cântărețule?

-Nu.Am călătorit prea mult.Am petrecut prea mult timp în locuri în care era periculos până să și săruți o femeie.

-De ce periculos?

-Ei,în funcție de trib,trebuia fie să mă căsătoresc cu ea și cu toate surorile ei,fie să mă omor,fie să sacrific o capră zeilor,fie să donez tatălui ei o parte din anatomia mea.Râzând,ea se legănă înainte și înapoi,în lumina plăcută a focului.

-Trebuie să fii fericit că ești acasă.

-O,nu știu.Nici aici nu este prea sigur să săruți o femeie.

-Ce îți fac?

-Nu știu.Am uitat demult.

-Cu siguranță.

-Serios.El se bătu peste piept și încercă să arate neajutorat.

-Aș putea urma un curs înviorător.Ea îi surâdea.Dar surâsul dispăru încet făcând loc unui zâmbet politicos.Se uită în zare și spuse încet:

-Cântă-mi la muzicuță.Nathan tresări.Probabil că o speriasse așa de tare ieri,încât nu va uita ușor.

-Nu știu nici o operă,spuse el.Ce zici de asta?

El duse instrumentul la buze și cântă o bucată tristă,și dulce.Nathan își concentra ochii asupra focului cât cântă,dar o simțea privindu-l,și asta-i făcu concentrarea dificilă.Când termină,se uită și-i văzu buzele întredeschise seducător,de parcă se gândea cum puteau simți buzele lui ceva pe acea muzicuță.

-Ai încercat vreodată? întrebă el răgușit.Nathan șterse instrumentul și îi oferii muzicuța.Ea și-o lipi de buze și-l privi expectativ.Un șuvoi de căldură îi trecu la idea că buzele și limba ei mângâiau același metal.

-Doar cântă,îi spuse el.Vezi ce sunete poți scoate.Timp de o clipă ea se jucă,râzând de sunetele pe care le scotea,apoi de notele mai plăcute.

-Totul stă în limbă.El duse muzicuța la buze fără s-o șteargă.Ochii îi străluceau de surpriză când ea își trecu mâna prin păr,de parcă își ascundea vreo reacție secretă,vreun gând senzual.El își aminti cu greu alte cântece când o testă cu muzicuța.Doamne,înainte nu se excita când cânta la muzicuță.Ea se aplecă,aștepând,și chiar dacă nerăbdarea din expresia ei era plăcută pentru el,concentrarea avu un efect dezastruos.

-Am o întreagă colecție,zise el,coborând muzicuța și privind-o în timp ce trupul lui se încorda de dorința primitivă de a-i gusta gura direct.

-Mai am un flaut de lemn și o chitară.Ea clipi amețită,se așeză la loc,privind spre foc de parcă era vinovat că o încălzea prea tare.

-Cred că chitara ar fi o idee bună.

-În regulă.Mă duc s-o aduc.În timp ce el se ducea către wigwam,ea se gândi.
”Fiindcă nu implică gurile.”

Se așezară unul lângă altul pe malul râului,tăcuți și nejenți de tăcere.Ăsta era un lucru uimitor,se gândi Kat,peu doi oameni care se cunosc doar de câteva zile.El pescui,iar ea citi una dintre cărțile ei de istorie.Cel puțin încercă să citească.Mintea îi era îndreptată spre el,din moment ce se afla doar la câțiva metri depărtare și purta numai pantalonii scurți.

-Spune aici,murmură ea încet,că teritoriul indian era un loc destul de sălbatic.

El aruncă din nou undița cu boabe de porumb în râu și spuse ceva în Cherokee.

Când ea se uită perplex la el,el clipi din ochi și îi explică.

-Trebuie să te scuzi față de pești că îi prinzi.Astfel nu se vor înfuria și nu vor pleca.

-Extraordinar!

-Da,a fost sălbatic,în special la granița dintre Națiune și Arkansas,reluă el.Multe bande de tâlhari,nu prea multă lege.Dar aici erau locuri cu adevărat plăcute și la fel în Națiune-ferme mari,orașe,școli.

-Națiunea?

-Sigur.Tu-i spui teritoriu indian,da a fost făcut din națiuni separate-Cherokee, Creek,Choctaw,Chickasaw.Cherokee își aveau propriul lor guvern,tribunalele lor.

-Atunci stră-străbunicul meu ar fi trebuit prins și judecat de către oamenii lui,dacă era așa de rău.

-Ei,spuse Nathan sceptic,nu era chiar așa de simplu.În primul rând era un Keetowah și Cherokee aveau mare respect pentru aceștia.

-Ce este un Keetowah? întrebă ea fascinată.

-Un tradiționalist.Dintr-o societate secretă.Cherokee care doreau să păstreze tradiția.Refuzau să vorbească engleza sau să se boteze cu nume englezești.Voiau ca toți albi să fie dați afară din națiune.

-Dar asta nu-l făcea pe Holt un dușman în familie din moment ce tatăl său era alb?

-Nu,deoarece tatăl său nu era împotriva tradiției indiene.Bătrânul Justis nu era așa.

-De unde știi?

-Ei bine...El se opri,gândindu-se în timp ce mâinile lui iscusite aruncară undița încet.Cred că un bărbat căsătorit cu o Cherokee,care și-a crescut copiii în tradiția Cherokee și a condus trupe Cherokee în război trebuie să fi fost Cherokee în

inima lui.

-Știi multe lucruri despre el.

-Nu chiar.Doar că am citit în cartea scrisă de stră-unchiul meu.Justis și Katherine aveau o fermă mare înainte de război.Deși nu aveau sclavi,ca fermele mai mari Cherokee.

-Dar Justis a fost ofițer confederat în timpul războiului?

-Hmm.Maior.S-a rănit la braț când stră-stră-străbunicul meu nu l-a prins.A fugit,dar mi s-a spus că a rămas mereu cu o durere în braț.Armele din acea vreme erau puternice.Kat închise cartea.

-Ei,nu-i de mirare că Holt a avut ceva împotriva familiei tale!

-Ia stai așa,Femeie Kat,stră-străbunicul meu a pierdut doi fii în lupta pentru Uniune-uciși de trupele confederate formate din Cherokee.Rudele mele au fost scalpate,așa că nu face pe deșteaptă cu mine,da?

-Îmi urăști familia și eu încerc să o apăr.El scutură din cap,părul brun căzându-i în ochi.

-Nu urăsc oameni pe care nu i-am cunoscut vreodată.

-Mă cunoști pe mine?

-Cu siguranță că nu te urăsc.Modul convingător în care o spuse,de parcă ura nu era în vocabularul lui în ceea ce o privea,o făcu să-l privească gânditoare.

-Nici eu nu te urăsc.O tăcere electrică se așternu între ei în timp ce el îi întâlnește privirea și i-o susținu.

-Katie,spuse el pe un ton cald și răgușit,nu cred că noi doi o să ne urâm vreodată.În mintea ei Kat știa că doi oameni care se întâlniseră de câteva zile n-ar trebui să folosească astfel de cuvinte,dar ochii lui cenușii,sobri,o umpleau de afecțiune și își spuse doar: „Are dreptate.”

-Vrei să...Undița lui se smuci puternic și el păși înainte.”*Să mă săruți*”,adăugă ea în gând.

-Am prins unul mare,Femeie Kat,strigă el.Ascute cuțitele.Oftând,Kat se întinse după plasa din spatele ei.Își făcuse un prieten grozav din Nathan,dar cam atât.

Trăgând cu coada ochiului din cortul ei în dimineața următoare,văzu focul arzând și un ceaun cu capac în mijlocul lui.Pufnind la mirosul neidentificabil,dar delicios,Kat se uită în jur,dar nu văzu nici urmă de Nathan.Își aruncă privirea spre wigwam-ul lui încercând să vadă înăuntrul triunghiului negru peste care era tras fermoarul,și ajunse la concluzia că nu era acolo.Ieși repede din sacul de dormit și se întinse pe el ca să facă niște exerciții.Disciplina ei,dezvoltată de-a lungul anilor de munca lângă trapeziștii performeri devenise acum o formă de

meditație.Era greu să meditezi când ,Nathan era prin jur.

Se simți îmbrăcată decent în tricoul lung,larg,și cu pantaloni scurți.Dacă Nathan se întorcea de unde era plecat,nu va vedea nimic din ceea ce îi revelase Prințesa Talana.Nu era sigură că se gândea la ea,dar nu dorea să arate provocator,din moment ce provocarea părea să nu-i facă bine.

Cu un oftat lung de plăcere,Kat își întinse picioarele și se aplecă din talie, simțind cum mușchii bine antrenați i se relaxau.Își rezemă fața de sacul de dormit și întinse.ambele mâini în fața ei.Încă se afla în acea poziție câteva minute mai târziu când auzi zgomot de pași.Kat își propti bărbia în mână și privi cum Nathan pășea în luminiș,cu apa curgându-i pe trup,cu părul dat pe spate și prosopul înfășurat în jurul taliei.Toți mușchii i se alertară.El știa cum să întrerupă o bună meditație.El se opri în clipa în care o văzu contorsionată straniu pe sacul de dormit și un colț al mustății sale se ridică într-un zâmbet sardonice.

Avu sentimentul că s-ar putea ca el să devină și mai senzual și că se îndreaptă direct spre ea.Omul era plin de bună dispoziție.

-Trebuie să mă întind,îi explică ea ferm.Astfel anchilozez.

-Să văd cum te pot ajuta.Înainte ca ea să poată protesta,el fu lângă ea, îngenunchea pe sacul de dormit și-i îndepărtă părul de pe spate ca să-i poată masa umerii.Kat era foarte conștientă de cum trebuia ea să arate din unghiul lui,picioare întinse,mijlocul puțin îndoit,acoperit doar de pantaloni și de poala tricoului ei.

-Nu mi-am închipuit așa ceva.

-Relaxează-te,nu mă șochez.Am văzut mult mai mult când Femeia Sălbatică te ținea deasupra capului.

-Vai,mulțumesc.Sper că a făcut banii.El o bătu ușor pe umăr.

-Nu trebuie să-ți faci griji din cauza mea,fetițo.N-o să te mai sperii.

-Mulțumesc,zise Kat morocănoasă.De fapt îi spunea că nu era interesat de ea.

El își mulă mâinile pe spatele ei,frământând cu vârfurile degetelor,făcând cerculețe pe spinarea ei cu degetul mare.

-Știi,spuse el calm,de multe ori societatea noastră i-a numit pe ceilalți oameni primitivi fiindcă nu purtau haine.Dâr se pare că ești mai primitiv dacă umbli îmbrăcat într-o zi de vară ca asta.

-Ce purtau Cherokee,înainte să se ia după albi?

El chicoti,degetele încă lucrându-i magic peste bumbacul tricoului.

-Nu au devenit niciodată albi.Au împrumutat portul albilor,dar ei erau cu totul altfel.

-În ce fel?

-Ei,de exemplu, stră-străbunicul tău. Dacă oamenii lui l-ar fi arestat, nu l-ar fi băgat la închisoare până în ziua procesului. El și-ar fi văzut de treabă și ar fi venit la tribunal în ziua convenită. Vremurile trecute se bazau pe onoarea personală. El îi freca mijlocul, trăgând în jos cu palmele, periindu-i curbele șoldurilor cu vârful degetelor înainte să se retragă din nou pe șiră. Kat tremură în timp ce trupul ei se încorda, dorindu-l înăuntru.

-Ți-e bine? întrebă el.

-Hmmm. Mda. Nici o problemă. Aaa, onoarea personală. Mai zi.

„*O, da. Mai mult, Nathan, mai mult.*”

-Oamenilor Cherokee nu le plăcea să le dea ordine celor din jurul lor. Fiecare trebuia să știe regulile de bază ale tribului, dar să facă după cum credeau. Nu era un mod rău de a trăi, să împărți ce ai, să faci ce vrei, atâta timp cât nu încalci tabuurile importante, îi respecti pe bătrâni și ești politicos cu familia.

-Ce tabuuri? întrebă Kat languros. Era invadată de căldură în tot trupul și fermecată de vocea și de mâinile lui, încât de-abia putea să gândească.

-Să nu te căsătorești în afara clanului tău, să ucizi, să ignori ritualurile de înmormântare după ce murea vreo rudă. Și, de exemplu, un bărbat ar fi putut da de mare bucluc dacă abuzând de o femeie sau de un copil.

-Ce i s-ar fi putut întâmpla?

-Femeile din clanul victimei l-ar fi bătut măr. Kat râse ușor. O, Doamne! Nathan îi masa acum ceafa.

-Femeile Cherokee trebuie să fi avut mare putere.

-Cu siguranță. Nu erau cetățeni fără importanță. Vocea lui scăzu. Dar atunci femeile care umblau pe jumătate dezbrăcate obțineau imediat ceea ce credeau.

Asta era șansa ei. Kat își ridică privirea.

-Atunci mi-ar plăcea...

-La naiba, broaștele mele dau în foc!

El se ridică și alergă spre foc. Uimită, Kat se ridică în șezut și se uită lung în timp ce el scoase capacul oalei și amestecă bine cu cuțitul său.

-Broaște?

-Da, broaște-bou. Le-am prins azi-dimineață. Vezi, întâi le fierbi și apoi le prăjești. Sunt cele mai bune picioare de broască pe care le-ai gustat vreodată. Kat gemu ușor și se întoarse în cortul ei. Nu ajungea nicăieri cu Nathan între broaște și pește. Fuseseră singuri și nu văzuseră nici un alt suflet timp de peste o săptămâna. Văzuseră căprioare, iepuri, veverițe și bufnițe, discutaseră despre ele detaliat în legendele și în denumirile Cherokee. Erau fericiți fără altă companie. Cel puțin ea era fericită, se corectă Kat. Și bănuia că și Nathan era, nu se îndepărta

niciodată de ea,și-l îngrijora glezna ei.Îi pusese numeroase întrebări politicoase despre hobby-urile și ideile ei.Dar nu flirtase foarte mult,iar asta o făcea nefericită pe zi ce trecea.Voia să se bage în apă cu acest bărbat? Da,în apa adâncă din râu,goi,și dorea ca el să-și plimbe degetele prin părul ei și mai târziu să-i arate cum era tatuat pe fesă.Stătu într-o după-amiază privind-l cum desena alfabetul Cherokee în nisip pentru ea,soarele strălucindu-i în păr,îmbrăcat în pantalonii ăia scurți blestemați.Vocea îi era caldă și profundă.

Era bun și răbdător,cel mai bun profesor din lume.Când îi punea întrebări sau făcea vreun comentariu el stătea foarte liniștit și asculta,asculta cu adevărat,fără să râdă de faptul că nu era educată.O,Doamne.Asta era grozav.Se îndrăgostea de el.

CAPITOLUL 4

El însuși avea un vecin,un student,un pacient,și o problemă foarte mare,din moment ce nu se gândea la Kat ca la un inamic.De fapt,la o săptămâna după ce o cunoscuse voise să ridice flamura albă,să semneze un tratat de pace și să-i dea dreptul teritorial pe care îl dorea inima ei.Ea putea vorbi ca o chelneriță de cârciumă și acționa de parcă nu-i păsa că nu era rafinată,dar sub toate astea exista o doamnă.Cunoștințele ei de istorie națională și universală ar fi dat pe oricine de rușine,chiar dacă jura că deținea toate informațiile de la Oprah,sau Phil sau Geraldo.Mintea ei era rapidă și curioasă ca a unui copil,urmare,crezu el,a faptului că crescuse într-un circ.Călătorise întotdeauna,întotdeauna întâlneau oameni noi și trăise în locuri necunoscute.Contrar multor adulți,nu-și pierduse complet fascinația de copil asupra lumii.Era sinceră în intenția că dorea să învețe dialectul Cherokee,și petrecură o grămadă de timp stând lângă foc,iar el vorbea și ea îl asculta cu capul aplecat într-o parte,cu bărbia proptită în mână.Ea asculta în același mod și când el cânta la muzicuță sau la flaut sau la mica gitară pe care o luase din America de Sud.Își împărtășiseră povești despre călătoriile lui ca geolog și despre ale ei cu cirul în turnee de lupte.

Pe de altă parte,petrecură multe ore în tăcere,de obicei lângă râu.

El pescuia,iar ea citea din cartea de istorie.Cu regularitate,ea își băga piciorul în apă și repeta solemn formula pe care i-o dăduse el.Acum știa s-o spună în Cherokee.După ce el avu timp să se gândească asupra scenei din mărăciniș, continuă să mențină un flirt ușor.În ciuda asigurărilor ei nonșalante că nu-i mai este frică de el,ea părea jenată ori de câte ori el se apropia de ea.Doamne,n-o putea învinovăți.Micuța păpușă trecuse prin iad,violată la douăzeci de ani, păcălită de bărbați,după aceasta,iar apoi se căsătorise cu primul bărbat care o

făcuse să se simtă iubită și protejată. Nathan aflase destule ca să știe că fusese căsătorită trei ani cu un salesman de mașini din Miami. Cum îl descriese ea? „*El dorise să se însoare cu o menajeră până când își va permite să angajeze una*”.

În timpul căsniciei ei, Campanelli Zburătorii plecaseră înapoi în Italia și se alăturaseră unui circ acolo, așa că divorțul o lăsase fără slujbă. Fără să se priceapă la altceva în afară de circ, ea decise că lupta profesionistă e cea mai bună meserie. Nathan își goli pipa în foc și se ridică obosit. Nu era înțelept să o cunoască pe Kat așa de bine. Fusese fericit gândindu-se la ea ca la un clovn sexy, cu gust rău și fără minte. Acum se afla într-o dilemă în privința pământului Gallatin, o dilemă construită pe promisiunile făcute bunicului său. Nimic nu se va întâmpla pământului Gallatin atât timp cât Dove va trăi, îi spusese bunicul Micah, dar după moartea ei datoriile de familie trebuiau plătite. Bunicul fusese un ticălos bătrân în unele privințe - o parte din vrajbă era din vina lui -, dar în acest caz avea câștig de cauză. Nathan ridică o găleată și stinse focul. Stătea în întunericul luminat doar de lună, uitându-se la cortul lui Kat. Activitatea asta părea să-i fie un hobby în noapte. El insistase ca ea să păstreze salteaua pneumatică din cauza piciorului lovit și tot tacâmul.

La dracu', voia doar să știe că ea dormea unde dormise el. Dormea dezbrăcată? El avu o viziune tulburătoare a lui mângâind salteaua pneumatică după ce i-o va înapoia ea. Prostia asta trebuia să înceteze.

Ar trebui să descurajeze interesul ei pentru istoria Cherokee și a pământului lor. Ar trebui să-i spună lucruri urâte nu numai despre Holt Gallatin, ci și despre fiica lui, Dove. Bunicul lui Kat, Joshua, fusese fratele lui Dove, așa că Dove ce era? Stră-strămătușa lui Kat?

Dar Joshua Gallatin nu avea nimic de-a face cu vrajba dintre Chatham și Gallatin. El se alăturase Circului Fraților Sheffield de mic copil și plecase de acasă pentru totdeauna. Îl crescuse pe tatăl lui Kat în afaceri și după ce tatăl ei se căsătorise cu o strașnică femeie Cherokee din rezervația Carolina de Nord, el o luase cu el la circ. Kat s-a născut într-un vestiar al circului, o unică Cherokee și o unică Gallatin. Kat era nevinovată. Kat nu ar trebui să sufere din cauza unor vechi certuri și promisiuni. Nathan își trecu mâinile prin păr. În regulă, o va scoate el cumva la capăt cu ea, o mulțime de bani, mai mulți bani decât a avut ea vreodată și un lux pe care nu l-a visat. După ce va afla adevărul despre el și despre ce a intenționat, el îi va arăta cât de generos se poate scuza și cât de tare îi putea schimba părerea despre bărbați.

Ea nu mai putea continua așa, și totuși nu dorea să plece. Kat trase cu ochiul din cort, privindu-l pe Nathan cum încălzea un ibric la foc. Purta pantalonii scurți de

piele întoarsă,cizme de piele și un tricou pe care-l obținuse la Olimpiada din Coreea.Înainte să înceapă să lucreze pentru *Tri-State*,colindase după aur în toată lumea.Acum,că știa de unde i se trăgea tatuajul și urechea străpunsă,era mai fascinată ca oricând.Kat simți o undă de durere familiară.

El era prietenos,săritor și foarte,foarte bun.O schimbase total.Dar asta ar fi făcut și un cercetaș.Kat oftă.Ea nu dorea un cercetaș,îl dorea pe bărbatul răutăcios de la prima lor întâlnire.Voia ca el s-o facă să uite bunul simț și să-și îngăduie senzații ametoare care o încercau de atâta timp.

Se aplecă și își vârî picioarele în adidașii ei Reebok roz,lăsând șireturile unuia dezlegate.Acum putea merge binișor.La naiba,nu mai avea scuze ca s-o ducă el. Părăsind cortul,arboră un zâmbet strălucitor.

-Bună dimineața,muzicantule.El deja o privea intens de la locul său de lângă foc.Kat se cutremură.Dacă nu era interesat de ea,de ce o studia ca pe o creatură ciudată în fiecare dimineață când ieșea afară?

-Ai dormit bine,Kitty Kat?

Ea zâmbi la porecla de alint.Îi era așa de familiară,încât îi plăcea tare mult.

-Da,dar am gâtul înțepenit.Ea își roti capul,făcându-și părul să alunece pe spate ca un văl negru și mătăsos.

-Vrei să-mi prinzi părul? Mie mi-e greu s-o fac până nu mă lasă durerea.

El ezită și speranța lui Kat se risipi.Dar el își dresse glasul,se jucă puțin cu ibricul de cafea și spuse ușor:

-Nici o problemă.Bea o ceașcă de cafea.Folosind un prosop,el ridică ibricul de metal aburit și turnă cafeaua neagră într-o ceașcă de metal care,slavă Domnului,avea mâner izolat.Kat se așeză lângă el,își puse o bandă de păr și luă ceașca de cafea cu grijă.

-Știi,Nathan,chestia asta o să-mi ia durerea cu mâna.

-E bună pentru spălat.El luă o înghițitură din propria lui ceașcă și scoase un sunet profund de satisfacție.Dă-mi părul încoace.

-Părul.Ea zâmbi dulce,se întoarse cu spatele la el și așteptă. După o clipă mâinile lui căzură pe umerii ei și îi traseră coada groasă înapoi.Pleoapele lui Kat deveniră grele,de o langoare care nu avea nimic de-a face cu somnul.

Dumnezeule mare,de-abia o atinsese și deja simțea un val de plăcere în stomac.

-Să nu ți-l tai vreodată,spuse el morocănos.

-Nu l-am mai tăiat încă de la zece ani.Arătam de-a dreptul dramatic la circ,o fetiță cu un păr mai mare decât ea.Așa că Mana Campanelli a spus să-l las lung.Desigur,atrage atenția când lupt.Tuturor le place.

-Bărbaților din public,nu?

-Ei,da,arată sexy.Nu ar fi cinstit să spun că n-am știut asta.

-Ce crezi despre cum țipă?

-Nu-i prea aud.Ea ezită timp de o clipă.Cred că sunt o mulțime de lucruri urâte pe care nu vreau să le aud.Mâinile lui alunecară pe părul ei,despărțindu-l, ridicându-l,strecurându-și degetele prin el,apoi îi dădu drumul.Tehnica lui Nathan îi spuse o mulțime de lucruri despre felul lui de a fi-era un bărbat căruia îi plăcea să atingă.Îi aranja părul și bănuia că o trata și în rest cu aceeași atenție migăloasă.Kat oftă de plăcere.Luase una din cele mai bune decizii din viața ei când îl rugase să-i prindă părul.

-Nu meriți ca bărbații să te trateze ca pe o bucată de carne,spuse el mohorât.

-Ei,din moment ce sunt în tribune și eu în ring,îl iau ca pe un spectacol inofensiv.Ei nu țipă la mine,țipă la Prințesa Talana.

-Chiar te poți detașa în acest fel?

-De cele mai multe ori,replică ea candid.Dar în unele nopți mă simt jenată.

-Ce ai face dacă ai putea să faci și altceva în afară de lupte?

-Aș preda la școală,spuse ea imediat.Pentru mine ăsta este cel mai bun lucru din lume.E un fel de spectacol,dar este respectabil.Și trebuie să mergi la colegiu ca s-o poți face.Când el încetă să râdă,spuse:

-Kat,aș vrea într-o zi să fiu și eu în clasa ta.Ea surâse.

-Cățelușul profesoarei.El își trecu degetele prin părul ei.Din creștet până pe spate,netezindu-i șira spinării cu vârfurile degetelor.Kat simți nevoia să-l audă șoptindu-i numele.

-Ai fi un coafor grozav,spuse ea.Ești foarte familiar cu clientela,văd.

Mâinile lui stagnară.

-Vrei să mă opresc?

-Nici gând.

-Ești o femeie cinstită,murmură el.Îmi place asta.Kat își mușcă buzele timidă.Nu fusese cinstită cu amorțeala gâtului.

-Da,să zicem.

-Și ce faci când oamenii nu sunt cinștiți ca tine?

-Mă debarasez de ei.

-Hmmm.El continuă să-și treacă degetele peste părul ei,trăgându-l un pic, atingându-i spatele puțin,încântându-l într-un fel la care ea nu se aștepta.

-Nu le dai oamenilor credit? Întrebă el încet,mângâindu-i ceafa.O a doua șansă? Chiar dacă se scuză? Kat stătea cu ochii închiși.Trupul ei palpita de o alertă delicioasă,ceea ce o făcu să se simtă greoaie.Trebuia să se gândească bine înainte de a deschide gura.

-Bine,în regulă,nu sunt nesimțitoare dacă cineva se scuză.Hmmm.

-Nu e nimic rău în tine,încuviință el.Cum este junghiul?

-Hmmm.Este bine.În orice secundă s-ar arcui peste el.El ridică peria și i-o așează la baza frunții.Încet o trase pe spate,lăsând ca acele să-i mângâie scalpul.Kat își dădu capul ușor pe spate.

-Ce-i asta? întrebă el.Te-am rănit? Ai scos un sunet.

Ea se forță să se controleze.

-Nu.El îi despărți părul și începu să-l pieptene spre centrul spatelui,cu degete leneșe și îndemânatic.Evident,concentrat să facă treaba bună,el se opri des ca să-i atingă ceafa,să-i strângă lobuții urechilor,laturile maxilarelor.

Kat își uni palmele și le simți fierbinți.Trebuia să-și transfere căldura lui Nathan, trebuia să-i spună că-l adora și îi va plăcea să-i arate cât de mult.Cu siguranță că el o găsisese plină de dorință,cel puțin la început,înainte să-l înspăimânte cu incidentul măracinilor.Începu să-și răsucescă ușor capul.

-Nath...

-Gata,zise el brusc.Bătând-o ușor pe umăr,el se ridică și se duse către proviziile de mâncare agățate într-un copac apropiat.Hai să luăm un dejun simplu.Acum,că glezna ți-e mai bine,ar trebui să începem să explorăm pământul.

Kat oftă ca o păpușă supărată și își înfipse ambele mâini pe pământ de o parte și de alta a ei.Îl privi inexpresiv.Trebuia ca el s-o simtă tremurând,trebuia să știe că era disperată după atingerea lui.El fie că își petrecea timpul înnebuind-o,fie că era politicoș,ignorând-o.Doamne,spera să fie prima variantă.Kat își bău cafeaua cu înghițituri mari.Vibrații.Cofeină.Realitate.Încercă să-și încordeze mușchii.

Aplecat deasupra plasei cu provizii,cu spatele la ea,Nathan scotoci prin sortimente variate,cu mâini tremurătoare.În aproape cinci minute va trebui să fie din nou în stare să se ducă spre focul de tabără fără a lăsa să se vadă un alt soi de cort în fața pantalonilor săi scurți.Părul ei era cheia.Când va fi pregătită să fie sedusă,va începe cu părul ei.

El se încruntă la încercarea ei delicată de a merge,aruncă sacul,și se întoarse spre ea,arătându-i umărul.

-Suie-te aici.

-Vârful colinei este aproape.

-Să nu refuzi o plimbare pe ponei.Haide.Kat rânji.Ce era ea,o idioată?

-Niciodată.Îl cuprinse de umeri când el o ridică în spate și o prinse de coapse.

"O,da,se gândi ea,plimbarea pe ponei fusese o idee grozavă."

Ea i se sui ușor în spate,își încolăci brațele în jurul gâtului lui și se aplecă destul

cât să-și lase sâni să-i atingă umerii.El gemu când se aplecă să ridice sacul de
voiaj.Doamne.Observase că ea avea fund.

-Te îngreunezi,spuse el cu un glas ciudat.Uite,ține sacul.

Kat se gândi să-i muște urechea,dar se răzgândi.Nu avea unde să pună sacul
decât în fața ei.Oftă cu resemnare și-l așeză acolo.

-Hai,catârule.În ciuda vaitelor lui joviale o urcă ușor în ultima parte a suișului.

Când ajunseră pe platoul acoperit de stejari imenși și arțari,el se răsuci.Kat se
uita peste umărul lui la valea magnifică.Putea zări râul uitându-se în zare.

-Este așa de frumos,că-mi vine să plâng.

-Stră-străbunica ta și familia ei trebuie să fi urât să plece de aici.

-Cam când au fost alungați toți Cherokee? Am uitat.

-Prin 1838.Soldații și paza statului i-au încolțit ca pe animale,și sute de oameni
au venit să le ia casele și să fure tot ce era prin jur.

-Katherine,adică Katlanicha,l-a întâlnit pe Justis și s-au căsătorit,așa că știu că
au supraviețuit Drumului Lacrimilor,spuse ea încet.Dar îmi imaginez că familia
ei nu.Nu mai știm nimic despre ei.Nathan se răsuci,privind spre pădure.

-Probabil că pădurea asta n-a fost atinsă de când a plecat familia.Unii copaci au
aproape două sute de ani vechime.

-Dove spunea în testamentul ei despre niște Gallatini care se vor întoarce să stea
aici,în patru generații.

-Ei pentru un timp nu au fost bineveniți.Știi,singurul lucru care a salvat acest
pământ să nu fie cerut de un alb a fost faptul că era pe numele lui Justis Gallatin.
Legea spune că Cherokee nu pot deține proprietăți în statul Georgia.

Ea expiră sonor.

-Lumea este un loc nebunesc,Nathan.

-În unele privințe este mai bine ca altă dată.Stai puțin.Mă duc la camionul meu.

-Încă nu mi-am dat seama cum de nu l-am văzut.

-O să vezi.El o coborî din spate la capătul unui drum îngust,dar destul de larg
pentru a conduce o mașină.Trecu de *Mustang-ul* ei și coborî într-o râpă de
cealaltă parte a drumului.Aici se afla un 4x4 negru-strălucitor,cu roți masive și
un portbagaj imens deasupra.

-Ooo!O cromatică bogată.Și un rastel de arme,observă Kat cu veselie.

Ei,bărbațior care conduc asemenea mașini le plac luptele.

-Hei,fetele de petrecere care conduc *Mustang-uri* prost vopsite,cu roți rustice,
fete de petrecere cu nume de genul Beulah Anne sau Fanny Mae,merg în oraș cu
părul fixat cu spray și...au.Ia-ți dinții de pe urechea mea!Ea își ușura strânsoarea
de pe ținta aurie și țipă victorioasă.

Nathan o așeză lângă camion și o privi, gura fremătându-i pe sub mustață.

-Drac împielit.

-Mulțumesc. Ea îi trimise o sărutare în zbor. Interiorul camionului era roșu plușat și avea mai multe frecustețe decât o bucătărie. El o puse pe locul șoferului ca să poată studia telefonul celular, sistemul stereo și radioul CB.

-Unde sunt luminile de control?

-Îmi ador camionul, spuse el solemn și se duse în spate să caute ceva.

Se întoarse cu un hârleț și cu o ciudățenie lungă care arăta ca o placă Geiger cu un stativ de microfon, la al cărui capăt opus se afla o farfurie.

-Detector de metale, îi spuse el.

-Folosești asta să găsești aur? Credeam că obiectele astea găsesc metale numai la suprafață.

-Așa este. El apăsă pe un buton și îndreptă placa spre camion. Pe capacul unei cutii de control, un ac se învârtea nebunește.

-L-ai găsit, Nathan. Așa camion da. El o privi amuzat.

-Nu caut aur cu asta, caut evidența oamenilor. Găsesc unde sunt oameni și poate că tu vei găsi așezările vechilor mine. Ai înțeles, Kitty Kat?

-Am înțeles.

-În afară de asta, este amuzant să găsești lucruri prețioase în noroi.

Ea încuviință din cap.

-Odată mi-am pierdut un dinte, când eram mică. Am mers printr-o grămadă de bălegar uscat de elefant ca să-l găsesc. Dar a meritat. El își petrecu o mână pe după talia ei, o trase din camion, apoi o ținu strâns lângă el și chicoti amuzat.

-M-aș duce după o femeie care s-a jucat în rahat de pachiderme.

Kat râse așa de tare, încât nu avu ocazia să protesteze când el se dădu deoparte mai curând decât ar fi dorit ea. Zâmbind slab, luă hârlețul și-l urmă în vale.

Când se înapoiară în vârful culmii, el se opri și se uită de jur-împrejur, îngustându-și ochii în timp ce privea.

-Copacii, spuse el pe un ton grav, fascinat. Kat privi îngrozită uriașii copaci cu lemn de esență tare.

-Ăsta este un loc nemaipomenit ca să construiești o casă. Cu valea în față și o stâncă imensă în spate. Există lemn din belșug acolo pentru casă.

-Exact. Nathan arată spre vale. Copacii de acolo de jos sunt mai tineri ca ăștia.

Cred că în vale erau fermele. Și acolo sus... El se uită în jur, privirea sa cenușie căutând emoționată.

-Deschide detectorul de metal, ordonă Kat.

-Ușor, fetițo. Există zeci de locuri pe pământul ăsta unde s-ar putea ca familia

Blue Song să fi construit.Și probabil că era ceva simplu.

-Dar drumul din șosea dă încoace,îi arată ea.”Fetițo”.Era semn bun când el îi spunea „fetițo”.Să ne uităm prin jur.El răsuci detectorul de metal și începu de la stâncă.Nathan încorda detectorul într-un arc în timp ce mergeau,în timp ce Kat târîia hârlețul după ea ca să sape.

-Cum îți este glezna? murmură el,cu ochii în pământ.

-Bine.Totul este bine în zona aia.

-Pune-ți hârlețul la umăr,soldat.Păstrează-ți energia.

-Știam eu că o să găsești ceva.Dar o oră mai târziu încă mai străbăteau încoace și încolo valea fără succes.Planul nu-i mai părea așa de ușor lui Kat.Gleзна începuse să zvâcnească.

-Vrei să terminăm? întrebă Nathan.

-Mai stai.Să ne întoarcem puțin.Se întoarseră.Ea începu să folosească lopata ca pe un baston.Nathan se opri încruntându-se.

-E timpul să plecăm.Ai nevoie să-ți odihnești piciorul.

-Relaxează-te.Să mergem acolo.

-Nu.Asta este ca și cum ai mânca floricele.Kat,renunță acum.

-Nu.Ea șchiopăta către luminiș.

-Nu te urmez.

-Ba da.El ridică vocea.

-*Katlanicha*.Felul în care el îi pronunța numele ăsta o copleși.Continuă să meargă și strigă.

-Domnule,trebuie să mă încurajezi.”*Domnule,trebuie să mă încurajezi?*” De unde mai venise și asta? Nu spusese niciodată în viața ei un lucru așa de formal. Ei,în orice caz,mersese.Se răsuci și-l văzu pe Nathan mergând spre ea,arătând exasperat,ținând strâns detectorul de metal într-o mână.El ridică mâna cealaltă ca să-i facă semn cu degetul.

-Katie Blue Song,ți-am spus înainte că...El se opri încruntându-se.Se uitară lung unul la celălalt.

-Cum mi-ai spus? întrebă Kat copleșită de un sentiment ciudat.Katie Blue Song? Nathan scutură din cap.

-Nu știu ce voiam să spun.Se uită spre detectorul de metal și deschise gura șocat. Kat aproape căzu la pământ grăbindu-se să acopere distanța care îi separa.Inima îi alerga nebună și se uita la acul detectorului.Se răsucea nebunește.

CAPITOLUL 5

Kat înfipse hârlețul în pământ,abia ferind vârful cizmei lui.El sări.

-Ușor! țipă Nathan.Avem o grămadă de treabă de făcut.Continuă fără grabă.

-Nu pot! Ea încercă să se echilibreze pe piciorul sănătos și împinse hârlețul cu cel bolnav; durerea era prea mare.Se sprijini cu toată greutatea pe hârleț și reuși să-l cufunde câțiva centimetri în solul moale.

-Aaaah.Râzând,Nathan îi luă hârlețul.

-Arăți ca o găinușă neagră care încearcă să facă o gaură în zid.la detectorul de metal și lasă-mă pe mine să sap.Ea înhață detectorul și-l mișcă în cerc,urmărind acul.Kat era așa de încântată,încât nu era sigură cine se mișca mai tare,ea sau indicatorul.

-E ceva aici! Și aici.Mai mult.Da! O,Nathan,da! Mai mult!

-Da,mai mult,Nathan,mai mult,murmură el.Femeile nu sunt niciodată satisfăcute.Scuturând din cap dezgustat,el dădu la o parte frunzele și pământul.

Kat râse năucă și căută mai departe,țipând de fiecare dată când acul dansa.

-Ce crezi că am găsit?

-Cine știe? Ține drumul.Încearcă să găsești perimetrul.Buf.

-Aici! La naiba!

-Ce-ai făcut?

-Am intrat într-un copac.Zâmbind timid,ea își frecă fruntea și continuă să meargă.El chicoti în spatele ei.

-Kitty Kat,mai uită-te și pe unde mergi din când în când.Cu adrenalina înflăcărându-i energia,înșfacă detectorul de metal și privi acul cu atenție.

Cincisprezece minute mai târziu,se întorcea la Nathan.

-De ce nu găsești ceva?

-Răbdare,fetițo,răbdare.,„Fetițo.” Da,era un semn bun.Probabil va găsi ceva în minutele următoare.Kat arată spre pădurea din jur.

-Acul se oprește când trec de stejarul ăla mare de acolo,de arțarul de acolo și de ce-o fi ăla...

-Nuc.

-De nucul de acolo.

-Bine.Acum trebuie doar să săpăm.Kat se lăsă în genunchi și dădu frunzele la o parte.Dacă scormonea pământul cu mâinile trebuia să găsească dovezi ca familia Blue Song locuise acolo.Nathan râse.

-Cot,cot,cot.

-Liniște.Dacă eu sunt o găină,tu ești un mare popândău.

-Mai am un hârleț în portbagaj.

-Nu mai aștept atât,spuse ea,respirând precipitat în timp'ce săpa.

-Femeie Kat,n-o să găsești...

-Am găsit o bucată de metal!Nathan îngenunche lângă ea.Doar la câțiva centimetri de sol,degetele ei dăduseră de ceva plat și ruginit.

-Lasă-mă pe mine,îi spuse el,dându-i mâinile la o parte și băgând hârlețul sub descoperire.Kat își duse mâinile murdare la gură și privi încordată cum Nathan scotea din pământ o balama mare de ușă.Pentru ea ar fi fost o bucată de metal.

-O balama! spuse ea îngrozită.O,Nathan,le-am găsit casa!

-Poate.El înlătură pământul de pe metalul corodat.Era deschis la culoare,iar axul ruginit era solid.Cred că e făcut din fier.Manual.Arată de parcă ar avea încrustații.

-Asta înseamnă că aveau ceva mai drăguț decât o cocioabă?

-Probabil.

-Uite! Ea scormoni în pământ și mai scoase ceva.Cuie!Nathan le luă.

-Lucrate de mână.Îi zâmbi cu o strălucire de explorator în ochi.E specific perioadei,Kat.Începuturile anilor 1800.Cred că găsim ceva.

Kat chiui de bucurie,îi luă fața în palme și depuse un sărut pe gura lui.Apoi se retrase râzând încântată și plină de dorință.El o cuprinse de talie,se aplecă posesiv peste ea și își lipi gura de a ei.Kat simți cum brațele lui o arcuiau, lăsând-o pe spate când îi gusta buzele preluând comanda cu o tandrețe controlată.N-a fost un sărut languros,ci unul minuțios,care-i acoperise fiecare centimetru al buzelor,impregnând-o cu gustul lui și cu urmele trupului lui care se unduia lin.El se oprea din când în când,apoi o săruta iar.

Kat genu slab și își ridică gura către el.Credea că știa sa sărute,se gândise că sărutase destul de bine înainte,dar acum își dăduse seama că Nathan Chatham o satisfăcuse ca nimeni altul.El scoase limba doar un pic și-i atinse buzele.Cu acest final foarte intim și dramatic,el se dădu înapoi și o eliberă.

Kat îi văzu dorința din ochi.O făcea să se simtă prost și confuz.De ce o jena sărutul lui?

-Întotdeauna mă entuziasmez când găsesc metal ruginit,zise el răgușit.

-Sigur.Și eu.Kat gesticula stângace către sol.O să faci așa ori de câte ori găsesc un cui? Atunci o să sap mai repede.

-Nu.Ești în siguranță.El își trecu o mână peste față,parcă să se asigure că nu avea nimic pe ea.Kat își mușcă buza.

-A,ți-am lăsat pământ pe gură.El râse răgușit.

-N-am observat.

-Îmi pare rău.

-Îmi place gustul solului.

-Uite, lasă-mă să te șterg. Jenată, Kat își linse degetele și luă mizeria cu limba. Își acoperi gura cu mâna și se întoarse cu spatele la Nathan, scuipând și încercând să pară delicată față de el. Dacă râsul lui în hohote era vreo indicație că tocmai văzuse cel mai amuzant lucru din viața lui, Kat se întoarse și se zgâi la el. Când în cele din urmă își ridică privirea din nou, ștergându-și gura cu dosul mâinii, el își îndepărtă lacrimile din ochi. Ei, cel puțin își schimbase atitudinea stângace și încinsă.

-Sapă, popândăule, îi ordonă ea plină de umor. El zâmbi.

-Zgârmă, găină.

După-amiaza devreme ei strânseseră o grămadă de cuie și de balamale, ceva cere semăna cu o coadă de ibirc și mai multe bucăți de fier pe care nu putuseră să le identifice. Nathan o privi pe Kat lucrând și se miră de tenacitatea ei. Tricoul atârna pe ea ca o zdreanță umedă- ceea ce îi dădu un motiv în plus s-o privească. Pe brațe și pe picioare avea urme de transpirație murdară, şuvițele zbârlite de păr negru îi cădeau pe față și avea mâinile pline de pământ. Dar zâmbea.

El înfipse hârlețul în sol și mai săpă o bucată din pământul Blue Song. Simbolul a ceea ce făcuse azi în pământul ei era nimica toată față de ceea ce plănuia el să facă mai târziu. Din nou înfipse hârlețul în pământ, simțindu-se dezgustat și lăsând ca agresivitatea să-l cuprindă. Cu o lovitură dură lovi ceva mare și foarte solid.

-Kat! Ea veni repede spre el, șchiopătând.

Îngenuncheară amândoi. Nathan scormoni cu mâinile în pământ și icni în efortul de a disloca bucata grea.

-Ce naiba?

-Pare să fie o bucată mare de fier. Nu o bară, o vergea. Obiectul gros și ruginit ieși la iveală și Nathan îl ridică.

-Trebuie să cântărească vreo zece kilograme. Amândoi se uitară curios la ea. Coroziunea îi lăsase suprafața ciupită și ruginită. Era cam de un metru lungime și groasă ca încheietura mâinii.

-Vreo armă? întrebă Kat. Uite, are mâner la capăt. Nathan răsuci vergeaua și o studie.

-Este un susținător de fereastră! Kat atinse curioasă obiectul straniu.

-Adică face fereastra să stea ridicată când o deschizi?

-Da. Sunt câte două pentru fiecare fereastră și patru dacă vrei să se miște ambele jumătăți de fereastră. Știi ce înseamnă asta?

-Nu.Ea își ridică ochii verzi spre el.

-Înseamnă că familia Blue Song avea cu adevărat o casă frumoasă.O casă cu ferestre scumpe își puteau permite doar oamenii cu bani.El studie cu interes vergeaua de metal.

-Când Cherokee au fost izgoniți din nordul Georgiei,nu au mai rămas aici decât mine de aur goale și câteva ferme.Familia Blue Song trebuie să fi deținut niște locuri frumoase,fie ei Cherokee,fie albi.Kat îi înșfacă brațul.Suferința din ochii ei aproape că îl sfâșie.

-Crezi că putem găsi fundația casei? Nathan încuviință din cap.Dacă l-ar întreba cu acea candoare copilărească,ar căuta apa rece în iad.

-Și dacă mai găsim vergele din astea poate ne facem vreo idee de câte ferestre erau.El arată spre pădurea de mai sus.

-Cred că putem afla din ce erau făcute construcțiile-parii,coșul de la casă,lucruri de genul ăsta.Ea se așeză pe vine și-i zâmbi sfâșietor.

-Mulțumesc,dragule.N-aș fi găsit niciodată locul ăsta dacă nu erai tu.

El îi spuse cu inima palpitând de plăcere:

-Vom avea nevoie de ajutoare aici.Cineva de încredere,care să nu se ducă la Gold Ridge să vorbească.Ultimul lucru de care am avea nevoie ar fi vânătorii de avere din oraș.Apoi se opri gândindu-se.

-Am un prieten care lucrează...cu mine.Ea nu observă bâlbâiala lui și-l strânse de braț cu mâna ei micuță.

-Nathan,întrebă ea încet,de ce faci toate astea pentru mine?

„Fiindcă vreau să ai amintiri despre acest cămin.Fiindcă nu vreau să te simți rănită mai târziu.Fiindcă sunt nebun după tine.”

-Ți-am spus,e emoționant să găsești metal ruginit.

Ea era îngrozitor de obosită și de fericită,încât nu-i păsa că arăta ca un pictor murdar.Călătorind în interiorul de pluș al camionului lui Nathan,ascultase muzica indienilor Cujimo dintr-o mică țară sud-americană denumită Surador,se uitase la fermele din zona muntoasă care precedau micul oraș Gold Ridge.Ceea ce fusese odată un orașel al aurului,plin de saloon-uri,bordeluri și cazinouri, acum era un loc elegant cu moteluri cu pensiune completă,magazine și restaurante.Lângă tribunal era un campus pitoresc,îngrămădit printre stejari și plasat la o depărtare mică de șoseaua principală unde turiștii plăteau cinci dolari ora tânjind după praf de aur.Munții se proiectau pe fundal ca pictați manual.

-Aș putea fi cu adevărat fericită într-un astfel de loc,observă Kat.

Nathan închise casetofonul și bătu volanul ritmic,gândindu-se.

-Am o idee grozavă.Hai să închiriem niște camere la unul din moteluri și să sărbătorim evenimentul rămânând în oraș.

-În halul în care arătăm nici nu s-ar uita la noi.

-Mergem la cumpărături.Luăm camerele și facem o baie...Kat se frământă.Nu avea bani pentru astfel de lucruri.

-Nu.

-Nu ar trebui să te întorci în tabără azi.Deja ai mers prea mult pe ziua de azi.

-Mi-e bine.

-Plătesc eu.

-Nu.Nathan își strecură mâna în spate și scoase o cutie din plastic,i-o înmână.

-Deschide-o.Kat găsi înăuntru șase cărți de credit și un portofel cu bani mare cât pumnul ei.

-Nathan,e prea târziu pentru mine să învăț geologia? Vreau să fiu și eu bogată.
El zâmbi.

-Atunci lasă-mă să plătesc.

-Nu...

-Acum nu aș fi fost apt de muncă dacă nu m-ai fi salvat de Femeia Sălbatică.
Pierzi bani și sunt responsabil.Îți datorez ceva,fetițo.Ea încă se uita lung la bani și la cărțile de credit.Ce făcea el,își căra economiile după el? Poate că nu era tot ce avea,dar era fără îndoială mai mult decât economiile ei de-o viață.

-Bine,dar nimic luxos.

Nathan se urcă din nou în camion zâmbind.

-Gata.E un loc formidabil.Înțeleg de ce vă place ție și verișoarelor tale.

Kat se uită pe lângă el la motelul Kirkland,o casă impunătoare cu verandă, balansoare și o curte plină cu azalee și sângeri și umbrele de plajă.

-Ei,am stat aici doar un pic,când am venit să-l vedem pe avocatul lui Dove pentru testament.Dar Tess spune că are ambianța unei ferme englezești.

Nathan își închise gura și se uită în depărtare,zâmbind.

-Tu și verișoarele tale trebuie să fiți un trio interesant.Ea îl lovi ușor în umăr.

-Acum ce facem?

-Haine.Un sfert de oră mai târziu ea stătea în holul unui boutique,măsurată de o vânzătoare care se gândea evident că era vreo vagaboandă etnică.

Kat se duse către Nathan,care stătea pe o bancă de lemn lângă ușă,la fel de fericit ca o moluscă voioasă-o moluscă murdară în pantaloni scurți de piele, cizme și un tricou transpirat și pătat.Kat se aplecă spre el și șopti:

-Morsa aia reacționează de parcă am fi niște lepădături.

Îi este teamă că o să fur' ceva.Să plecăm de aici.El îi vârî în gură pipa sa goală și zâmbi răutăcios.

-Ce-ți pasă? O să sară în sus când o să vadă banii.Kat se încruntă la el.

-Îmi displace când vânzătorii se uită la mine astfel.Circarii nu sunt încrezuți,în special în orașele mici.Am crescut printre femei ca asta și mă face să mă simt ca o hoată.Zâmbetul lui păli și-i apăsă mâna ușor.

-Știi,dacă nu te vei mai uita la prețuri poate că se va relaxa.Kat își micșoră vocea și mai mult.

-Lucrurile costă mult aici,Nathan.

-Nu plecăm până nu-ți cumperi tot ce ai nevoie.Nu te mai uita la prețuri.Grăbește-te.Trebuie să-mi cumpăr și eu haine curate.Și să fac o baie.Și vreau să-mi fumez pipa.Și mi-e foame.

-În regulă.El numără pe degete.

-Rochie,pantofi,lenjerie de corp,și ce mai au nevoie femeile.Vreau să le văd pe toate pe tejghea.Nu te reține.Ea îi zâmbi cu dinții strânși.

-Singurul lucru pe care nu-l rețin este pumnul meu.

Kat simți un amestec de oroare și de bucurie a victoriei un sfert de oră mai târziu când Nathan îi înmână calm vânzătoarei două sute de dolari plus bacșiș.Cu două sute de dolari Kat și-ar fi putut face o garderobă pe un an de zile.

Ochii femeii se holbară un pic și deveni ceva mai binevoitoare.Kat se ținu de tejghea.Nu mai cheltuiuse în viața ei atâția bani pe îmbrăcăminte.

Ei,îmbrăcăminte plus un șampon și un balsam ca să-și poată spăla părul ca lumea.Ar fi trebuit să renunțe la loțiunea pentru păr.

-Îmi pare rău,Nathan,spuse ea cu fervoare,când mergeau spre camion.

Doamne,ce rău îmi pare! Ar fi trebuit să mă uit la prețuri.

-Kat,nu te mai lamenta.El îi aruncă bagajele cu cumpărături în spatele camionului.E în regulă.

-Nu,nu este.Nu este bine că ai cheltuit așa de mulți bani.

-Crezi că aștept ceva în schimb? întrebă el cu răceală,ridicându-și o sprânceană amenințător.

-Dacă te aștepți,mă simt obligată! Culoarea se scurse de pe fața lui.

-Nu știam că faci sex contra îmbrăcăminte.Ar fi trebuit să-ți cumpăr mai multe.Ea scutură din cap furioasă.

-Știi ce vreau să spun!El o strânse puternic de umeri și se uită la ea cu ochi reci,ceea ce însemna că era furios.

-Dacă o să vreau ceva de la tine,o să-ți cer.Nu te șantajez.

Era atât de încurcată,încât fu cât pe ce să spună: „*Atunci cere.*”Kat dădu din cap.

-Iartă-mă.Nu sunt obișnuită cu gentlemani.

-Atunci obișnuiește-te.,*Mi-ar plăcea,Nathan.În special un gentleman cu un tatuaj pe fund și o ureche sexy străpunsă.*” Kat merse șchiopătând în partea ei, dar nu apucă să atingă ușa.Nathan stătea în fața ei,o deschise brusc și se înclină, cu o expresie drăguță și puțin furioasă.

-Ah! exclamă ea impetuos și se urcă.

Ea avea o cameră drăguță,plină de antichități.Dădea în spatele motelului și când se ținea de balustradă putea atinge trunchiul unui copac de pe plajă.Copacul era singurul lucru apropiat.Nathan ceruse o casă cu vedere spre partea opusă.De ce i se părea limpede că o plăcea,că o dorea ca femeie,dar intenționa s-o evite? Kat rămase în picioare sub duș și își frecă părul cu putere,încercând să-l spele bine,așa cum spunea vechiul cântec.

În regulă,deci,ea era o nomadă fără vreun viitor anume în afară de spectacolul ciudat al luptelor.Nu era făcută pentru o slujbă normală.Ar fi înnebunit-o să vadă același magazin și același birou în fiecare zi,stând liniștită în cea mai mare parte a timpului.Nathan avea o slujbă bună,normală,dar foarte respectabilă.Avea bani.Cu siguranță că nu întâmpina nici o piedică în a atrage femeile-văzuse o vânzătoare înnebunită după el cu puțin timp în urmă într-un magazin pentru bărbați.Și era chiar sofisticat,în ciuda faptului că făcuse un singur an de colegiu. Nathan avea o familie obișnuită în Arkansas și crescuse în căminul pe care Nathaniel Chatham îl achiziționase în timpul războiului civil.Efevea rădăcini Pe scurt,Nathan nu avea nevoie de o luptătoare fără educație,fără haine decente,cu un credit care îi făcea pe polițiști să râdă și cu o istorie personală care includea un viol și o căsnicie ratată.Își putea imagina cum ar reacționa familia lui dacă ar aduce acasă o indiană,ce mai era pe deasupra și o Gallatin.Îl vor conjura pe generalul Custer în douăzeci și patru de ore.Nathan o plăcea și dorea să facă dragoste cu ea.Dar n-avea de gând s-o facă,fiindcă era un gentleman și știa că va fi rănită după ce o va părăsi.Și aici avea mare,mare dreptate.

Nathan stătea în picioare pe verandă,așteptând cu nerăbdare.O va vedea într-o oră.Se legăna în balansoar.Se plimba.Se întreținu cu o *salali* care aduna ghinde verzi dintr-un copac și cu o *wis-sah* care voia s-o prindă pe *salali*.

În cele din urmă își trecu mâinile prin păr și murmură onomatopie care le făcu să fugă pe *salali* și pe *wis-sah*.Oare situația se va înrăutăți? Va ajunge să nu mai poată sta departe de ea nici o jumătate de oră,apoi cincisprezece,apoi cinci,până ce va ajunge o umbră constantă.Ușa se deschise la celălalt capăt al verandei.

Nathan se uită la cizmele lustruite,perie niște tutun de pe pantalonii pe care-i cumpărase,și se uită la mânecile rulate ale cămășii în dungii care încă mai mirosea a after shave,în ciuda mirosului de pipă cu care o îmbibase.

Doamne,nu mai fusese în starea asta din noaptea în care îi explicase unui șef zambez că nu dorea să se căsătorească,chiar dacă le-ar fi deținut pe toate cele patru fiice ale șefului.Kat păși pe verandă,fluturându-și părul de parcă nu era tocmai uscat.Nathan se ținu de balustradă și o examina îndelung.

Ea alesese o rochie albă dintr-un material gofrat.Bustul cu mâneci scurte îi cădea strâns peste curburile trupului și fusta i se ondula grațios pe lângă picioare.

Materialul alb îi lumina pielea de culoarea mierii și-i făcea părul să bată în albastru.Decolteul rochiei era împodobit cu franjuri albi și mărgelile colorate,dându-i o înfățișare indiană care ar fi făcut caraghios pe oricine în afară de un indian adevărat.La rochie purta sandale albe,joase,și absolut nici o bijuterie și nici un machiaj.Arăta exotic.Nathan vru s-o mănânce toată.În formulele de dragoste Cherokee,ăsta era complimentul absolut.

Ea îl văzu și se opri brusc,netezindu-și părul.Mâinile îi încadrau fața,dându-i o imagine drăguță care avea să se imprime pentru totdeauna în mintea lui Nathan.

Kat își coborî brațele,iși înălță capul într-o parte,uitându-se la el din cap până în picioare,apoi își controla expresia și zâmbi larg.

-Bună,iubitule.Încă era colțoasă cu el,observă el,și nu avea de gând să-l ia în serios,indiferent de cât de mulți bani ar fi avut.Era timpul să-i lucreze un pic prin păr.Nathan se îndreptă calm către ea,arborând ce credea el a fi un zâmbet ironic.

-Rochia asta ți se potrivește de minune,Katlanicha.

-A meritat două sute de dolari?

-Două mii.

-Atâta costă mașina mea.El se întinse spre ea și o răsuci,observându-i umbrele de pe obraji.Tenul ei nu era roșu,dar căpătase o culoare mai densă,de parcă cineva mixase căpșuni cu miere.Ea clipi tensionată,dar îi susținu privirea.

-Ești gata pentru cină?

-Ți s-a uscat părul?

-O,da...Nathan își strecură mâinile prin el,și-l studie,îngrijorat să nu fie ud.

-E un pic umed.Stai jos și lasă-mă să ți-l vântur.El îi privi expresia adormită și știu că lovise direct.

-Sigur,murmură ea,apoi își drese glasul și repetă: Sigur.Se îndreptă spre o bancă acoperită cu perne lângă balustrada balconului și se așeză încordată,trăgându-și fusta pe lângă ea,într-un gest defensiv.

-Apleacă-te,îi zise Nathan.Apleacă-te peste balustradă.

Încet, privind peste umăr cu o îngrijorare care îi amintea de cățelușii fricoși, ea își rezemă brațele de balustradă. În cele din urmă se uită înainte și își sprijini bărbia în palme. El își trecu degetele prin părul ei, îl prinse într-o mână, apoi îl puse în cealaltă și-l plimbă la baza cefei ei. Nathan își înfundă degetele prin mătasea moale, lăsând ca şuvițele să se elibereze, până când mai rămase un singur smoc în palmă. Trăgând de el în joacă, el îi trecu vârful peste brațe. Kat tremură.

-Nu cred că îl aerisești. Cred că ești prea îndrăzneț și nu e deloc amuzant.

Nathan lăsă părul să cadă pe spate și se înjură pentru că mersese prea departe, prea curând.

-Mă jucam doar, o asigură el. Relaxează-te.

-Te jucai doar. Ea își înălță capul și își trecu o mână peste ochi. Doamne, sunt obosită și arțăgoasă. Sigur vrei să iei cina cu mine?

-O să fim obosiți și arțăgoși împreună. Hai. Când ea se răsuci să-l privească, ochii lui păreau triști și familiari într-un fel care o făcea să dispere.

-Of, Katie, șopti el, numele de alint venindu-i așa de ușor pe buze. Și eu aștept demult. Ea își reveni din acea expresie stranie, se ridică și-l bătu ușor pe umăr.

-Da, eu te-am făcut să aștepti cât m-am îmbrăcat. Trebuie să fii mort de foame. Să mergem. Putem ieși pe hol prin camera mea. Zâmbind șmecherește, ea trecu pe lângă el și intră în cameră. Nathan se încruntă năucit. El știuse despre ce discutaseră, și știa că n-avea de-a face cu cina.

Nathan continuă să se gândească la cuvintele sale ciudate, și încă se mai minuna de ele stând în pat în acea noapte. Patul de la motel era dur pentru el, obișnuit să doarmă pe pământ. Așa că somnul îl ocoli. Pierdut în gânduri, ridică un braț ca să mângâie o rază de lună de pe cuvertură. Unele lucruri erau eterne: lumina lunii, lumina soarelui, sufletele. Nu-și putea zdruncina sentimentul că între el și Kat era ceva mai mult decât o scurtă legătură. Existaseră nu puține femei în viața lui. Zdrobise inimi și avusese inima zdrobită la rândul lui, mai mult de o dată. Dar nu mai simțise așa ceva. Era doar o legătură organică bărbat-femeie minunată, dar lipsită de mister? Dacă era așa, de ce continua să-i spună lucruri pe care nu le înțelegea, de parcă fuseseră îngropate în interiorul lui cu mult înainte de a o întâlni, așteptând să i le spună doar ei?

„Ascultă, o Focule Alb Străvechi! Sufletul a-cestei femei a venit să se odihnească lângă, al meu și nu-i voi da drumul niciodată.” Nathan era un bărbat dominat de spirit și credea că toate lucrurile erau posibile. Dar după cât de legat era de Kat, era sigur că o cunoscuse înainte. Gemu îngrozit, râse obosit și se așeză în pat, cuprinzându-și capul cu mâinile. Dacă ar fi trecut prin chinurile astea într-altă viață, n-ar fi trebuit să uite. Nathan înjură dezgustat și se ridică, trăgând așternutul

cu el.Va dormi pe podea și va pretexta că odată fusese covor.În timp ce așeza așternutul,auzi un zgomot.Ascultă încordat.Nathan se uită spre ușa care ducea de la el în balcon.Era acoperită cu geam și cu perdele albe și putu să identifice imediat umbra care stătea acolo.Deschise ușa înainte ca Kat să bată.

-Ce s-a întâmplat? Ea rămase acolo în lumina lunii încă purtând rochia cea nouă,fiindcă era singurul lucru curat pe care îl avea.Într-o mână ținea o carte de istorie locală pe care o cumpăraseră dintr-un magazin din oraș.

-Îmi pare rău,trebuie să discut cu tine,spuse ea cu glasul înecat în lacrimi.

-Kat,ce este? O trase înăuntru și închise ușa.Ea îi arată cartea cu mâini tremurânde.

-Stră-străbunicul meu,Justis,nu s-a căsătorit niciodată cu Katlanicha.Nu avea cum.Avea o soție albă și o familie aici.

CAPITOLUL 6

Nathan se duse către o noptieră și căută butonul unei veioze vechi în formă de glob.Când în cele din urmă o găsi,o aprinse și o văzu pe Kat ștergându-și ochii și încercând disperată să pară calmă.

-Katie,șopti el trist și veni către ea cu brațele deschise.Nu poate fi așa de rău.

Ea se apropie de el,își îngropa fața în pieptul lui,iar el o ținu strâns,mângâindu-i părul răvășit.

-Eram în pat și citeam cartea asta blestemată,spuse ea,pieptul ridicându-i-se și coborând în ritm alert.Venisem să-ți spun despre asta.

Cartea era intitulată *Gold Ridge-The Early Years-A Newspaper History*.

Nathan luă cuvertura și o întinse pe podea,apoi o luă în brațe.

-Ce ai găsit,fetițo?

-Ei,cartea începe cu trei ani înainte de plecarea neamului Cherokee,fiindcă vorbește despre cum Gold Ridge a fost construit pe un pământ deținut de Cherokee și cum asta era în regulă deoarece guvernul a negociat un tratat ca să-i facă pe indieni să plece.Nathan continuă să-i mângâie părul și spera ca ea să nu observe că nu purta nimic pe sub șortul alb.Nu dorea s-o îndepărteze.

El nu avea să-și facă griji.Ea îl înconjură cu bățul pe după talie și-l ținu de parcă era un colac de salvare într-o mare înspumată.

-Justis trebuie să fi fost un VIP pe aici,continuă ea.Este o listă cu marile mine și două dintre ele aparțin Companiei Gallatin.A existat un magazin general Gallatin și un hotel Gallatin, chiar și un bufet Gallatin.Ea își dădu capul pe spate și se uită încordată la Nathan.

-Justis era miner.A venit aici să ia aur de pe pământul Cherokee,ca și ceilalți

căutători.Sunt convinsă că era interesat de Katlanicha doar fiindcă se gândea că la ferma familiei ei se găsea aur.Nathan o sărută pe frunte și încercă să ignore urâtul sentiment de vină care îl năpădise.

-Sunt multe lucruri pe care nu le știm.Poate să fi fost altfel de cum scrie.

Adică,dacă tot ce dorea era aur,nu trebuia să stea în Oklahoma și să crească copiii cu ea,corect? Noi lacrimi căzură pe obrajii lui Kat.

-M-am îndoit până când am ajuns la căsătorie.La un an după ce Cherokee au fost izgoșiți,la un an după ce stră-stră-bunica și familia ei a trebuit să plece,Justis s-a căsătorit cu fata unui judecător,pe nume Amarintha Parnell.Vocea ei deveni amară.

-Și judecătorul era un VIP.Deținea o mină acolo.Cred că Justis dorea să aibă o soție ca lumea dintr-o familie albă.Nathan se simți atât de prost încât de abia știa ce să spună.

-Dar bătrânul Justis nu a stat cu Amarintha.Tu știi asta.El încercă să glumească.

Nu putea iubi vreo fetișcană cu un nume ca Amarintha.Kat râse ascuțit.

-Ei,se poate,dar cu siguranță că s-a întâmplat de vreo două,trei ori,fiindcă șase luni mai târziu ziarele anunțaseră nașterea unui copil.Ea și Justis au avut o fetiță.Nathan scoase un soi de sunet nearticulat și apoi oftă.

-E-n regulă.Trebuie să fi divorțat mai târziu și să se fi căsătorit cu stră-stră-bunica ta.

-Să divorțeze? Atunci? Nu.Ea arătă spre cartea ofensatoare.Rubrica socială menționează că s-a întors de cinci sau șase ori la Gold Ridge în cincisprezece ani pentru a avea grijă de afaceri și a-și vizita soția.Desigur,ziarele sună respectabil, nu scrie nimic despre un soț și o soție care nu trăiesc împreună.Ea oftă.

-Amarintha și cu fiica ei au murit din cauza unei epidemii de febră.Ziarul le-a trecut numele în necrolog.

-Ei,să vedem,spuse Nathan plin de speranță.Cincisprezece ani mai târziu,adică în 1853.Hmmm.Justis putea să fi fost căsătorit cu Katlanicha atunci.

-Da,deja după ce a avut trei fii.

-Cine spune ce a avut? Eu știu doar despre Holt,care era un copil în timpul războiului civil.Putea să se fi născut în 1853.Kat îl lovi ușor peste obraz.

-Muzicantule,cânți o melodie veselă,dar nu merge.Bunicii Ericăi și ai lui Tess erau destul de bătrâni ca să lupte în Războiul Civil.Erica spune că al ei a fost împușcat ca spion și era destul de bătrân ca să lase în urma sa o soție și un copil.Ea scutură din cap.

-Așa că bătrânul Justis avea două familii în același timp-cea albă,frumoasă și legală,cealaltă...cealaltă...

Nathan fu străpuns de părere de rău când ea se uită la el îndurerată.

-O,Nathan, stră-stră-bunica a fost doar soția lui indiană și asta atunci nu însemna nimic.Fața ei se strâmbă ca să nu dea drumul și altor lacrimi.Oamenii nu se gândesc la bunicul meu ca la un criminal,ci ca la un bastard.

Nathan își înghiți nodul din gât,când ea se prinse de el,plângând încet.

-Kat,nu mai pune atât la inimă.O mulțime de oameni-și Cherokee și albi-aveau mai mult de o soție.Unele femei Cherokee avea mai mult de un soț,sau mai mulți soți,unul după altul.

-Lucrurile nu erau legale și clare și nimănui nu-i păsa.Mai mult ca sigur că nu s-au gândit la aranjamentul lui Justis și al Katlanichei.Probabil că au fost cununați într-o ceremonie Cherokee.E la fel de bună.

-Dar s-a folosit de ea,insistă Kat.N-a făcut-o soție legală,sub legile lui albe.Se prinse și mai tare de pieptul lui Nathan.Și cred că știi de ce a stat cu ea.

-Am citit într-una din celelalte cărți ale mele că pe Teritoriul Indian un bărbat alb putea cere pământul Cherokee dacă avea o soție Cherokee.

Nathan făcu o grimasă.

-Da,cam așa era.Și aici în Georgia era la fel,când pământul aparținea neamului Cherokee.Ea scoase un sunet răgușit de dezgust.

-Justis avea din amândouă-o soție respectabilă și una indiană profitabilă.

-Nu contează!

-Ba da,contează! Ochii ei verzi-ochii moșteniți de la Justis,luceau de furie.Nu știi ce înseamnă să-ți dorești să ai ceva de care să fii mândru.Eu știu! Vrei să-ți spun de ce nu ți-am vorbit de mama? Ea era din rezervația Carolina de Nord.

Poporul ei vindea băuturi de contrabandă și fura mașini!

-Și cui îi pasă?

-Mie îmi pasă! ea se bătu cu pumnul în piept ca să accentueze.Crescând,am fost batjocorită de oameni care credeau că circarii de performanță sunt niște vagabonzi și acum sunt batjocorită de oameni care cred că luptătoarele sunt târfe! Și devin o reprezentantă multiminoritară când vine vorba să fiu insultată de bigoți confuzi! Alege-nu sunt doar indiană,ci cubaneză,mexicană,orientală și iraniană-și odată un blestemat mi-a strigat eschimos nenorocit.

-Kat,îmi bagi cotul în coaste.Calmează-te.Ea îi cuprinse fața în mâini și-i cercetă ochii căutând un răspuns.

-Vreau prea mult dacă cer să fiu iubită și respectată pentru mine,pentru ce sunt,indiferent de cât de diferită sunt față de ceilalți? Vocea ei era slabă și tremurătoare.Nu vreau să-mi petrec viața fiind violată și folosită și batjocorită.

Nathan inspiră adânc.O,Doamne,ea suferea atât de mult!

-Katie,o rezolv eu,îți jur,spuse el răgușit,prins în dorința oarbă de a face orice să îndrepte ceea ce o rănise.Avem toate astea acum.

-Acum? Nathan își închise ochii și se strâmbă.

-Nu știu ce spun,dar știu exact ce înseamnă.Ea îi mângâia fața cu mișcări repezi și scurte,cu mâini tremurânde.Nathan se cutremură de emoție.

-Uită ce ai citit în seara asta.Ai încredere în mine.

Asta era mai ciudat decât ce spusese până atunci.Nathan se uită nerăbdător la ea.

-Nu am rost pe lângă tine.Vreau să-mi dai un rost.Nu fugii speriată fiindcă vorbesc așa.Ea gemu încet.

-Nu sunt speriată.Nu mai sunt ca prima dată de când mi-ai spus Katie.

O,Nathan,ce se întâmpla cu noi?

-Nici eu nu înțeleg,șopti el,ridicând-o în picioare.Vocea lui scăzu și mai mult.

Nici nu trebuie să înțeleg.Ea își petrecu brațele în jurul gâtului lui.

-Fă dragoste cu mine,îl imploră ea.Nu cer prea mult.

-Nu trebuie să ceri.Totul,tot ce dorești,sau ai nevoie este al tău.

-De tine,am nevoie de tine,șipă ea,acoperindu-i gura cu a sa.

Ei fură rapizi,aproape grăbiți,înflăcărați de dorință și de emoțiile care îndepărtau lumea din jurul lor,lăsându-i să se atingă,să facă dragoste,să-și provoace plăcere.Rochia ei de-abia supraviețui.Nathan îi deschis pieptarul în spate și ea se lupta să-și elibereze brațele din el.Pe dedesubt nu purta nimic.El îi scoase rochia și o azvârli,ochii scăpărându-i la vederea sânilor ei.Se întinse să-i mângâie sânii,trase de ei în față și le frământă sfârcurile,înfașurându-și degetele în jurul unuia,apoi în jurul celuilalt într-o dorință aproape frenetică pentru a o face să se arcuiască iar și iar.Rochia îi căzu pe șolduri,lăsând doar o barieră între ei.

Nathan se gândi că va arde de plăcerea ei și de încântare când ea își vârî mâinile în pantalonii lui scurți.

-N-am putut să plec în ziua când te-am văzut făcând baie acolo,îi spuse ea.N-am văzut niciodată un bărbat care să se bucure astfel de goliciunea lui.Doream să fiu și eu goală lângă tine.

-Acum ești.Pantalonii lui scurți îi căzură în jurul gleznelor și el ieși din ei.

El își așeză mâinile pe ceafa ei,apoi pe omoplați,ca s-o poată trage spre tăria lui.

Ea oftă de încântare când el își odihni penisul pe pântecul ei,iar el se gândi că nu simțise niciodată vreo senzație mai plăcută decât pântecul ei peste coapsele lui.

-Frumos,șopti ea.Și amintește-ți,nu mă pricep la cuvinte.

-Te pricepi la limbajul trupului.El o ridică.Ea își înfașură coapsele în jurul taliei lui și-i încercui gâtul cu brațele într-o îmbrățișare strânsă.Fața lui fiind aproape

de a ei și gura lui dulce alături,ea sărută tot ce putu cuprinde,de la cercel până la mustață.Nathan se clătina tulburat de senzație,abia conștient de faptul că se flexiona peste ea și că ea îi răspundea cu primitiva invitație erotică și cu propriile-i mișcări.Ea scoase lanțul dintre ei și sărută medalionul.

-Vreau să sărut tot ce-ți aparține și tot ce te-a atins,spuse ea.

Nathan își auzi respirația ieșind într-un oftat de supunere.Mișcările spontane ale trupurilor lor îl cuprinseră deodată.Kat scoase un sunet înfundat și-l privi cu ochii pe jumătate deschiși.Știa după moliciunea ei că n-o rănise.O surprinsese, deci.

-Ești așa de puternic,murmură ea fără suflare și devoțiunea din ochii ei îi spunea că iubea această surpriză.

-Te pot ține,îi promise el,și o prinse de coapse ca s-o tragă puțin mai sus peste pânțele lui.

-Strânge-mă,îl imploră ea sărutându-l adânc,strecurându-și limba înăuntru cu o foame care

picură o putere extraordinară în el.El nu era mai grea ca un nor și el se mișca ușor înăuntrul ei,sărutându-i umerii,mușcând-o,lingându-i gâtul când capul ei căzu pe spate și țipă.Nathan se clătina un pic pe picioare când o simți zvâcnind ușurată.Vălul ei de plăcere cuprindea surpriză și fericire sălbatică.Se pomeni râzând și aproape plângând,simțind că o invadea cu tot ce-i putea dăru.

-Așa este cu noi doi,Katie.N-ai știut mereu că va fi așa?

Capul ei căzu în față și își lipi gura de a lui,pe un moment îndelungat, provocându-i o încântare pe care n-o mai cunoscuse până atunci.

-Da,spuse ea peste gura lui.Întotdeauna.Nathan căzu în genunchi și se arcui în ea într-un moment final și exploziv,care-l făcu să-și dea capul pe spate,chiar dacă își vârî degetele în ea și o făcu să-i dăruiască mai mult-mai mult din trupul ei,mai mult din focul ei,mai mult din sufletul ei.Căzură pe podea împreună,ea peste el,încă uniți, strălucind de transpirație,respirând la unison.Nathan putu doar să-i sărute fața,strângând-o la fel de neobosit.

-Acum,Katie,șopti el,o putem lua de la capăt.Orice ar fi vrut să spună,ea îi mângâie fața și părul și îi zâmbi cu lacrimi de bucurie în ochi.

-Știu.

Ea trebui să afle totul despre el,tot despre ce văzuseră și priviseră acei ochi frumoși,despre tot ce făcuse trupul lui muncit din greu,tot ce-l transformase în el,bărbatul pe care-l iubea atâta.Nathan protesta acum că se simțea ca jucăria ei,dar zâmbetul lui îi spunea că nu se supăra nici un pic.Îl făcu să se întindă pe

pat în timp ce-l mângâie pe trup și pe față,lingând și sărutând esența lui sexy și sărată până când crezu că-l va mânca de viu.Kat îi ridică brațele ca să cerceteze cicatricile și semnele de la munca brută și de la aventurile periculoase.Îi trasă liniile palmelor,gândindu-se cum se desfășoară trecutul și viitorul lui; acest bărbat nu scăpase niciodată nici o înfruntare și asta i se citea în palmă.

Acum adusesese aceste înfruntări în viața ei,iar ea îi va citi trupul ca pe o hartă,încercând să-l înțeleagă atât de bine încât să ajungă la inima lui și s-o păstreze.Kat își trecu vârful degetului peste dîrele albe de pe încheieturi.

-Obişnuiai să te bați?

-Destul cât să mă păstrez întreg,ca să ai tu ce atinge într-o zi.O,știa el cum să-i dea fiori,și el o văzu în ochii ei.

-Îmi place și înfățișarea ta,îi spuse el calm,mângâindu-i sânii cu încheietura cu cicatrice și zâmbi când sfârcurile acestora se întăriră.

-Ești răutăcios,Nathan Chatham.Ea își ridică o sprânceană spre el.Ai luptat vreodată împotriva unei femei?

-Da.El așteptă ca ea să-l lovească exasperată în piept.Am lovit un bivol de apă care era cât pe ce să facă un dans cu o australiancă.

-O,ea îi luă mâna din nou și-i sărută încheieturile.Alte lupte?

-Am avut o ceartă cu niște localnici în Surador.Doar îmi ajutam o cunoștință.

Când Kat se uită întrebător la el,el îi explică.

-Un tip pe care l-am întâlnit când studiam niște locuri.Spunea că este antropolog, dar am bănuț că lucra pentru guvern.Drăguț tip,dar avea un nume caraghios-Kyle Surpriză.S-a învârtit pe lângă mine câteva săptămâni,apoi s-a mutat.Am auzit mai târziu că a dat de bucluc.Unuia dintre patronii naționaliști nu i-au plăcut latura antropologică a lui Kyle.L-au închis pe o plantație de banane.

Nathan ridică din umeri.

-Am organizat câteva trupe de rebeli și l-am eliberat.Mândria o copleși pe Kat, făcând-o să se aplece peste el și să-l sărute.

-Ești minunat.

-Minunat,da.Mă întreb ce o să-mi faci în clipa următoare.Ea se așeză la loc,îi mângâie pânțelele dur și spuse răgușit:

-O să te răsucesc și o să mă uit la tatuaj.Vreau să știu totul despre el.

-L-am dobândit pe Amazon.

-Nu acolo l-am văzut eu.Râzând el se rostogoli pe spate fără rușine și își propti bărbia peste brațele încrucișate.

-Arată ca o față de claun!

-Asta este Numanchuko,zeul pământului.

Băştinaşii spun că Numanchuko trebuie să mă placă din moment ce-mi spune secretele lui.

-Secrete?

-Aur.

-Ah.Kat îi frământă spatele cu mâinile și le coborî pe coapsele lui,privind mușchii flexionându-se ca răspuns.

-Numanchuko parcă este viu,observă ea.

-Cred că așteaptă un cutremur.

-Cred că are dreptate.Încep să mă împrietenesc cu el.Vrând să fie aproape de Nathan într-un fel pe care nu-l dorise cu nici un alt bărbat,se înfășură peste el cu o pătură,zâmbind un pic la gândul tatuajului colorat de sub stomacul ei.

-O,Numanchuko nu s-a simțit niciodată așa de bine,spuse Nathan gemând încet. Kat îi sărută ceafa,netezi un smoc de păr dintre umerii lui și își lăsă brațele pe lângă corp.

-Nathan? Vreau să mai merg pe ponei.El își strecură o mână în părul ei și o ghidă astfel încât să vină cu capul lângă el.Kat se ghemui lângă el,chicotind când gurile li se întâlneau,pierzându-și răsuflarea când el îi cuprinse gura cu totul.Ea se mută în brațele lui,cu sânii peste pieptul lui și picioarele încolăcite peste un picior al lui.El îi mușcă buza de jos,i-o mozoli,apoi îi dădu drumul încet și începu să lingă pielea ei catifelată ca un animal sălbatic care își gusta partenerul.Kat închise ochii și încă îl văzu,își imagina strălucirea din ochii lui,părul aspru al mustaței lui un pic umedă de la sărutul pe care deja îl schimbaseră.

-Kat,poneiul are nevoie de șa?

Când îi înțelese aluzia,Kat fu copleșită de un val de tandrețe și râse neajutorată.

Ea scoase un sunet consolator.

-Îmi place complimentul.Kat ezită o clipă,apoi îi spuse:Am luat anticoncepționale nu cu mult înainte...înainte să plece tipul ăla.

-Tipul ăla?

-Nu vreau să-i spun „soțul meu”.Ea se uită la degetul arătător încolăcit în părul lui Nathan.Nu vreau să-i mai fac această onoare.Brusc,Nathan își vârî mâna sub capul ei,sărutând-o lung și dulce.

-Ai o idee bună,șopti el în cele din urmă.Uită că l-ai cunoscut.Uită pe oricine te-a atins în afară de mine.Ea își auzi propria respirație și absorbi apăsarea mâinii lui care pătrundea între coapsele ei.

-Nimeni nu m-a atins vreodată,zise Kat.

În timp ce el se ridică peste ea,ea își pironi privirea pe fața lui,până când el nu

avu altă scăpare decât să facă dragoste cu ea.Îi păsa de pământ,îi purta urmele pe trup,luă de la el la fel ca stră-stră-bunicul lui,dar Nathan avea cinste și onoare; îi dădea în schimb respect.Pe pământul ei,pământul strămoșilor ei,el formase o legătură mai presus de logică.Iar ea credea că pământul îi va ține uniți.

Târziu,în dimineața următoare-era aproape după-amiază când părăsiră camera lui Nathan-se duseră jos în biroul motelului.

În timp ce Nathan suna la *Tri-State* de la un telefon de pe biroul directorului,Kat îl folosea pe cel din holul principal.Erica nu avea telefon la Dove Gallatin în Carolina de Nord,așaACă îi dăduse lui Kat telefonul de la casa Lupului înalt.

-*Osyio*,răspunse o voce de bărbat.Kat căută în catalogul mental al termenilor Cherokee așa cum o învățase Nathan.

-A,bună.*Osyio*.Acolo e bunicul Sam?

-Da! Cine este?

-Kat Gallatin.Verișoara Ericăi.

-*Way Iau lee*.Sigur!

-Erica mi-a spus că îți pot lăsa mesaje pentru ea.

-Sigur! Dă-i drumul!

-Spune-i că poate lua legătura cu mine,sunându-l pe Drake Lancaster la motelul Kirkland.Kat repetă numărul de la motel rar,în timp ce bunicul Sam îl nota încet.Spune-i că Drake va fi aici săptămâna viitoare.El lucrează la o companie minieră.Este...Ea se opri,gândindu-se.Nu-i va explica cine era Nathan și că Drake Lancaster era un prieten și un coleg angajat la *Tri-State*.

-Drake este un bun prieten de-al meu,spuse Kat.

-Am înțeles *way lay lee*.Kat își dori să fi vorbit direct cu Erica.Avea nevoie de cineva cu care să împărtășească informația despre soția albă a lui Justis Gallatin și să audă părerea Ericăi.Dar acum se strădui să-și amintească corespondentul pentru mulțumesc în indiană.

-*Wado*,Bunicule Sam.El chiui de plăcere.

-Cineva te învață să fii indian!Kat zâmbi larg în timp ce puse receptorul în furcă.Brusc,două mâini puternice îi înconjurară mijlocul prin spate.Kat se uită la contrastul bronzului lor cu rochia ei albă,la degetele lungi care se înfundară în material cu un delicios simț al posesiunii.O mustață îi atinse urechea dreaptă.

-Doamnă,sunt un străin prin părțile astea...

-Nu și prin astea...

-Și mă uit la tine de la pupitrul directorului,îi șopti Nathan seducător.

Ești cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată și aș fi măgulit dacă

ai lua un dejun cu mine.Tremurând de parcă trecuseră ani de când nu mai fusese în brațele lui,Kat se uită în jur ca să se asigure că nimeni nu asculta sau nu se uita,apoi se răsuci cu fața spre acea voce și acea mustață,al cărei miros masculin o înconjura.

-Hmmm.Ei,să-ți spun ceva,străine.Am stat trează aproape toată noaptea și am nevoie de un ibric de cafea pe cât de repede se poate.Dă-mi cafea și sunt a ta.

-O vrei tare și fierbinte.

-O,da.Așa îmi place.Kat aproape că hohoti de răs.Și cafeaua mea îmi place tot așa.Nathan îi râse foarte aproape în ureche,de parcă dorea să fie răutăcios.

Degetele lui îi frământau feminitatea,făcând-o să i se înmoaie genunchii.

Bărbatul acesta minunat o dorea atât de mult pe cât îl dorea și ea,cel puțin în pat.Ea se gândi încrezătoare la zilele care vor veni,pentru că le va petrece în compania lui Nathan.

-Ei,doamnă,ce ai făcut toată noaptea? întrebă el,atingându-i lobul urechii cu buzele.Respirația ei deveni oftat.

-Am făcut dragoste în toate felurile la care se pot gândi un bărbat și o femeie.

-Oh,sunt sigur că ai uitat o poziție,două -Nathan îi depuse un sărut umed pe gât și ea îl auzi inhalând adânc-dar ai în ochi o privire sexy,somnoroasă,care spune că ai fost satisfăcută din plin.

-Doamne,da.Și cred că și iubitul meu a fost.Vrei să știi ce a spus în zori?

-Hmmm?

-A spus că simte că zâmbește tot de la tatuaj până la sprâncene.

-Doamnă,credeam că spune că zicala este „Zâmbești de la...”

-Ei,tatuajul este în zona aceea.-Ah.

El o sărută pe gât la îmbinarea dintre umeri.Kat murmură.O menajeră ieși din biroul directorului și făcu o întoarcere rapidă.

-Ei,scuzați-mă,spuse ea repede și intră la loc.

Kat se întoarse către Nathan și-l apucă de bluză.El își mușcă buza ca să nu râdă.

-Ar trebui să te provoc la luptă,îl amenință ea exasperată.

-Mai bine m-ai duce în pădure.Nu știu cât mă mai pot controla.

-Oh.O să te controlezi? Privirea lui alunecoasă spunea că numai la asta nu se gândea.

Depozite aluvionare.Bile de cuarț.Aurifere.Intergranulare.Nathan o învăță două limbaje-Cherokee și cel minier.Amândouă erau grele.

-Aluviune subțire,zise el în casetofonul micuț din mâna lui,în timp ce ochii săi

gri studiau dealul stâncos. Conține prundiș de cuarț, niște galeți, câteva pietre rotunde, nu mai mari de trei centimetri în diametru. Probabil strat saprolitic.

Potențiale vene aurifere spre sud-est. El închise casetofonul, se întinse după harta planetară și după alta topografică mai mică pe care o ținea Kat și mângâia niște notări pe ambele. Apoi își ridică privirea spre ea și zâmbi.

-Cum ți-e glezna, femeie Kat?

-Mă tot gândesc cine ești. Mă simt ca o idioată.

-Fiindcă pot scoate toate cuvintele astea interesante?

-Mda.

-Par complicate, dar nu sunt. Tocmai am spus cumva că acest pământ are un bun potențial de aur. Kat se uită în jur la copacii de esență tare, la vegetația deasă care îi înconjură cu umbra rece și la munții albaștri din depărtare. Până când *Tri-State* nu va brăzda o secțiune de pământ și va lăsa totul așa cum era, ea nu va fi de acord să închirieze pentru minerit.

-Nathan, cum va scoate *Tri-State* aur de aici? Vor săpa o mină, sau cum?

El îi îndepărtă ceva din păr.

-Pleacă, bunica *tagu*. Degetele lui îi mângâiară creștetul, și îi așezară la loc o șuviță. Stomacul lui Kat palpită ușor și zâmbi, uitându-se la cărăbușul care strălucea în soare.

-*Tagu*, repetă ea. Nathan îi ridică bărbia, se aplecă peste ea și o sărută adânc.

-Haide, murmură el. Să ne întoarcem la râu. Îți poți vârî piciorul acolo și-ți voi arăta cum se caută aur.

-Grozav! Mai târziu ea își aminti să-l întrebe despre tehnicile de minerit ale lui *Tri-State*, dar acum era dezbrăcată și la fel și Nathan și stăteau în râu veseli, turnându-și pumni de nisip unul pe abdomenul celuilalt, ca să poată căuta particule de aur. Curând, întrebarea nu mai păru importantă. Nathan nu va sugera vreodată ceva care îi va răvăși pământul. Era sigură de asta.

-*Uwodo*, îi șopti el la ureche. El se sprijinea de un copac. Ea de pieptul lui. El o încolăcea cu picioarele, iar picioarele ei erau cufundate în râu.

Și mâinile lui, of, mâinile lui...

-*Uwodo*, repetă ea leneș în timp ce el îi mângâia sânii cu dosul degetelor. Ce înseamnă? Țasta era un mod grozav de a învăța Cherokee.

-Drăguț, răspunse el, apoi râse și ea îi simți răsuflarea caldă pe gât. Drăguța *ganuhd-i*.

-Cred că știu ce înseamnă asta. Kat își vârî șoldurile între coapsele lui. Cum se cheamă ce simt?

-Un amenințător *wautoli*. Râseră amândoi.

-Îmi place oricum,îl asigură ea.El îi sărută fața și oftă mulțumit.
-Cum ți-e glezna? Ea o ridică din apă.
-Bine.Îmi place stilul tău de vindecare.Odihnă și tovărășie.Merge.Chiar când mă doare,nu observ.
-Te întorci la turnir imediat?
-Trebuie.Am facturi de plătit.
-Nu.Kat își întoarse capul în direcția lui și-l sărută dulce.
-Ba da.
-Nu.Deja le-am plătit eu.Ea se răsuci iute și-l privi drept în ochi.
-Când?
-Când eram în oraș mai zilele trecute.Tu te-ai dus la toaletă și eu am dat telefon,i-am spus unui prieten de-al meu să se ocupe de asta.Nathan încercă să pară inocent.
-Doar pentru apartament și utilitarele.Când ea continuă să-l privească,el adăugă:
-Am făcut asta ca să stai mai mult cu mine.
-Cât o să rămâi?
-Nu știu.
-Unde te duci după ce pleci?
-În Surador.Am de lucru acolo.Îi luă fața în palme și o privi drăgăstos.
-Înțelegi,Kat? Amândoi suntem nomazi.Dar chiar și nomazii pot găsi o cale de a fi împreună.Mă voi întoarce.Te voi găsi.
Brusc,viitorul îi păru nefericit.Kat îl încolăci cu brațele și își odihni capul pe umărul lui.
-Îmi vei lipsi,șopti ea.
-N-am plecat încă,spuse el mohorât și o mângâie pe păr.
„*Îmi place că ești*”,îi spuse Kat în tăcere.

Kat căra un braț de vreascuri în tabără,acum de-abia mai șchiopătând,supusă fiind tratamentului netradițional dar plăcut al lui Nathan.Apusul făcea ca pomii să arunce umbre lungi.Se gândi la toate legendele Cherokee cu monștri și uriași, elfi și vrăjitoare pe care i le spusese Nathan.Kat cânta în surdină: „*Lei și tigri și urși,o,vai! Lei și tigri,o...*”

-Bună! strigă politicoș o voce de bas.Kat scăpă vreascurile.Inima îi pulsa în gât,se răsuci și se pomeni față în față cu o creatură aievea.O,Doamne,Nathan avea dreptate.Erau uriași.Nu arăta a Cherokee,dar putea fi zămislit de un munte Cherokee.Stătea acolo în picioare privind-o,măsurând cel puțin un metru nouăzeci din cap până în picioare.Avea niște umeri pentru care un culturist i-ar

fi invidiat,dar altcumva era subțire.Mare cât un tren,dar subțire,cu o față frumoasă,dar cumva ascuțită..Kat expiră un pic.Nu,uriașii mitici nu ar fi purtat tircou,pantaloni kaki și cizme de moto-ciclist.Dar nu-i plăcea faptul că avea un cuțit cât o sabie,prins în teaca centurii de la șold.Kat se dădu încet înapoi,cu pumnii strânși.Urișul ridică din sprâncene.

-Așteaptă.

-Sunt eu mică,dar sunt puternică,îl amenință ea pe un ton jos.Și o să-ți dau vreo două înainte să mă prinzi.El păși înainte ținând în sus ambele mâini într-un gest de capitulare.

-Ticălosule,strigă ea și scoase *Beretta* pe care o ascunsese pe sub tricou.Kat îndreptă pușca spre pieptul lui.

-Jos,cu fața la pământ.Întinde brațele.Un cuvânt să spui și te fac arșice...arșice.

Kat se strâmbă.Se intimida atât de repede.Putea să fie la rândul ei făcută praf.

Uriășul oftă și se lasă în jos cu o grație surprinzătoare.

-Mușcă din țărână,îi ordonă ea,simțindu-se disperată de frică.El oftă din nou și-și cufundă fața în țarina neagră care era umedă de la ploaia de după-amiază.

-Iuhu,Kat! strigă Nathan de undeva de lângă tabără.El striga cântat.

Aici pisicuțo,aici!

-Naaaathan! țipă ea.În câteva secunde,ea îi auzi pașii trosnind prin pădure, luând-o pe scurtătură.El o cuprinse de umeri cu mâna pe cuțitul său de la șold.

-Ce este?

-L-am prins pe tipul ăsta pe pământul nostru.Al nostru părea nimerit.Tocmai a poposit aici.Nathan fugi spre ea,se uită lung la captiv care încă stătea cu fața în țarină.Kat privi consternată cum Nathan lăsă cuțitul să cadă și se ținu de stomac râzând în hohote.

-D-Drake L-Lancaster.El hohoti.Prins de Katie a mea.

O,nu! Drake Lancaster,colegul lui Nathan? Ea se uită lung la vlăjgan foarte jenată.Acesta rămase întins,dar spatele i se cutremura de răs.Bucăți de noroi și de frunze erau lipite pe fața lui comică.

-E perfectă pentru tine,Nathan.

Drake se întoarce de la camera lui de la Gold Ridge a doua zi dimineața,îi întâlni la locul casei Blue Song și o privi amuzat pe Kat în timp ce ea se mai scuză solemn încă o dată.Apoi rămase în pantaloni scurți și bocanci,luă o lopată și atacă locul casei precum un buldozer uman.Nathan purta pantaloni de jogging iar Kat era îmbrăcată peste măsură,fiindcă trebuia să poarte și sutien pe sub tricou.Dar după ce Drake se va întoarce la motel...

Ea îi urmă pe cei doi bărbați, ridicând lucrurile de care nu aveau nevoie, zâmbind când Nathan se uita și făcea zgomote caraghioase spre ea.

Se simțea într-adevar ca o găină care căuta mâncare și găsise din belșug. Pe la prânz stocase douăzeci de vergele pentru ferestre într-o grămăjoară alături de cuie, balamale și metal. Dar marea ei descoperire erau patru nasturi și o mână de gloanțe de muschetă.

-Nathan! Ea se duse către el emoționată și îi puse obiectele în palme. Uite! Au fost în același punct! După ce șterse un nasture de pământ, expresia lui Nathan deveni gânditoare. Îl ținea în soare ca să-i observe tușeurile.

-A fost o insignă din armata USA. Ea se încruntă.

-Dar ce caută asta lângă gloanțe de muschetă? Nathan, spui că aici a fost ucis un soldat? Dar nu există nici un schelet! Drake se apropie și examina obiectele. Era o persoană tăcută, retrasă, observase Kat, și părea să se simtă stânjenit în preajma ei, dar cu siguranță nu era timid. Ea bănuia că era conștient în maniera oamenilor mari, cu alură de brute, care erau obișnuiți ca alții să se teamă de ei.

În timp ce le dădea indicații voluntare despre gloanțele de muschete, Kat îl privea curioasă. Nathan spusese că el coordonase securitatea de la minele Tri-State și ca atare era expert în balistică.

-Deci ce spui tu, observă Nathan când termină de examinat gloanțele, este că probabil astea au lovit obiecte dure-piatră sau metal-și nu oameni.

-Da. Dacă nasturii se potrivesc perioadei în care Cherokee au fost izgoniți, atunci este probabil ca armata să fi fost aici, iar acestea să fie gloanțe de flintă pe care le-au tras în case. Kat îi aruncă lui Nathan o privire îngrijorată. Inima i se făcu mică în piept.

-La naiba, spuse el încet. El întinse o mână spre obrazul ei.

-Ar putea fi o grămadă de explicații.

-Da, știu. Dar asta se potrivește cu istoria. A fost foarte violent când Cherokee au fost împresurați.

-Ei, se poate ca soldații să fi intrat în casă după ce a plecat familia, spuse Drake. Și au tras asupra locului. Se poate ca unul dintre ei să fi lăsat o jachetă pe aici? Jacheta a putrezit, dar nasturii nu.

-Dar am crezut că albi au preluat colibele și casele pustiite, spuse Kat. De ce să fi rămas asta aici până când a căzut din picioare? Nathan o mângâie pe obraz.

-Justis o deține, îți amintești? Nimeni nu încerca să se mute din casă dacă locul era cerut de un om important ca el.

-Grozav, spuse Kat cu amărăciune. Deci singurul lucru care a salvat casa a fost faptul că a furat-o de la familia stră-stră-bunicii. Nobil din partea lui. Mă întreb

de ce nu s-a mutat cu soția lui albă aici.Sau poate că s-a mutat.

-Of,Katie,n-a fost chiar așa.Kat se uită lung la el.Când vorbea atât de ciudat și de sigur,numind-o Katie,îi dădea un sentiment de încredere.Privirea lui o țintui pe a ei de parcă încerca să-și amintească de ceva și avea nevoie de ajutorul ei.

-Nu știi,spuse el după câteva secunde,obosit și intensitatea îi scăzu din ochi.Mi se pare că Justis a fost un tip decent.Poate vreau să-l plac de dragul tău.

-Ăsta este un motiv bun pentru mine,iubitule.

-Lasă-mă să duc nasturii ăștia și gloanțele de muschetă în oraș,le zise Drake. Există un magazin de arme ținut de un bătrân care cunoaște istoria locală.El mi-ar putea confirma identitatea nasturilor.

-Da,în regulă,confirmă Nathan.Uitându-se apoi la Kat,spuse:

-Mă duc în tabără să aduc câteva ceva de mâncare.De ce nu stai jos și nu-ți proptești glezna de ceva? Ea dădu din cap afirmativ.

-Aș vrea să stau singură aici un timp.Kat se uită prin jur.Ca să mă gândesc.

Drake se urcă într-un jeep stropit de noroi și plecă.Nathan o îmbrățișa tandru, apoi merse spre colină,iar ea îi urmări ținuta athletică și mândră până când nu se mai văzu de copaci.Kat se așeză pe o buturugă și își întinse piciorul lovit.Ei,îl avea pe Nathan,avea pământul ei și chiar dacă era tristă în ceea ce privea istoria familiei ei,avea să-i placă să locuiască aici.În special dacă Nathan va rămâne cu ea.Kat își propti bărbia în mâini și se uită în pământ,încercând să creeze din nou casa Blue Song din stafiile ei,întrebându-se ce se întâmplase în ziua în care veniseră soldații.Cum scăpase Katlanicha? Cum îl întâlnise pe Justis? Unele lucruri vor fi un mister etern.Câteva minute mai târziu își înălță capul la sunetul unui vehicul care venea pe drum.Dar mașina care se opri la câțiva metri de ea era un camion modern.Și persoana care ieșise din el nu era Drake.

Kat se ridică surprinsă în timp ce o femeie trupeșă,sinuoasă se îndrepta spre ea,cu capul sus,cu ochii imperioși,maiestuoasă îmbrăcată în ghete de piele,blugi și bluză albă.Ochii negri ai femeii și trăsăturile ei exotice,pielea ei bronzată și părul negru o convinseseră pe Kat că era cât pe ce să cunoască o indiană-și una grozav de frumoasă.

-Bună,spuse Kat plăcut impresionată de străină.Tipa asta va face furori dacă va dori vreodată să lupte.Femeia se opri la mai puțin de doi metri de Kat,încercă să o înghețe cu o privire demnă și spuse calm:

-Spune-mi unde e și piei din ochii mei.

CAPITOLUL 7

Șocul îi dădu lui Kat un gust amar.Își înfundă mâinile în buzunarele pantalonilor și materialul moale se încreți sub strângerea degețelor ei.

-Dacă erai importantă,auzeam de tine,îi zise ea femeii.Ochii negri străluciră puternic.

-Unde e el? Kat scutură din cap.”*Te rog,așa ceva nu se întâmplă.Nathan nu poate avea o altă iubită.*” Își ridică bărbia cu mândrie.

-Nu știu ce ai avut cu el,dar acum s-a sfârșit.

-Da? Vreau doar să discut cu el.Măcar este aici,sau te-a părăsit așa cum m-a părăsit și pe mine? Un ton de disperare străbătu vocea vizitatoarei.Kat se uită la ea amenințător.

-A plecat de aici cam acum o oră-îi arătă ea-ca să ia ceva din tabără.Se va întoarce.

-Tu ești cea pentru care a cumpărat sutienul? Femeia îi măsură pieptul lui Kat cu o privire ironică.Nu,ești prea mare.Ea ridică din umeri și spuse slab:

-O,Doamne,și-a mai luat una în afară de noi.Kat se îndreptă cu genunchii înmuiați către buturugă și se așeză năucită.

-Nu cred.

-Crede-mă.Am văzut sutienul.Avea o fundă roz pe el.Mișcându-se greoi,și trecându-și mâinile prin părul mai lung decât al lui Kat,femeia se așeză pe vine și oftă.

-De când îl cunoști?

-De câteva săptămâni.Kat încercă să ignore ghemul din stomac.Dar tu?

-Tot de câteva săptămâni.A plecat fără să-și ia rămas bun-acum trei săptămâni. Am crezut că se va întoarce,până când am auzit de tine.Ele schimbă priviri îngrozite.Vizitatoarea scutură din cap și se strădui să nu plângă.

-Am mai cunoscut albi care simțeau ceva pentru o indiană,dar am crezut că el este diferit.L-am crezut când îmi spunea că mă iubește.Kat voia să moară.Ei nu-i spusese Nathan niciodată așa ceva.

-Nu pot înghiți povestea asta,spuse ea apărându-se.

-Nici eu,zise femeia,cu un tremur în voce.Părea atât de special.N-am întâlnit pe nimeni ca el înainte.Adică parcă îl știu de-o viață.Kat își acoperi fața.

-O,nu,nu e adevărat.

-Sunt din rezervația din Carolina de Nord.Tu de pe unde ești?

-Din Miami.Femeia scoase un sunet nenorocit.

-Mi-a spus că a călătorit mult.Kat se ridică și se mută din loc,tremurând.

-Nu vreau să mai discut despre asta.

Nu vreau să-mi sară ochii din cap când o să vină.

-Nu. Vizitatoarea suspină. Ai dreptate.

-Cred că ar trebui să facem cunoștință, zise Kat simțind că-i ia gâtul foc. Eu sunt Kat Gallatin.

-Știu. Verișoara Ericăi. Ea își înalță capul la Kat cu disperare. Eu sunt Echo Lup înalt.

-Nu din familia bunicului Sam?

-Ba da!

-O, nu! Kat se abținu să nu plângă tare și-i întoarse spatele. Nu mai discutăm.

-C-corect. Kat se duse șchiopătând până mai încolo și se sprijini rigidă de un copac. Ea și Echo Lup înalt așteptară în tăcere, împărtășind tristețea care păru să dureze o veșnicie. În cele din urmă Kat auzi sunetul hârșăit al unui motor puternic și știu că Drake Lancaster se întorcea. Se răsuci și-l văzu pe Nathan în vârful colinei, cărând un sac ce îi atârna sus pe umăr.

„Chiar la timp, muzicantule, se gândi ea. Acum Drake ne poate fi martor.”

Ea se duse spre Echo, care se ridică rapid, scuturându-și frunzele de pe blugi și uitându-se la jeep-ul care se apropia de Nathan.

-Cred c-o s-avem martori, spuse ea morocănoasă.

-Da. Un prieten de-al lui.

-Ei, nu putea fi mai rău decât este deja. Rămaseră una lângă alta așteptând.

După ce o studie o clipă pe Echo Lup înalt, Nathan se uită năucit la Kat. Mergea apăsător, neîncetînd ritmul. Kat nu-și putea lua ochii de la trupul lui înalt și bronzat, acoperit doar de pantaloni scurți și de cizme, pe trupul pe care îl împărțise cu Echo Lup înalt doar cu câteva săptămâni în urmă. De-abia auzi când ușa jeep-ului se deschise și Drake Lancaster ieși din el.

-E întotdeauna așa de calm, murmură Echo răgușit.

-Mda. Kat rânji. Nathan arăta deci un pic intrigat să vadă două femei în loc de una. Drake se îndreptă spre ele încruntându-se, cu mâna încleștată ușor pe tricoul pe care și-l pusese pentru vizita în oraș. El și cu Nathan ajunseră în același timp și se opriră.

-Cui i-ai dat sutienul? întrebă Kat dur. Știi, sutienul cu fundița roz pe el.

-Sutien? întrebă Nathan.

-Ce fel de jocuri faci? exclamă Echo. Kat îi atinse brațul și ochii li se întâlniră.

-Este geolog. Echo oftă.

-Mie mi-a spus că este biolog care studiază poluarea pentru serviciul forestier.

-Despre ce tot vorbiți? întrebă Nathan. Drake gesticula ca să atragă atenția.

-Sutienul era pentru Tess Gallatin. Kat și Echo țipară aproape în același timp.

-Mulțumesc că mi-ai spus adevărul.Cineva trebuia s-o facă.Ea oftă din greu.
Verișoara mea Tess.Biata Tess probabil că nu știa că existau alte femei.

-Sunt convinsă că vara ta Erica mi-ar fi spus dacă ar fi știut,zise Echo.Dar și Erica ar fi gândit că am dreptate.Kat tremura.Cum de știa Drake despre sutien?
O,nu! întinzând mâinile,ea îl întrebă pe Nathan:

-Voi bărbații,vă povestiți totul despre femei?

-Nu,așteaptă,eu...începu Nathan.

-Cum poți spune că nu te-ai încurcat cu altcineva în afară de mine,cât tot timpul tu și cu Tess vă întâlneți într-o peșteră în pădure? Cum ai putut să-i faci una ca asta lui Kat?

-Stai așa,zise Drake,eu...

-Te rog să taci,spuse Kat.Bărbatul se supuse.Echo?
Ea se uită la Echo care explica nefericită:

-În dimineața în care a spus că are treabă a plecat cu calul în munți și s-a întors după-amiaza târziu.El și cu Tess s-au culcat într-o peșteră.
Kat se uită la Nathan cu ochii în lacrimi.

-Ți-a plăcut să te distrezi cu femeia Cherokee în pădure?
Nathan scăpă sacul.Privind-o,ridică brațele defensiv:

-Sunt complet confuz.

-Spune-mi că nu e adevărat.

-Spune-ne amândurora,adăugă Echo furioasă.

-La naiba,nu știu ce se întâmpla aici,dar nu mai este nici o femeie.

-Cum de știi tu? întrebă Kat.

-Mi-aș fi amintit dacă mai era una care să-mi dea de furcă.

-Și eu,spuse Nathan monoton.În special dacă știam despre ce dracu vorbești.
Kat își apăsă pumnul pe buze.Regretele o sufocau aproape.

-Aș vrea să spui adevărul gol-goluț.Vreau să aud doar: „*Da,corect,înainte să te întâlnesc am avut o legătură cu Echo Lup înalt*”,sau „*Nu,nu am fost...*”

Drake păru deodată mai înalt cu un metru.

-Ce? întrebă el calm,cu o încordare amenințătoare a trupului.

-Da,încuviință Echo furioasă.Spune,m-ai părăsit pentru Kat?
Kat era atât de supărată încât deveni confuză.

-Drake,spuse ea pe cât de calm putu,vrei să ne lași singure cu Nathan?

-Nu,discutăm cu Drake.Vrei să spui Drake,exclamă Echo.

-Nu,vreau să spun...Kat se răsuci ca să se uite la ea,adică Nathan.

-Drake,spuse Echo încet,cu ochii măriți.Kat își scutură capul încet.
Inima îi bubuia în piept.

-Nathan.Echo întinse un deget tremurător.
-Tu și cu Nathan? Kat dădu din cap aprobator.
-Și tu cu Drake? Echo încuviință.
-Am venit aici fiindcă bunicul a spus că este în Gold Ridge cu tine.
-Lucrează cu Nathan.Nathan l-a rugat să vină aici.Echo își puse palmele pe inimă și se uită la Drake Lancaster cu o expresie disperată.
-Colanneh,îmi pare rău că m-am îndoit de tine!
Kat scoase un sunet strangulat și nu știu dacă să râdă sau să se ascundă de jenă.
Privirea furioasă a lui Nathan îi spunea că râsul nu era o opțiune.
Echo continua să se uite la Drake care o măsura cu o privire îngrijorată.
-Ce trebuia să cred după ce ai dispărut fără să-ți iei rămas-bun? întrebă ea încet.
-Am lăsat vorbă că mă întorc.Am spus să nu fii îngrijorată.De ce nu m-ai crezut?
Echo scutură din cap.
-Prea multe mistere.Drake întinse o mână.
-Vino cu mine.Apoi adăugă către Nathan:
-Ne întoarcem după ce-i explic câteva lucruri.
-Bine.Vocea lui Nathan era dură și vorbea fără să-și ia privirea acuzatoare de la cea căită a lui Kat.
-N-a fost vina lui Kat,strigă Echo în timp ce Drake o conducea la jeep.Totul a fost confuz.Nathan nu vorbi până ce Drake și cu Echo nu plecară.Apoi,cu o privire plină de reproș,spuse:
-Nu știi cum a început chestia asta,dar știi că nu ai nici un pic de încredere în mine.
-Of,Nathan,am...A fost o neînțelegere-o necunoscută vine aici,îl caută pe bărbatul care a părăsit-o,nu menționează nici un nume,și cum puteam să știu că-l cunoștea pe Drake de aici din Carolina de Nord?
-Dar ai gândit că „Nathan m-a mințit”.Kat își ridică bărbia și-l privi mândră.
-Nu,nu asta.Nu ți-am cerut să-mi faci vreo promisiune,iar tu n-ai spus niciodată că aș fi singura femeie din viața ta.Știi să nu aștept prea multe.
-Atunci de ce te-ai făcut de râs-ca și când ți-aș fi aparținut? Kat își dădu seama că vorbise aiurea și făcând astfel îl provocase pe Nathan să-i spună adevărul.El nu dorea ca ea să fie posesivă,altfel n-ar fi chestionat-o atât de fioros.
-Din moment ce ești parte din asta-ea arată spre pământ-simt că îmi aparții.
El îi cercetă fața cutremurat.
-Sună ca și când ți-ar păsa doar de pământ.Kat dădu drumul cuvintelor:
-Nu,țin foarte mult la tine,dar știi că pământul va fi întotdeauna aici,iar tu nu.
-Mai întâi ai grijă de tine,spuse el printre dinți.

Ăsta este un mod isteț de a trăi. Așa îmi place mie să trăiesc. Mai târziu ea își va reaminti toate aceste cuvinte și va muri de mii de ori. Dar acum trebuia să petreacă cât de mult timp cu el.

-Ești binevenit să stai aici atât cât vrei, îl asigură Kat. Îmi place... compania ta.

-Bine. Chiar foarte bine, spuse el respirând precipitat, cu o expresie furtunoasă.

Voi fi aici mult-mult mai mult ca tine, poate pentru următorii douăzeci de ani. Kat își scutură capul uimită.

-Despre ce vorbești? El întinse mâna spre pădurile mărețe, spre locul casei Blue Song, spre vale și râu.

-Dețin toate drepturile miniere. Am așteptat mult timp să sap aurul acestui pământ. Când ea se dădu înapoi cu mâna peste gură, el adăugă dur:

-Și crede-mă, atunci nu vei dori să locuiești aici.

-Nu poți deține drepturile miniere.

-Holt Gallatin i le-a cedat străbunicului meu în 1910. Vocea îi era dură, dar regretul îi umbri ochii.

-O arendă pe nouăzeci și nouă de ani. Toate drepturile miniere. Familia Gallatin n-o să ia nici măcar un procent din profit.

-Nu! El întinse mâna către ea.

-Kat, n-am vrut să-ți spun asta, fir-ar să fie. Voiam să aștept până când tu...

-Eram atât de nebună să fiu de partea ta! Tot ce ai făcut-faptul că mi-ai cumpărat haine, că m-ai ascultat de parcă fiecare cuvânt era important, că ai făcut toate acele lucruri ca să-mi faci plăcere în pat-au fost doar ca să mă atragi de partea ta!

-Pe naiba, nu!

-Exact cum Justis i-a făcut stră-stră-bunicei mele! Cât de amuzant trebuie să îți se fi părut! Tensionat, el păși iute înainte și îi apucă brațele.

-Te-am vrut de partea mea, sigur, fiindcă nu doream să te rănesc în felul ăsta. Îmi păsa mai mult ca să te văd cum pierzi tot ce ai visat.

-Dar asta nu te va opri să-l iei! El o scutură ușor. Avea o voce sfâșietoare.

-I-am promis bunicului. Mi-am promis mie însumi de dragul mamei mele. E ceva ce trebuie să fac. Șocul și dezamăgirea îi copleșiră mintea, încât de-abia mai putea gândi.

-Am avut încredere în tine. Într-un fel în care n-am mai avut în nici un bărbat.

-Încă mai poți avea. Ea se trase înapoi și își duse mâinile la tâmpile.

-Nu înțeleg cum de ai obținut drepturile miniere. Și ce are bunicul tău de-a face cu asta? Cum de i-a făcut rău familia mea? Nathan îi luă mâna într-a lui.

-Să ne așezăm.

-Nu pot sta jos.Se dădu înapoi.Nu mă atinge.

El rămase acolo în picioare,arătând la fel de nenorocit pe cât se simțea.

-O să ascuți? Ascultă atent,poate că vei înțelege că nu sunt un ticălos lacom care caută scuze ca să brăzdeze acest pământ.

-Îți dau o șansă,zise ea.Vorbește.

-Holt Gallatin-Vulpea Albastră-a dus războiul de unul singur împotriva familiei mele,îi zise Nathan.După ce l-a ucis pe stră-stră-bunicul Nathaniel,cel care a luptat împotriva lui Justis Gallatin în Războiul Civil,Holt s-a exilat.

Trebuia,fiindcă era căutat pentru crimă.Teritoriul indian nu era mai mult decât un pământ pustiu cu multe ascunzători și nu erau destule trupe de armată ca să ia urma unui tip isteț care avea ajutor de la Keetowahs.

-Societatea Cherokee care ura albi?

-Mda.Așa că Holt a putut fugi în Arkansas,mi-a lovit familia,apoi s-a întors la neamul Cherokee și s-a ascuns fără vreo șansă să fie găsit.El și cu banda de Keetowahs au jefuit și au ucis prin tot Arkansas-ul timp de aproape douăzeci de ani.Și Chatham-ii erau primele lor ținte.

-Vrei să spui că Holt i-a ucis pe ceilalți Chathamani în afară de Nathaniel?

-Nu,dar a rănit câțiva.Și a încercat să șteargă orice lucru făcut de un Chatham.A furat vite,a ars magazine,a jefuit o bancă condusă de un Chatham-pe scurt,el a fost blestemul care mi-a lovit familia timp de două decenii.

-Și apoi? întrebă ea îngrijorată,îmbrățișându-se.

-Trupele Statelor Unite l-au căutat pe întreg teritoriul.Albi pătrundeau: se vorbea despre naționalizare...

-Guvernul fura din nou pământ de la indieni.Nathan încuviință ușor din cap.

-Mda.Mi-e teamă că ai dreptate.

-Deci niște hoți fugăreau un hoț.

-Un criminal,o corectă Nathan,dar fără să braveze.Holt era un om rău,unul dintre cei mai răi,fiu Cherokee sau albi.Kat merse încet către un copac și se sprijini de trunchiul lui cioturos.Ochii îi ardeau și se uita fix în verdeța bogată de parcă vedea și altceva în afară de fața mohorâtă a lui Nathan când îi spusese că va mina pământul.

-Ce s-a întâmplat după ce Holt a părăsit teritoriul?

-A dispărut pentru următorii douăzeci de ani.Cred că toți din familia mea au crezut că a murit.Dar când Holt s-a arătat din nou era bătrân,voia să se așeze pe un pământ lăsat lui de Justis și de Katherine și a avut o nevastă tânără și doi copii-pe bunicul tău Joshua și pe Dove.Nathan arăta dezgustat.Holt obținuse o amnistie de la guvernul Statelor Unite.Nu știu cum l-a obținut,dacă nu prin

fratele său care avea influență la Washington.Kat dădu din cap.

-Silas Gallatin.El a fost străbunicul lui Tess.Cred că a devenit un om important în California.

-Holt nu credea că familia sa va fi în siguranță în Oklahoma cu o haită de Chathamii furioși chiar lângă granița cu Arkansas-ul.A vrut să-mi mituiască familia ca să-l ierte și să uite.Kat gemu frustrată.

-Deci a negociat cu Eli Chatham sau stră-stră-străbunicul-pentru pace.

-Corect.Holt i-a dat drepturile miniere pentru pământul Katlanichei din Georgia.Pământul ăsta.

-Dar ai spus că Holt l-a ucis pe Eli.Nathan râse amar.

-L-a ucis,zece ani mai târziu.Acești doi oameni n-au încetat niciodată să se urască.Holt a venit în Arkansas și l-a strigat pe Eli.S-au împușcat-una dintre ultimele lupte de pe Strada Principală a statului Arkansas.1921.Au consemnat ziarete.Nathan se opri și ea îi privi expresia meditativă.

-Și apoi ce s-a întâmplat cu stră-stră-bunicul meu?

-Nimic.A fost împușcat și el.A murit la câteva zile după bătaie.

Kat suspină în tăcere și se așează pe rădăcina ieșită a unui copac.

-Deci bunicul tău dorea să răzbune moartea tatălui său Eli.De ce nu a minat el însuși pământul? Nathan se apropie și se ghemui.Privind în ochi ei cu o expresie tristă,spuse calm:

-Fiindcă Dove Gallatin era iubita lui și n-a încetat nici o clipă s-o iubească.

-O,nu,nu! Kat se uită lung,simțind un gol în stomac.Nu Dove.Erica mi-a spus totul despre ea.Era o fată bătrână.Trăia în Carolina de Nord.

Devenind și mai agitată,Kat își flutură mâinile nervoasă și zise pe nerăsuflăte:

-Toată lumea o iubea.Se spune că avea puteri.Când a îmbătrânit și s-a săturat să fie fericită,și-a dorit să moară.Ne-a lăsat fiecărei familii câte un medalion fiindcă ținea la familia Gallatin.

-Ha,ha.Poate fi adevărat-cu excepția faptului că nu era fată bătrână.Nathan oftă, se uită la pământ și își trecu o mână prin păr gândindu-se.

-Nu încerca să fii drăguț,spuse Kat furioasă.Noii doi nu mai avem nici un motiv pentru care să fim drăguți unul cu altul.Zi cum a fost.El o privi nervos.

-În regulă.Tot ce știu este ce mi-a spus bunicul Micah,iar el nu a fost un sfânt,cel puțin nu pe vremea aceea.Dove și cu el au fost împreună mult timp în spatele mamei mele.Dove a rămas însărcinată,s-a dus la bunica și i-a spus toată treaba.

-Nu pot crede,șopti Kat.

-Ba să crezi.Bunica s-a omorât.A lăsat un copil în urmă.

-Pe tatăl tău,spuse Kat repede.

-Da.Tatăl meu.Bunicul Micah se simțea vinovat de ceea ce-i făcuse soției sale și s-a făcut praf dintr-o sticlă de lichior.

-Ce s-a întâmplat cu Dove?

-A fugit în Anglia cu un pilot RAF pe care îl știa cine știe de unde.S-a căsătorit cu el

-Și copilul?

-A murit de tuse convulsivă înainte de patru ani.Pilotul a fost ucis în timpul celui de al doilea război mondial.Asta-i tot ce știu despre Dove.L-a ruinat pe bunicul meu și l-a părăsit.Kat își înfipse unghiile în palmă.

-Deci cearta asta Gallatin-Chatham ți-e mai apropiată decât credeam.E ceva personal.El dădu din cap afirmativ,ochii lui cenușii privind direct într-ai ei.

-Tatăl meu a fost un bețiv.Bunicul a pierdut aproape tot ce a avut; nu dădea un ban pentru creșterea fiului său și din cauza asta tata a crescut neglijent.Era lefter și a murit într-un bar când eu aveam cincisprezece ani.

Chiar dacă această informație despre Nathan o șocă,reuși să spună doar:

-Îmi învinuiești familia pentru tot răul întâmplat Chathamilor?

-Nu te învinuiesc pe tine sau pe verișoarele tale de nimic.Pur și simplu spun că,de patru generații,familia mea a fost rănită de un Gallatin sau de altul.Este drept ca acest pământul să plătească niște datorii mai vechi.Kat se ridică în picioare cu mândrie.

-N-o să te lăsăm să faci așa ceva.Nu poți cere ceva ce bunicii noștri au semnat-o când erau copii.N-o să țină la tribunal.El se ridică emoționat.

-E legal.Am verificat.Nu poți face nimic în privința asta.

-Sunt o luptătoare.

-Ești o luptătoare slabă.Îți pictezi culorile de război pe față și faci un joc meschin.Meciul ăsta împotriva mea este prea mult pentru tine.Renuță.

El întinse mâna brusc spre ea și-Kat fu surprinsă s-o vadă tremurând.

-Nu fac asta pentru bani,Kat.Nu am nevoie de bani.Am nevoie de tine.Vreau să fim împreună în ciuda acestui drept de minerit.Știu că îți cer mult.

-Nu ceri mult,e imposibil,spuse ea încet,abia șoptind cuvintele.Verişoarele mele n-or să mi-o ierte,iar eu nu mi-o voi ierta niciodată.Nu-ți face griji.Nu sunt împotriva ta-cel puțin nu la tribunal.Plecă,lăsându-l să stea acolo cu mâna întinsă.

Depresiunea crea un filtru în jurul lui Kat,făcând-o să se simtă confuză.

-Erica,murmură Kat la telefon,cu o voce joasă.Se sprijini obosită de pupitrul imens și mare care aparținea avocatului lor din Gold Ridge,cu umerii căzuți și

capul plecat.Acum știa ce trebuia să simtă războinicii când pierdeau o bătălie.
Epuizați,lipsiți de vlagă,goliți.

-Kat? Ce s-a întâmplat? Ești bolnavă? Am fost îngrijorată când am primit mesajul tău.Pari bolnavă.Kat știa că nu va plânge.Mai avea doar câteva lacrimi și era prea obosită ca să le dea drumul.

-Este ceva ce nu știm despre aurul de pe pământul nostru.Avocatul nici măcar n-a știut.Cred că Dove Gallatin știa-poate că s-a gândit că vom aranja noi treaba.

-Orice ar fi,relaxează-te,spuse Erica răbdătoare.Rudele noastre Cherokee sunt îngropate în acel pământ.Familia lui Katherine Blue Song,părinții ei și trei surori.Medalionul lui Tess spune acest lucru.Bunicul Sam tocmai l-a terminat de descifrat.Nu văd cum putem arenda drepturile miniere știind asta,indiferent de aurul care există.Kat își găsi ultimele lacrimi.

-Erica,nu avem nici un cuvânt de spus asupra drepturilor miniere.

-Cum?

-Stră-stră-bunicul meu,Kat se opri să expire,Holt Gallatin,a încercat să iasă din bucluc cu mită,așa că a cedat drepturile unui bărbat pe nume Elin Chatham.O arendă pe nouăzeci și nouă de ani.Mai sunt douăzeci.

-O,nu,Kat! Nu cred că tatăl lui Dove ar fi făcut asta! Ascultă.Dove a scris o istorie a familiei.Era scrisă în Cherokee și bunicul Sam încă lucrează la ea.Dar atât știu: Dove putea prezice viitorul.Dove a scris un poem despre mine care s-a adeverit.

-Erica,eu nu cred în chestii de-astea.

-Dove ne-a dat medalioanele pentru un motiv,Kat.Al meu spune că stră-stră-bunica s-a dus pe Valea Lacrimilor în Oklahoma,dar că Justis a eliberat-o.

-O,Erica,lui Justis nu i-a păsat de Katherine-Katlanicha.

-Ba da.Sunt convinsă de asta,Kat.Al meu mai spune „*un lup își va găsi partenerul,indiferent de cât de departe rătăcește*”.Kat,eu mă voi căsători cu James Lup înalt.Înțelegi? Medalionul meu conține o profeție.Kat bătu cu pumnul în pupitru.

-Erica,nu mă ascuți.Nu știu ce va face Tess cu al ei.I l-am trimis cu translația mesajului.Trebuie să așteptăm și să vedem cum reacționează.Când bunicul îl va descifra și pe al tău vom găsi noi o legătură.Am fost făcute să avem pământul, să avem grijă de el.

-Străbunicul meu a vândut drepturile miniere și nu mai e nimic de făcut! țipă Kat.Asta este tot ce contează! l-a vândut drepturile lui Eli Chatham.Și acum nepotul lui Chatham le moștenește!

-Kat,iubito,trebuie să existe o cale,spuse Erica calm,deși avea un ușor tremur în

voce. Doamne, aș vrea să nu fii singură. Pot spune că ești frenetică.

-Îmi pare rău că am țipat, zise Kat răgușit. Asta nu e afacere, este răzbunare. Ea îi explică vrajba Gallatin-Chatham. Erica țipă:

-Kat, îmi spui că acest Chatham te învinuiește pentru tot?

-Nu, lui Nathan îi pare cu adevărat rău pentru noi, dar i-a promis bunicului său și are onoare.

-De partea cui ești? Kat simți un junghi rece în spate.

-De a noastră. Sunt o Gallatin. Pun pământul pe primul loc. Erica întrebă blând:

-E ceva ce ar trebui să știi despre tine și Nathan Chatham?

Ștergându-și ochii, Kat inspiră adânc și spuse:

-Nu. Ascultă. Micah Chatham a scris în testamentul său că nimeni nu va putea mina pământul până nu moare Dove. Acum Dove s-a dus și Nathan Chatham spune că o să... Se întrerupse. Știi ce este o arendă?

-O, Doamne, spuse Erica sfâșiată și Kat își dădu seama că și verișoara ei plângea. Ne va face pământul un mormânt plin de chimicale. Respiră ca să se calmeze. Eu și A cu James o să mergem mâine la Gold Ridge. Îl putem cumpăra pe ticălosul de Nathan Chatham sau îl putem opri prin proces. Știi că putem.

-Sigur. Locuiesc la Motelul Kirkland. Ne vedem acolo. Puse receptorul în furcă și se așeza gândindu-se., *Există un singur mod de a-i schimba planurile lui Nathan și sunt singura Gallatin care o poate face.* ”

El nu va uita niciodată ziua aceasta, indiferent de cât de tare ar încerca: fața lui Kat când îi spusese adevărul despre bunicul lui, apoi întrebările și în final modul în care se răsucise și mersese schiopătând până la mașină, fără să se uite înapoi.

Totul din cauza lui și poate că va dura mult timp. Nathan scoase dopul burbonului și-l aruncă. Nu-și amintea ultima dată când se îmbătase, dar probabil că sărbătorise ceva. Ei, asta era și în seara asta-o sărbătorire a răzbunării familiei, a onoarei familiei și evoluția lui Nathan Chatham, din geologul ideal, într-un ticălos fără inimă. Nathan își frecă fața îngrijorat, mai aruncă un vreasc în focul său de tabără, nepăsându-i că btnd va uita de foc și se întinse pe o parte, sprijlnindu-se într-un cot. Capul i se învârtea. Închise ochii și văzu fața lui Kat.

Nu, a lui Katie. Nu se putea gândi la ea decât așa. Cum o va putea câștiga după ziua de azi? Cum o va face să înțeleagă că nimeni n-o va iubi mai mult ca el, în ciuda datoriilor pe care trebuia să le achite pentru familia lui?

Și ea trebuia să-l iubească la fel ca înainte, dar îi va lua timp să o recunoască.

Să-l iubească la fel ca înainte? Nathan înjură încet și își frecă fruntea din nou, de parcă își putea forța gândurile din creier., *Katie, dă-mi o șansă, fetițo. Katie.* ”

-Nathan.El deschise ochii amețit și o văzu îngenunchind pe pământ,lângă picioarele lui.Tresărind,se uită la ea fără să vorbească,gândindu-se la faptul că ea mersese o jumătate de milă singură prin pădure ca să vină la el,că purta rochia albă pe care i-o dăruise el și că-și pieptănase părul ca să-i curgă pe spate în valuri de ebonită.Era atât de frumoasă că simți fiori,atât de ireală In lumina focului încât se frecă la ochi și verifică pentru a se asigura că încă era acolo,cu mânil pe genunchi.Poate că se uita la o arătare.

Dar ea își odihni o mână pe piciorul lui și atingerea ei îl excită până și prin pantalonii scurți de piele.

-Te iubesc,spuse ea ferm,sobru,privindu-l în ochi.Nathan clipi de două ori,iși scutură capul și aproape că spuse: „*Și eu te iubesc.*”Dar apoi își aminti privirea disperată din ochii ei mai devreme,în acea zi.Râse răgușit.

-Tu iubești pământul acesta.

-Te iubesc pe tine și pământul.De asta îți cer să facem o învoială.

-Dragoste.Nathan spuse ceva atât de obscen încât mâna îi tremură pe el și păru puțin înspăimântată.Nu mai folosi cuvântul acesta cu mine,o amenință el.Nu are de-a face cu ce dorești tu.

-Bine.Dacă te deranjează așa de mult,nu-l vei mai auzi niciodată de la mine.

-Bine.O privi obosit și în cele din urmă întrebă:

-Ce propui?

-Orice vrei de la mine și atât de mult cât vrei.Merg oriunde îmi spui,lucrez pentru tine,dorm cu tine,îți spăl camionul,îți curăț casa,cred că ai o casă undeva, nu? Ea zâmbi,dar Nathan o făcu să se întristeze și mai rău.Câți bărbați nu și-ar dori o sclavă drăguță? întrebă ea.El o privi uimit.

-Bărbatul acesta vrea.Îmi amintesc că ai spus: „*Nu vreau să-mi petrec restul vieții fiind folosită*”.

-Dar nu e restul vieții.Ci atât cât vrei tu.Nathan se sprijini pe ambele coate și își lăsă capul să cadă pe spate.Simțea că i se învârtește.Gândurile îi intensificau senzația: „*Te-am dorit atunci,te doresc acum,te voi dori mereu.*”

-Și eu vă dau drepturile miniere asupra pământului vostru,spuse el înălțându-și capul.

-Nu mă aștept să faci asta,Nathan,cred că înțeleg de ce ai făcut ceea ce merita familia ta.Vocea ei suna bătrână și învinsă.Dar poate că ai putea amâna minarea câțiva ani.Știi,dă-ne mie și verișoarelor mele ceva timp ca să ne bucurăm de pământ.Poate că Tess și Erica vor avea copii.Dacă copiii văd asta,știi,dacă generația următoare de Gallatini ar putea vedea de unde a venit poporul lor,unde sunt îngropați...

-Ce vrei să spui?

-Părinții Katlanichei și surorile ei sunt îngropați aici,îi explică ea,îndepărtându-și privirea de a lui.Dacă ne dai câțiva ani,poate că le găsim mormintele și îi mutăm.Copiii lui Tess și ai Ericăi vor putea vedea vechiul sălaș,apoi vei putea face ce îți place.

-Dar copiii tăi? întrebă el ursuz.Ea scutură din cap și-i întâlnește privirea din nou.

-Nu cred că am o perspectivă prea grozavă.Nu cunosc bărbați prea ușor și nu mă căsătoresc cu unul „sigur” doar ca să am copii.

-Pe mine m-ai cunoscut destul de ușor,îi aminti el.Privirea rănită și furioasă din ochii ei îl făcu să clipească.Nu am spus-o ca pe o insultă.De ce sunt diferit?

-Așa.Ea se încruntă,se uită în poala ei și continuă: Spuneai că vrei ca totul să fie între noi ca înainte.Știi că te înnebunești după mine în pat.Și că îți place să mă înveți cum să fiu o Cherokee.

-Și putem fi ca-înainte dacă ne înțelegem asupra pământului? o întrebă el, simțind furia ridicându-se în el ca un șarpe.O poți face chiar dacă îmi urăști tupeul?

-Știu cum să te fac să râzi și când să nu-ți stau prea mult în cale.Dacă vrei să călătorești pe unde ți se năzare pot merge și eu fără să fiu o povară.Câte femei au atât de mult de oferit,cerând atât de puțin în schimb?

-O poți face? întrebă el din nou,ridicând glasul.Ea scutură din cap.

-Nu te urăsc.N-aș face asta dacă nu aș vrea ca totul să fie cum trebuie între noi. Poate că mă urăsc pentru faptul că încă te doresc...Furia lui stagna și o studie, întrebându-se dacă spunea adevărul.Dacă era...Respirația lui Nathan se precipita de speranță,își încrucișa picioarele cu nonșalanță și spuse:

-N-am mai ținut niciodată o amantă.Ea tremură un pic,dar îl privi drept în ochi și zise cu stoicism:

-Să spunem lucrurilor pe nume.Nu voi fi amanta,ci târfa ta.Aerul care îi apăsa pieptului admirația pentru tăria ei îl făceau să plângă.În atmosferă era o liniște măreață de parcă noaptea se oprise să asculte.

-Eu nu văd lucrurile astfel.Le văd ca pe un compromis prietenesc între doi oameni care au nevoie să fie împreună.

-Atunci vezi să fie plăcut.Nu mă înțelege greșit,dar există multe modalități de a fi o târfa pe lumea asta și nu au de-a face cu sexul.Am văzut oameni care s-au vândut pentru o grămadă de cauze rele.Eu cel puțin o fac pentru una bună.

-Nu te vreau în termenii ăștia.Te vreau ca pe o prietenă și o iubită.

-Bine,dacă așa înțelegi lucrurile.El se luptă să nu dea cu pumnul în pământ și să-i spună că o iubea în ciuda tâmpeniilor dintre familiile lor.

”Îți dă o șansă s-o recucerești.Nu fi tâmpit.Ia-o.”

-Ei,și dacă îți spun să faci lucruri pe care nu le-ai mai făcut până acum? o întrebă el,privind-o dur.Lucruri care pe tine te-ar jena dar care mie mi-ar provoca o plăcere imensă.O să le faci?

-Da.Ea își frecă palmele și le văzu culoarea aurie.

-S-ar putea să-ți placă.

-Sigur.N-o să-ți fac neazuri.

-În regulă.Accept înțelegerea.Ești a mea,cu trup și suflet,atât cât vreau.Începând din seara asta.Mâine mergem la avocat și încheiem un contract.

-Te cred pe cuvânt.

-Ești mărinimoasă.

-Nu știi ce înseamnă asta,dar cred că e bine.Acum ea tremura vizibil.Nu vreau ca verișoarele mele să știe despre această învoială.Vor încerca să mă oprească. Le voi spune că am discutat cu tine despre minarea pământului.Nathan râse răgușit.

-Deci voi,trei mușchetari Cherokee,veți avea timp să-mi atacați drepturile miniere în orice modalitate legală.Ea se uită la el pentru o clipă,apoi spuse încet.

-Da,asta încerc să spun.

-Bine.Îmi place sinceritatea ta.Îmi aparții.Secretul nostru.În schimb,îți dau o perioadă de grație de cinci ani pentru pământul tău.S-a făcut.

-S-a făcut.El își scoase medalionul de aur de la gât și i-l înmână.

-Vreau să porți asta tot timpul.Ochii ei străluciră de surpriză.Luă lanțul de aur și medalionul de mărimea nucii,îl ținu în palmă o clipă,apoi și-l puse la gât.

Nathan își ținu respirația.Aurul părea să strălucească mai tare doar fiindcă era mai aproape de ea.El își îngustă ochii,își scutură capul ca să și-l limpezească,dar nu scăpă de iluzie.Era drept ca ea să aibă medalionul,drept ca și căldura spiritului ei să-l readucă la o nouă viață.La urma urmei,era singurul lucru pe care i-l putea dărui înapoi.Îi aparținuse lui Justis Gallatin.

CAPITOLUL 8

Apa rece de munte îi împrăștie gândurile și o făcu să se gândească doar cum să se încălzească mai repede.Asta,din nefericire,o făcu să-și imagineze piciorul lui Nathan încolăcit peste coapsele ei și brațul lui relaxându-se posesiv peste sânii ei.Kat își puse șamponul pe stânci,se așeză aproape de ele și își ghemui picioarele sub ea.Cu apa în jurul taliei,capturată de râu,făcând-o parte a pământului căruia îi servea.Își aruncă apă pe față și o ținu acolo,picăturile argintii curgând ca lacrimile.Această învoială o va ruina,fiindcă dacă Nathan nu

se îndrăgostea cumva de ea, îl va pierde și pe el și pământul. Gândul de a-i pierde pe amândoi o făcu să ofteze ușor. De Nathan avea nevoie cel mai mult.

-Kat. Ea își înălță capul și se uită peste umăr. El traversa râul către ea, dezbrăcat, ducând un prosop într-o mână, fără să-i pese dacă îl acoperea ceva sau nu.

Lăsă prosopul să cadă lângă șamponul ei și se așeză jos în spatele ei în râu. Îi cuprinse umerii cu mâinile.

-'neța.

-'neța.

-De ce plângi? el îi trase părul pe spate și-i cuprinse bărbia într-o mână, ținându-i fața în profil și studiind-o.

-Tocmai mi-am aruncat apă pe față.

-Nu vreau să fii nefericită.

-Bine. El își odihni o mână pe obrazul ei, mângâindu-l cu vârfurile degetelor.

-Nu vreau să-mi ceri permisiunea să te dai jos din pat.

-Bine, n-o să mai fac.

-Vreau ca totul să fie ca înainte între noi. Ca și când n-ar fi nici o învoială. E doar un compromis între...

-Doi oameni care au nevoie să fie împreună. Știu. Bine. Degetele lui se arcuiră peste umerii ei și îi scutură ușor.

-Încetează. Încetează să mai fii de acord cu orice, ca și când nu ai avea de ales.

-Ce am de ales? Deja am spus că voi face tot ce dorești și tu deja ai spus că unele nu-mi vor plăcea.

-Nu am făcut nimic care să-ți displacă noaptea trecută, nu?

El îi dădu părul în lături și mâna îi alunecă pe spatele ei, frământându-i spinarea cu degetul mare.

-Erai umflat de bourbon. Ai adormit la cinci minute după ce m-ai îmbrățișat.

-Te-am îmbrățișat? repetă el uimit.

-Da. M-am simțit ca un ursuleț.

-Ce credeai că voi face?

-Altceva decât să dormi.

-Ești dezamăgită? El își săpuni mâinile și începu să spele pe spate, mișcându-și vârfurile degetelor în cercuri mici.

-Nu știu. Totul este atât de diferit între noi acum. El se opri din spălat și își odihni fruntea pe ceafa ei. Îi înconjură brațele.

-Să-ți spun ceva, Femeie Kat. Te voi trata ca pe un ursuleț până când vei înceta să mai gândești așa. Îmi spui tu când e gata. Respirând rapid, simți cum în stomac îi crește un val de dorință. Kat știa că va fi gata curând. Grija lui pentru fericirea ei

cam dispăruse.Da,Nathan ținea la ea și dorea să facă orice ca ea să uite de pământ.Ea nu va uita niciodată.Va fi întotdeauna între ei.Dar nu l-a amintit noaptea trecută când i-a spus că dorea ca totul să fie la fel ca înainte.Nu se gândise că vor mai fi,dar trebuia să încerce.Gâtul i se încleșta de furie.El își putea permite să fie așa,magnific.Avea totul în palmă,viitorul pământului, viitorul ei,dragostea ei.

-Și dacă sunt gata să fac dragoste cu tine acum? El râse încet,se întinse după șampon.

-Și vei fi pentru mai mult timp,îi promise el cufundându-și mâinile în părul ei.

Kat și Erica săteau în ceainăria intimă a motelului *Kirkland* la aceeași masă,de la fereastră,unde discutaseră prima dată testamentul lui Dove,în urmă cu două luni, cu excepția faptului că Tess fusese cu ele.Dincolo de fereastră cu perdelețe albe,sângerul cu flori delicate își întindea acum foliajul luxuriant de vară printre obloane,de parcă încerca să se ascundă de căldura lui august.

Erica,înaltă și subțire,se schimbase în aceste două luni într-un mod subtil care o făcu pe Kat s-o analizeze un timp: nu doar că-și schimbase costumul gri cu o rochie albă și își prinsese părul negru în piepteni la spate,dar avea o aură de fericire.Cauza nu era un mister.Cu zece minute în urmă,James Lup înalt,părăsise ceainăria să-și cheme avocatul în legătură cu drepturile miniere pe care Holt Gallatin le semanase cu Eli Chatham.James era cu siguranță înalt și cu siguranță un lup chipeș și bine îmbrăcat.Kat o privea pe Erica urmărindu-l drăgăstoasă cum ieșea din cameră.El se oprise în prag ca s-o asigure clipind și zâmbindu-i. Așa se purtau doi oameni care se iubeau.Kat își reaminti că medalionul de aur al lui Nathan era ascuns sub tricoul ei.Însemna foarte mult faptul că-i dăduse medalionul său.Desigur,era un fel de colier pentru o scalvă,dar nu se gândea prea mult la asta.

-Aș vrea ca și Tess să fie aici,zise Erica,uitându-se pe fereastră în gol.Dar nu cred că a venit în țară.Kat scutură din cap îngrozită.

-Crezi că trebuie s-o strigăm prințesa Tess acum? Erica oftă.

-Nu știu.Nu până când nu rezolvăm această problemă cu Nathan Chatham.

De-abia așteptam s-o întâlnesc și să văd cum a primit vestea că mama ei a fost regina din Kara.Acum mă gândesc numai la pământ.

Erica își drese glasul și găsi o pagină luată dintr-o revistă.

-Am niște informații despre Nathan Chatham pentru tine.

Vocea îi era sobră,plină de regrete,în timp ce-i înmâna pagina lui Kat.

-Am găsit-o într-un număr vechi din Forbes.

Kat luă pagina cu mâini tremurânde și se uită neîncrezătoare la o poză color de-a lui Nathan care stătea comod la birou, sprijinindu-și mocasinii de pupitrul strălucitor. În spatele lui se afla o fereastră uriașă pe fundalul inconfundabil al Atlantei, înaltul turn al lui *Peachtree Plaza Hotel, Hyatt Regency* cu faimosul restaurant din vârf arătând precum o farfurie zburătoare care tocmai a aterizat pe acoperișul hotelului. Nathan purta pantaloni cafenii și un pulover de cașmir asemănător aceluia pe care îl purta în noaptea în care-i aterizase în poală în arena de lupte. Zâmbetul lui slab era încrezător; ochii lui spanioli erau pe jumătate închiși; era însăși esența puterii relaxate. Titlul de dedesubt o confirma: *Sensibilitatea și vechea tradiție a afacerii noului val Chatham i-a câștigat laude din partea ecologiștilor și o avere din minele de aur.*

-O avere? repetă Kat încruntându-se. Ar putea deține drepturile noastre miniere, dar încă este un geolog la *Tri-State*.

-Nu, spuse Erica încet. El deține *Tri-State*. De fapt, el deține compania care deține *Tri-State*. După ce se holbă la Erica câteva secunde în timp ce mintea ei încerca să înțeleagă, Kat se uită năucită la pagină și citi:

Acest băiat hoinar a schimbat natura mineritului aurifer și a recoltat trei sute milioane dolari pentru Aurăria. Inc. o companie pe care a înființat-o acum doisprezece ani când indienii Suradorani l-au condus către o vână de aur din bazinul Amazonului. Într-un efort cooperativ care devenit branșa lui, Chatham a făcut bani și pentru sine și pentru trib care și-a folosit averea pentru modernizarea traiului oamenilor săi, păstrând în același timp tradițiile etnice.

Douăzeci de ani de acum încolo cât va fi minat pământul Suradoran, Aurăria. Inc, va restabili localitatea complet. Contrar rafinăriilor, metoda de arendă a aurăriei nu lasă loc toxinelor.

-Pare să fie un bărbat admirabil, zise Erica. Mai puțin în ceea ce ne privește.

Kat reciti cuvintele, apoi încă o dată, apoi tare. Apoi se uită în gol pe fereastră și se gândi. Fără îndoială că a fost un truc nostim. Așa putea ea defini cele trei sute de milioane de dolari.

-Doamnelor! strigă o voce cu accent englezesc. Înțeleg din spusele avocatului vostru că de-abia așteptați să-mi spuneți ceva! Am și eu o poveste pe cinste!

Kat și Erica se răsuciră în scaunele lor ca să se uite la tână brunetă, elegantă și exotică ce le zâmbi afectuos, când intră plutind în cameră la brațul unui bărbat blond atrăgător. Cu ochii strălucindu-i de bucurie, Tess Gallatin îl prezentă verișoarelor lor pe Jeopard Surprise, pe care îl descrie drept „*Bărbatul pe care-l adoră prea mult pentru binele lui*”, comentariu care-l făcu să se înmoaie de plăcere.

Kat observă că o privea pe Tess cu mândrie, în timp ce ele se îmbrățișau emoționate. Tess râse.

-I-am spus totul despre pământul nostru și minunata noastră avere. Și de-abia aștept să vă povestesc despre crama pe care Justis și Katherine au deschis-o în 1840. E totul atât de romantic și de emoționant. Kat și Erica schimbă priviri compătimitoare. Kat o bătu ușor pe Tess peste braț.

-Mai bine am comanda un ceainic de ceai englezesc. O să ai nevoie.

Fără tricou, îmbrăcat în pantaloni scurți de piele și cizme, cu țința de aur strălucindu-i în lobul urechii, transpirat și mângâindu-și pieptul păros, Nathan nu era exact imaginea unui milionar. Inima lui Kat se accelerează amintindu-și de atenția pe care el i-o acordase părului ei în acea dimineață. Doar Nathan o putea face să se simtă satisfăcută și șamponată. Kat fu surprinsă că el și cu Drake lucrau pe locul familiei Blue Song, cu Echo chicotind prin spatele lor, ridicând lucrurile pe care le dezgropau ca o găină mare, în loc de una micuță, observă Kat.

-Asta-i Chatham? întrebă Tess uimită, în timp ce Kat direcționează *Mustang-ul* către capătul vechii poteci. Tess stătea pe locul din față sau mai precis, pe genunchii lui Jeopard. Erica ținea picioarele pe genunchii lui James, pe locul din spate al micului *Mustang*. Era un lucru bun că toți erau îndrăgostiți, se gândi Kat.

-Da, hmm, e un pic diferit. Nu e un băiat atât de rău. Așa cum ți-am spus, m-a ajutat să găsesc locul casei Blue Song.

-Drake! exclamă Tess când uriașul brunet păși înainte și le privi înaintând. Își întoarse capul și-l privi pe Jeopard de aproape.

-Noutăți, explică el.

-Drake face o muncă de securitate pentru compania lui Nathan Chatham, zise Erica din spate. Vocea îi era tremurată. Îl cunoști, Jeopard?

Kat privi către Jeopard Surprise.

-Îl cunoști pe Drake? El zâmbi dar nu spuse nimic, în timp ce Tess se juca cu gulerul cămășii lui de polo și se uita în lături.

-Drake lucrează pentru Jeopard uneori, zise Tess amabil. Sunt vechi prieteni în afacerile de securitate. James, care rămase tăcut observându-l pe Drake Lancaster, întrebă pe un ton jos și mohorât:

-Sora mea poate avea încredere în el? Jeopard nu ezită.

-Drake și-ar da și viața pentru ea. Da, poți avea încredere în el.

-Are un gust rafinat în privința lenjeriei de damă, zise Tess.

Când toți coborâră din mașină, Nathan își aruncă lopata, își trase tricoul peste cap

și merse să-i întâmpine. Kat îl prezentă și privi cu atenție expresiile verișoarelor ei. Nu se gândiseră la Nathan ca la un monstru din moment ce le povestise despre faptul că-i simpatiza pe Cherokee, dar nu doreau să le distrugă pământul mai mult decât o făcuse până acum. Drake și Echo veniră spre ei. Arătând mulțumită, Echo se repezi către fratele ei și-l îmbrățișa.

-Fericită? întrebă el. Ea spuse ceva în Cherokee, zâmbi și se duse la loc lângă Drake.

-Kat spune că ne acorzi o perioadă de grație de cinci ani, îi spuse Tess lui Nathan. De ce? Kat își uni mâinile și se întrebă cum se va explica Nathan. Ea nu dorea ca verișoarele ei să creadă că erau în cărdășie și că încerca să împartă aurul Blue Song-ilor. Nu trebuie să afle niciodată de învoială.

-Mă interesează moștenirea voastră, le explică el calm, dând din cap către Kat voind parcă să confirme acest lucru.

-Deci Gallatinii și Chathamii s-au învrăjbit întotdeauna?

-Da. De la Justis și Nathaniel în timpul războiului civil până la Holt și Eli, și Dove și Micah. Nathan ridică din umeri și se uită inocent către Kat. Cine știe? Poate noi am putea pune capăt vrăjbei.

-De ce escavezi? întrebă James pe un ton jos, autoritar. Ce aștepti în schimb?

-Nimic. Îmi place Kat. Suntem prieteni. Nu am nimic împotriva voastră, băieți. Dar minarea acestui pământ are de-a face cu familia mea, la fel ca și cu a voastră. Dețin un drept de minerit legal. Tranzacția chiar a fost înregistrată la tribunalul din Arkansas. Nu vă puteți lupta.

-O, ba da, exclamă Jeopard satisfăcut. Îi întinse o mână lui Nathan. Dar îți mulțumesc că mi-ai ajutat fratele anul trecut. Kat își duse mâna la tâmplă și privi în timp ce Nathan îi strângea mâna lui Jeopard. Ce era dulcegăria asta? Viețile li se încrucișaseră într-un mod neprevăzut înainte să aibă ceva în comun. Se așteptase Katlanicha la asta? Asta spuneau medalioanele?

-Ce spune medalionul tău? întrebă ea brusc, întorcându-se către Tess. Și a însemnat ceva pentru tine? Tess zâmbi și Kat observă cum mâna lui Jeopard se strecură pe sub a ei.

-Spune: „*O pasăre albastră ar trebui să zboare spre soare*”. M-a dus acasă la Jeopard. Kat își înghiți nodul din gât. Medalionul lui Tess l-l adusese pe Jeopard. Al Ericăi i-l adusese pe James.

-Bănuiesc că bunicul Sam îmi va spune despre al meu ceva prostesc ca: „*Cumpără două, lasă una*”. Zâmbetele din jurul ei, inclusiv al lui Nathan, o făcură să se simtă mai prost. Cu încă câțiva Cherokee puteau forma un sat. Se schimbară cu toții în haine de lucru și se întoarseră la escavare.

Kat se umfla de mândrie vazându-și verișoarele și pe bărbații lor tot atât de încântați ca și ea. Dar se simțea prost avându-l pe Nathan lângă ea, lanțul lui Nathan pe sub tricou, încercând să nu se uite la el sau să-l atingă în vreun mod care le-ar deconspira legătura. Echo și Drake nu vor vorbi; ei deja tăceau, de parcă nu știau nimic despre învoială. Nu interesa pe nimeni ce se întâmpla între un bărbat și o femeie în afara ei, spusese Echo solemn. Ea și cu Drake, pe care Echo îl numea Colanneh, adică Corbul, fuseseră de acord.

În cele din urmă, Kat se gândi că îi era greu să se afle în preajma lui Nathan în acea zi. Aerul părea cu un grad mai cald între ei doi și emoțiile tremurau într-o undă invizibilă. Căldura. Doamne, august era atât de călduros! Kat părăsi locul și trecu de camionul lui Nathan către un bloc de gheață pe care Jeopard îl adusese în Gold Ridge. Ea își luă o băutură răcoritoare, dădu s-o deschidă, apoi observă o rocă ciudată ivindu-se printre frunze la câțiva metri depărtare.

Avea o formă pătrată, brută care o făcu să se întrebe dacă fusese cizelată. Cu băutura într-o mână Kat se apropie de ea șchiopătând ușor. Ajunse la roca veche și văzu că în jurul ei era un cerc făcut din roci similare sub frunze.

-Hei, băieți! strigă ea, ducându-și degetele la buze și străpungând aerul cu un fluierat, la uitați ce am găsit! Apoi păși în centrul cercului și toată lumea dispăru.

Rece. Umed. Ca un mormânt ud. Aceste reacții trecură prin mintea lui Kat când ea se opri din cădere. Își ridică privirea și se pomeni pe fundul unei gropi la doisprezece metri deasupra capului. Tremurând, Katie râse când văzu că încă mai ținea în mână cutia cu răcoritoare. Asta nu era o groapă obișnuită; avea pereții construiți din rocă. Sub picioarele ei-o, nu, glezna lovită o durea cumplit -pereții săpaseră înăuntru cu mult timp în urmă, formând o grămadă de nisip și nori.

Cizmele foșniră printre frunzele de deasupra capului ei urmate de o bufnitură strașnică în timp ce Nathan se aruncă pe burtă la gura gropii.

-Katie!

-Sunt bine.

-Dă-te lângă perete. Sar. Ea se lipi de pietrele netede și simți apa și roindu-i pe gât. Nathan se rostogoli prin buza găurii și ateriza lângă ea. Erau piept în piept în acel spațiu strâmt.

-Kitty Kat, credeam că ți-ai pierdut una dintre cele nouă vieți, spuse el răgușit, mângâindu-i părul, prinzându-i fața în palme, apoi coborându-le pe brațe, încercând s-o examineze în acel loc strâmt.

-Mi-am scrântit doar glezna. Ea își petrecu brațele în jurul gâtului lui și-l trase mai aproape. Kat își odihni capul pe umărul lui și vru să plângă, dând frâu liber emoțiilor căderii.

-Am nevoie de tine, țipă ea slab. El o sărută pe păr, și-i acoperi capul protector cu o mână.

-Și eu am nevoie de tine, fetițo.

-Nathan, îi avertiză o voce. Se uitară în sus ca să-l vadă pe Drake agitându-se. Veneau ceilalți. Kat se dădu în spate repede. Degetele lui Nathan alunecară pe brațul ei într-un tăcut la revedere. Curând toată lumea veni în jurul găurii, Nathan strigă.

-O pun pe umeri și voi o trageți.

-Las' pe mine, spuse Drake și întinse o mână cât o creangă de copac spre ei. Ea înconjură gâtul lui Nathan cu brațele de parcă n-ar fi fost obișnuită să-i mângâie pielea aspră, de parcă unghiile ei n-ar fi lăsat niciodată urme în pielea lui.

-Nu te poți sui pe umeri mei cu piciorul rănit? întrebă el.

-Campanelli Zburători nu uită niciodată asta. Ea se urcă pe trupul lui zâmbind când piciorul îi atinse gâtul. El murmură printre dinți:

-Vrei să fii ursuleț pentru tot restul vieții?

Nu, se gândi ea cu o feroare care o cutremură. Voia să se afle în brațele lui, departe de toată lumea, să fie doftoricită în stil Cherokee și mângâiată în alte feluri, feluri știute de bărbații din acest neam. Drake o trase în sus de parcă era o pană. James o înșfacă de talie cu mâinile care odată răsfraseră grămezile în fotbalul profesionist, dar o ținu cu delicatețe. Jeopard o prinse de picioare și o trase rapid, grația lui ușoară făcând-o să se simtă de parcă era Ginger, iar el Fred într-un nou dans ciudat. Bărbații își puseră povara pe pământ și se uitară expectativ în timp ce Erica și Tess se învârteau în jurul ei.

-Nu m-am mai distrat așa de când i-am întâlnit pe Frații Ruletei Rusești.

Ei râseră ușurați.

-E ceva acolo jos! strigă Nathan. Kat fu prima care se duse înapoi către deschizătură.

-Ești bine, iubituțe? strigă ea cu fața către întuneric.

-Mda.

-Iubituțe? repetă Tess.

-Iubituțe? medita Erica.

-O, eu așa le spun tuturor. Nathan era în genunchi, zgârmând noroiul de jur-împrejurul pietrelor.

-E un râu aproape sec. Trebuie să se fi aflat la câteva picioare adâncime înainte să fie descoperit. Ah! Câteva linguri. Treaba cu iubitul fu uitată pentru moment și toată lumea se îmbulzi în jurul găurii.

-Ce caută lingurile la fundul unui zid? întreba Erica.

-Doar dacă familia Blue Song nu le-a aruncat aici pentru vreun motiv anume, sugeră James.Familii Cherokee au ascuns tot ce au putut înainte să vină armata.Dacă erau pe fugă le-au ascuns și în pământ.

-Dați-mi o lopată! strigă Nathan.Și o găleată.Tess și cu Erica aproape că s-au ciocnit în timp ce fugeau să le aducă.Kat începu să se ridice,forțându-și glezna. Nathan se uită spre ea,spuse ceva jovial în Cherokee și Echo îi puse o mână restrictiv pe umăr.

-El spune: „*Fă-o pe pasărea cântătoare să-și țină liniștită aripa lovită*”.

Kat îi aruncă o privire,apoi chicoti neajutorată.

-În regulă,popândăule șef.Cu colțul ochiului îl văzu pe Jeopard studiindu-i expresia.Kat se uită la el,iar el zâmbi repede,încercând s-o calmeze.

Un fior de alarmă trecu pe spinarea lui Kat.Ce ar crede verișoarele ei dacă ar afla că-l iubea pe bărbatul care le va sfâșia pământul și le va fura aurul? Nu voia ca el s-o urască sau să creadă că voia aur.

-Hei,Chatham,strigă ea către Nathan pe un ton rece.Vezi să nu strecuri vreo lingură prin buzunare.El se opri din examinarea argintului înnegrit și corodat și se uită la ea de parcă tocmai îl amenințase că-l va îngropa în iad.

-Vorbești serios?

-Cred și eu.Argintul nu e al tău doar fiindcă a venit din pământ.Încordarea ușoară a feței sale și a trupului o asigură că obținuse efectul scontat,să-l facă să uite să mai fie drăguț cu ea.

-Nu vreau decât ce i se cuvine familiei mele,spuse el pe un ton jos,amenințător.

-Ce să spun! Ai auzit referiri amuzante a ceea ce i se cuvine familiei tale.

El azvârli lingurile spre ea.

-Ia-le.Și lasă-mă în pace.

-Așa voi face.Gâtul i se încorda de regret pentru ei amândoi,și-l lăsă în vechea groapă,uitându-se fix la ea.Bărbaților le veni rândul la săpat iar femeile scosese ră peste patruzeci de obiecte de argint,unele dintre ele purtând pe mânerle lor însemne Cherokee ale familiei Blue Song.Argintul greu era lipsit de orice valoare în afară de cea afectivă,dar verișoarele plânseseră după visurile spulberate pe care le reprezentau.Apoi lopata lui Jeopard găsi alte piese de argint-un set de ceai,o tavă atât de corodată încât se rupse în două când le-o înmână.

-Sper că nu mai e nimic,zise Kat dur,privindu-le pe Tess și pe Erica luând fiecare jumătate de tavă.Parcă ar fi niște funeralii.

-Ei,mai bine le găsiți cât aveți ocazia,le avertiză Nathan,având privirea ca de gheață.

-Avem cinci ani la dispoziție,îi replică ea.

-Da,considerați-vă norocoase.Îi aruncă o privire severă care îi reaminti de ce aveau cinci ani la dispoziție și oftă în sinea ei.O,el dorea ca ea să creadă că aveau o înțelegere amicală,că îi păsa de ea atât de mult încât să amâne minarea. Dar ea nu intenționa să uite că el se putea răzgândi dacă nu făcea exact așa cum a promis.,,*Sunt o sclavă*”,se gândi ea din nou și medalionul de aur care i se legăna între sâni îi făcu pieptul să se miște greoi,de parcă o înăbușea.

Se trezi în clipa în care auzi zăngănitul ușor al unei chei în broasca ușii vechi.

Kat se ridică în șezut în pat,se întinse disperată spre noptieră,apoi își aminti că lăsase *Beretta* în cort.Dar când ușa se deschise,lumina slabă a lămpii din hol căzu peste fața lui Nathan,ascuțită și dură în umbră.Kat gemu de ușurare,inima încă bătându-i tare.

-Ce faci aici? Verișoarele mele stau alături.El închise ușa,cufundând camera în noaptea albăstrie.Kat tremură când îl auzi încuind ușa.Apoi urmă tăcerea.O tăcere pe care o asculta trăgând aer în plămâni.El se așeză pe marginea patului ei și ea îi simți mirosul de fum și de aer proaspăt,care îi spusese că se scăldase în râu după ce plecaseră toți.

-Nu putem dormi împreună în seara asta,murmură ea.Dacă află verișoarele mele nu vor înțelege.

-Cine a zis ceva de dormit? Vocea lui era calmă și răgușită,mânată de niște motive necunoscute,întinde-te.Kat închise ochii,analizându-și emoțiile care o făceau să vibreze și să recunoscă că și ea dorea să se culce cu el,indiferent de ce va fi.Se lăsă pe spate și își vârî mâinile sub ceafă.Degetele lui intrară pe sub tricoul ei,îi mângâiară brațele.Kat își înălță capul pe pernă și se auzi respirând mai precipitat în tăcerea camerei.Era o senzație incredibilă,să stea întinsă în întunericul beznă,știind că Nathan era lângă ea și simțindu-i doar vârful degetelor mângâietoare,neștiind ce parte va fi atinsă în momentul următor.

El îi acoperi mâna cu a lui,apoi senzația fu atât de inedită încât Kat scoase un oftat ușor.

-Nu vreau să te sperii,zise el posac.

-Nu frica a fost ce ai auzit,șopti ea.Îmi pare rău că te-am rănit azi.Am vrut să fac lucrurile mai ușoare în fața tuturor.

-Asta am venit să aflu.Mâna i se încordă,apoi alunecă ușor și o secundă mai târziu îi simți presiunea în pânțece,degetele febrile în timp ce-i scotea chiloții, de-abia atingându-i pielea,stârnindu-i o multitudine de senzații astfel.

Kat își mușcă buza ca să nu se zvârcolească în agonie când mâna lui îi atinse pânțele din nou. De data asta simți atingerea seducătoare a bumbacului pe piele când îi ridică tricoul, apoi adierea aerului nopții peste abdomenul ei dezvelit.

Timp de o clipă, el încetă s-o mai mângâie și ei îi trebui o voință de fier să nu se întindă după el. Apoi degetele lui îi înconjură sânii și gura lui îi umezi.

Combinatia fu gheață și foc atunci când îi frecă-doar sfârcurile, foarte ușor și foarte încet-și se întăriră așa de tare încât deveniră rigide sub mângâierea lui.

-Femeia asta este din clanul albastru, șopti el. Numele ei este Katlanicha. Eu sunt fiul adoptiv al clanului cerbilor, numele meu este Tachchee. Vino mai aproape să ascuți. Sufletele noastre s-au unit. Eu sunt *da-nitaka*, ce stau în sufletul ei. Ea nu mă poate îndepărta. Degetele lui o părăsiră și ea inhala slab, aproape rugător. Un moment mai târziu, umede din nou, alunecară între coapse. El îi mângâie carnea moale și șopti printre gemetele ei slabe:

-Trupul tău, îl iau. Inima ta, o iau. El repeta aceste cuvinte iar și iar, ca pe o incantație guturală în ritm cu mișcarea degetelor lui până când senzația și sunetul se topiră în mintea ei și nu mai auzi nimic, în afară de valul de plăcere care îi inunda trupul. În scurtul leșin de după aceea, îl auzi spunând, cu o voce chinuită de remușcări:

-Eu sunt *da-nitaka* ce stau în sufletul ei. Întotdeauna am fost acolo. Întotdeauna voi fi aici. S-a hotărât cu mult timp în urmă. Kat încă se lupta să respire, cu capul căzut într-o parte pe pernă, simțind umezeala respirației ei, când el se ridică de pe pat, își întoarse fața ca să-l caute în întuneric, apoi îl simți și rămase liniștită, întrebându-se ce va face în clipa următoare, ce o va întreba, orice.

El o sărută, mustața lui gădilându-i buza de sus când se retrase. Kat așteptă, prea slăbită ca să se miște, golită de orice energie. Când el descuie ușa și se strecură afară trăgând-o după el, ea expiră atât de lung și de încet încât trupul păru să se afunde în pat. Vrajită, adormi imediat ce el plecă.

Dimineața găsi pe noptieră un bilet de la el. Îi spunea ce să facă în acea zi și ea se întrebă cu tristețe dacă acesta era începutul lucrurilor care nu-i vor plăcea.

CAPITOLUL 9

Lui Nathan îi plăcea cu siguranță să stea deasupra lucrurilor. De fapt, locuia deasupra biroului său, într-un apartament mare de cinci camere cu o Jacuzzi, o verandă însoțită, camere pline cu tot felul de obiecte de artă din toată lumea și un dormitor imens care rivaliza cu acela din fanteziile marocane și o seră care dădea spre panorama Atlantei. Nu, nu era o seră, se corectă Kat stând în picioare în mijlocul copacilor tropicali, era o junglă adevărată.

-Aveți tot ce vă trebuie? întrebă politicoș directorul administrativ al lui Nathan cu un accent jamaican dulce. Kat se răsuci către tânăr, îi studie blugii, cămașa sport și adidașii, apoi conchise că poate nu se va simți în plus în lumea fantezistă de afaceri a lui Nathan.

-Da, e în regulă. Mulțumesc că mi-ai cărat geanta.

-Pentru puțin. El îi înmână un plic.

-Cheia de la liftul privat, cheia de la ușa apartamentului, un bilet cu derivația telefonului meu de jos. Ești oricând binevenită să ne vizitezi compania. Nu trebuie decât să cobori.

-Mulțumesc. Nici gând, își zise Kat în sinea ei. Era ultimul lucru la care se gândea să se facă de râs pe cele cinci etaje ale companiei *Aurăria, Inc.*

După ce directorul plecă, hoinări prin apartamentul imens, ascultând scârțâitul adidașilor *Reebok* pe pardoseala lustruită, pe parchet și pe gresia spaniolă de la baie, cu mâinile înfundate în buzunare, fiindu-i teamă să atingă ceva.

Nu, locuința lui Nathan nu era formală-dar era al naibii de luxoasă. Biletul lui n-o avertizase în privința aceasta. Îi spusese doar să meargă la Atlanta, să se mute în apartamentul lui și să se simtă ca acasă. Ei, sigur, dar nu locuise niciodată într-o expoziție de artă a popoarelor băștinașe. Kat intră în dormitorul lui și se uită la lucrările de pe pereți, la covoarele atât de groase încât te puteai pierde în ele, și la patul imens ornat cu o multitudine de perne viu colorate. Dacă ar încerca să descrie această cameră cuiva ar părea prostească, dar nu era. Era incredibil de masculină într-un fel care o făcu să se gândească la pasiunea amestecată cu un parfum exotic de seducție, al unei lămpi slabe pe un trup gol. Se așeză pe pat și izbucni în lacrimi. Era locul perfect pentru o sclavă să-și mulțumească stăpânul.

Unde naiba era Nathan? se gândi ea cu o impolitețe brută, ștergându-și ochii. Nici măcar nu-i spusese dacă plănuia s-o urmeze aici. Încă o dorea sufletul pentru că le spusese verișoarelor sale o minciună. Ele credeau că se întorsese la turneul de lupte, făcând comentarii pe marginea ringului până ce glezna i se va vindeca complet. Cincisprezece minute mai târziu sună telefonul. Kat se mișcă către noptiera masivă de lemn și se uită la telefonul așezat pe ea. Părea obișnuit. Ei cel puțin pe asta îl putea atinge fără probleme.

-Bună.

-Domnișoară Gallatin. Sunt Cassandra, de la *Neiman-Marcus*.

-În regulă.

-Sunteți gata? Vă așteaptă o limuzină.

-Să merg unde?

-La cumpărături.

-Nu fac cumpărături.

-Îmmm,domnul Chatham spune-Kat o auzi pe Cassandra foșnind o hârtiuță-spune că trebuie să cheltuiești cel puțin trei mii de dolari înainte ca magazinele să închidă în seara asta.Kat se așeză tremurând și înhață o pernă.

-O! Câte ore mai sunt?

-Cinci.Asta înseamnă șase sute de dolari pe oră.Va trebui să stea în mijlocul magazinului și să arunce cu banii.

-Nu pot,șopti ea.

-Domnul Chatham spune să nu vă faceți griji în privința planului.

-Ah.Deci era un ordin de la Nathan.Un ordin cât se poate de ciudat.Era un alt exemplu al treburilor pe care trebuia să le facă fie că îi plăcea,fie că nu.

Kat oftă.

-Cobor imediat.,,*Până ce-mi revin din șoc.*”Asta era vina lui Nathan la lucru.

Regreta o mulțime de treburi în ceea ce o privea și poate că amabilitatea lui era motivată de altceva decât de afecțiunea lui pentru ea.

Ei,atunci va juca jocul până când unul dintre ei va pierde.

Nathan se opri în fața ușilor duble ale apartamentului cu mâna tremurându-i pe clanța suflată cu aur.În regulă,deci o zăpăcea.Treaba cu *Neiman-Marcus* de ieri trebuie să o fi dat gata și își imaginează ce va gândi când se va trezi dimineța următoare cu un bărbat așteptând-o ca să meargă să-și cumpere o mașină nouă.

Dar se va obișnui cu toate astea,va vedea ce fel de viață îi va oferi el și nu va rezista.O va zăpăci până când nu va mai putea judeca drept,apoi se va căsători cu ea.Va dona toți banii proveniți din pământul familiei Blue Song unei activități de binefacere,ca ea și verișoarele ei să-l ierte de a-i fi transformat pământul într-o groapă imensă.Apoi familia ei va fi fericită,a lui răzbunată și Kat îl va iubi la fel de mult pe cât o iubea el.Era simplu,se gândi Nathan.

-Kat? strigă cu nonșalanță intrând în apartament.Luminile erau slabe,și printr-o ușă întredeschisă putea vedea că trăsese obloanele ca să se apere de căldură.Intră în camera de lucru aranjată în stil Cherokee,în tonuri ale pământului,cu un sistem audio stereo din podea până în tavan.

Camera era inundată de sunetul unei casete cu melodii instrumentale.

-Kat? strigă el și se întrebă posac dacă grija îi făcea vocea să sune ca cea a lui Buckwheat din Our Gang.

-Bună.Ea veni plutind către el din holul care ducea către dormitor.Purta o rochie de mătase verde și cercei de jad și aur îi împodobeau urechile; părul și-l strânsese într-unul din acele stiluri sexy „*tocmai m-am dat jos din pat*”.

Medalionul de aur strălucea în v-ul rochiei ei.Când veni spre el și-i înconjură gâtul cu brațele,el inhala un parfum senzual al unui producător cu un nume decadent,își imaginează el.

-Mă bucur că ai venit,în sfârșit,șopti ea zâmbind.Nathan nu știa dacă-i plăcea cum o transformaseră banii,dar iubea s-o vadă zâmbind și faptul că o știa fericită îl făcea să progreseze în direcția aceasta.

-Îți place...începu el,dar ea îl sărută.

-Te iau în pat pentru tot restul zilei,șopti ea și așa și făcu.

Camera era cufundată în noapte când el se trezi cu trupul încă greoi de ceea ce îi făcuse ea,încet și bine.Nathan se ridică în fund,în pat simțind cearceafurile moi peste abdomen așa cum simțise mâna lui Kat mai devreme.

Dar Kat nu era lângă el.Își aruncă peste umeri un kimono roșcat-un dar de la prietenul lui de afaceri din Japonia-și ieși repede din cameră,cu inima bătându-i nebunește.,,M-a părăsit odată.”

Nathan expiră brusc când o găsi pe canapeaua pufoasă din camera de lucru.M-a mai părăsit? Kat nu-l părăsise niciodată-și va face astfel încât nici să n-o facă vreodată.Scuturând din cap la acest gând,îngenunche.

Ea purta unul din tricourile acela caraghioase cu *Wow-Wild Women of Wrestling Tour*-rochia verde de mătase îi acoperea picioarele ca o pătură.Fața îi era brăzdată de lacrimi uscate și ținea în brațe una din vergelele de la ferestrele casei Blue Song-ilor.Regretele și confuzia îl năpădiră pe Nathan.Atunci își dădu seama de ceea ce făcuse ea-se dăduse în spectacol fiindcă credea că trebuia să-i plătească pentru toate blestematele alea de cadouri.Aproape înnebuni că făcuse dragoste cu el pentru acel motiv.O,nu-și prefăcuse reacțiile trupului,era sigur de asta,își falsificase fericirea.Pieptul i se încorda de dezamăgire.Își vârî încet brațele sub ea.Ea se agită,apoi clipi către el din ochii umflați și îngrijați.

-Sss,zise el fiindcă asta nimerise mai repede.Nathan o duse cu grijă mare în dormitor.Se îmbrățișară.

Ea se trezi cu fruntea inundată de sărutări.Kat clipi din ochi în lumina puternică a veiozei de pe noptieră și se uită în ochii lui Nathan.

-'neața,zise el calm.

-M-ai găsit,șopti ea.N-am vrut să merg să dorm pe canapea.

Dar voise să plângă.Încercarea ei de a-și ține emoțiile în frâu eșuase.

Voise să-l facă atât de fericit încât să se îndrăgostească de ea și să lase baltă planul de minare al pământului.Pentru un astfel de rezultat Kat își imaginează că avea nevoie de duritate și seducție.Dar partea cu „duritatea” eșuase.Se auzi

rostindu-i numele și cerându-i mai mult.El o transformase într-un partener pasionat și după aceea se simțise ca o trădătoare pentru că-i plăcuse.

-Poți dormi unde vrei,zise el,atâta timp cât te pot găsi.Evident,nu avea de gând s-o întrebe de ce plânse.El se ridică,purtând kimonoul care se potrivea cu urechea străpunsă și cu mustața pe oală și care-l făcea să arate precum un războinic exotic.Kat îl privi aducând o tavă ornată cu desene orientale.

-Am pregătit micul dejun,spuse el.Nathan se întoarse clipind către ea.Nu e ceva așa de bun ca broaștele fierte,dar o să-ți placă.Ei,era un fel de războinic domestic,atunci.Kat se ridică și-și întinse cuvertura brodată în poală.Uitându-se în jur la draperiile marocane așezate de-o parte și de alta,se simți ca în cortul unui șeic.

-Ce-ai acolo? întrebă ea.Lapte de capră și șuncă de cămilă?

-Tot ce dorești,fetișo.Totul pentru o femeie dezbrăcată care stă în fund așa cum este.El se așeză lângă ea și puse o jumătate de tavă în poala ei,jumătate în a lui.Apoi își vârî un deget în vasul ceramic colorat și-i unse sânii cu bucățele de unt.

-Acum o să mă șterg? întrebă ea sec.

-Hmmm.Să vedem.El se aplecă și începu să-i lingă fiecare sân în parte timp de câteva secunde,ia uită-te.Și s-au trezit.Asta era îngrozitor.Nu ar trebui să fie încântată de atenția pe care i-o acorda el.Kat se lupta să nu plângă.El se uită în ochii ei și văzu dovada lacrimilor.

-De ce ți-e teamă,Katie? îi mângâie fața cu degetele.Ea scutură din cap.

-Am probleme cu acomodarea.Noii singuraticii nu suntem răsfățați.

-Tu m-ai răsfățat pe mine ieri.El ridică colțul cearceafului albastru de mătase.Îți amintești?

-O,da.Trebuia să fac patul din nou pentru că așternuturile erau pe podea.

-Am transformat asta într-un ring de lupte.El râse.

-Fără obstacole,fără limite de timp.

-A fost un meci grozav.Râsul lui păli iar ea îi văzu întrebarea din ochi.

Voia să știe de ce se dusesse să doarmă în camera de lucru cu vergeaua în brațe.

Ea nu avea de gând să-i spună.

-Hei,ce-ai făcut cu ursulețul meu ciudat? întrebă Kat încet.Știi,acela pătat de rugină.El zâmbi,dar ochii îi erau încă triști.

-E pe noptieră.Ea se uită în lături și văzu vergeaua groasă așezată între telefon și lampă.

-Katie,șopti el.Katie nu fi așa de nefericită aici.Este ultimul lucru pe care-l doresc.

„Katie.”Nu putu să nu-i încercuiască gâtul cu brațele și să nu-l sărute.După aceea își dădu capul pe spate și murmură:

-Acesta este cel mai dificil lucru pe care mi-l ceri.Să trăiesc și să accept cadouri de la tine.

-Știu,zise el amuzat.E ca naiba.

-Este.

-Ești iubita mea.Nu are de-a face cu învoiala noastră în ceea ce privește pământul.Vreau să te distrezi și să faci tot ce ai dori.Îți voi da tot ce dorești.

Ea expiră lung și-l sărută din nou.

-Atunci dă-mi drepturile miniere.El se dădu înapoi și o ținti cu privirea.

-Acele drepturi miniere sunt singurul lucru despre care nu vom vorbi,fetițo.

-Bine,zise ea cu amabilitate și speră ca el să nu-i vadă tremurul degetelor când duse felia de pâine prăjită la gură.Dar el nu era păcălit.

-O să ierți și o să uiți,o asigură el.O să fii fericită aici.

Ea scăpă pâinea din mână și scutură din cap.

-Nu-mi cere asta,Nathan.E singurul lucru pe care nu ți-l pot promite.

-Nu am nevoie de promisiune.Doar de timp.El se lungi pe pernele enorme ale patului,își vârî mâinile sub cap și spuse vesel:

-Acum,dacă vrei să te simți ca o sclavă,mă poți hrăni.Kat își vârî degetele în omletă și îi aruncă o privire provocatoare.

-Dar de vreme ce nu ești o sclavă,poți face ce dorești.Ea aruncă ouăle către el.Aterizară pe pietul lui,prin kimonoul întredeschis.El țipă,apoi tăcu brusc când ea îi deschise halatul și începu să-i șteargă oul cu gura.

-Nu am nevoie de promisiuni,ci doar de timp,repeta ea printre înghițituri.

Ea se învârti de jur împrejurul închisorii ei,dorindu-și să treacă peste acest sentiment ciudat.Stătea aici de zece zile.În termeni nomazi,ăsta era un timp lung. Kat bântui din cameră în cameră,absorbită de gândul de cât de vesel fusese Nathan în acea dimineață.Trebuie să zboare la New York cu afaceri și se va întoarce abia mâine.N-o rugase să meargă cu el.Kat se întreba dacă ea nu era destul de bună ca s-o ia la New York cu afaceri.Își aminti că Nathan era mândru de ea,că ea știa din ce familie provenea el-un bunic alcoolic și un tată vagabond-și avea și mai puține motive să nu se uite la ea.Dar o chinuia o întrebare,era el oare mândru de ea,sau o adusese aici ca s-o cizeleze? La naiba,îi trimisese *Mustang-ul* la un magazin de vechituri ca ea să poată conduce *Toyota* pe care o alesese.Poate că voia s-o ajusteze și pe ea.Kat se îndreptă către geanta ei și scoase un calendar personal ca să verifice unde se aflau pentru moment Femeile

Sălbatică Luptătoare.În seara asta,în Jacksonville,Florida.Ea notă numele motelului folosit întotdeauna în turneul din Jacksonville și-i telefona lui Muffie.

-Kat,când te întorci? răcni Muffie.

-Nu știu.Kat își verifică glezna și se simți puțin vinovată,fiindcă era complet vindecată.Ce-i pe acolo?

-Avem nevoie de tine.Mary și-a luxat piciorul ieri noapte în Orlando.Stă pe tușă de câteva zile.Kat își trecu palma umedă peste blugii ei noi.Apoi se uită la palma ei și își dădu seama că spera să găsească o scuză ca să se întoarcă acolo unde îi era locul.

-Vin acolo imediat ce prind un avion.

-Ai bani de zbor?

-Sigur.Kat închise ochii.”*Nathan vrea să fiu fericită.Asta mă face fericită.*” Și va lăsa vorbă administratorului unde pleacă,peu ca el să știe unde se află.

Dacă Nathan era cu adevărat mândru de ea nu se va supăra.

-Doamnelor și domnilor,în seara asta vom avea meciul verii! Cel pe care îl așteaptă toți fanii luptelor din Sud-Est! Cu cinci săptămâni în urmă,Femeia Sălbatică,un munte de femeie,a lovit-o pe încântătoarea Prințesa Talana într-un mod lipsit de sportivitate! în seara asta Prințesa Talana se întoarce pentru prima dată ca să-și ia revanșa împotriva Femeii Sălbatică! Și acum,iat-o,pe acea Valkirie vicioasă,Femeia Sălbatică!Mulțimea șuiera și ovaționa.Muffie o bătu pe Kat ușor pe umăr.

-Va fi ceva clasic,fetițo,ceva clasic! Kat își ajusta boneta războinică și surâse.

-Doar amintește-ți că tu vei câștiga și eu mă voi răni,dar nu cu adevărat de data asta,bine? Muffie ridică degetul arătător.Apoi,cu conii de pe piept zăngănind, trase draperiile de la intrare și mășșalui spre ring.Kat își atinse cu tristețe dungile stridente de vopsea.În inima ei era o Cherokee și asta era tot ceea ce conta.

-Și acum să-i urăm bun venit în stil jacksonian acestei puternice Pocahontas, acestei incredibile indiene,acestei simpatice Cherokee,Prințesa Talana!

Kat fugi în ring,rămase într-un colț ca de obicei și făcu semn cu mâna mulțimii voioase.

-Bună băieți! Fără vorbărie inutilă.Nu va mai face asta niciodată.

Brusc,Muffie își înfipse mâinile în gâtul ei.

-O omor pe nevasta indiană!În timp ce se răsuci și o pocni pe Muffie chiar între cornuri,Kat îl auzi pe șpicher anunțând:

-Cinci secunde dintr-un meci și deja au înnebunit!Kat aproape că surâse.Era bine să lupte din nou

Nathan ajunsese în amfiteatru-unul din acele relicve din anii '30,cu capete de balauri pe exterior și var scorojit în interior-chiar la timp ca să vadă intrarea lui Kat.Aproape că gemu tare.Era atât de disperată să scape de el încât se întorsese la viața asta umilitoare? își făcu loc spre rândurile din față.Fiind o zi din săptămâna,amfiteatrul era plin pe jumătate și reuși să găsească un loc în rândul al treilea.Nathan se uita lung la ea și spera că îl va zări printre spectatori,dar ea nu-l văzu.Se așezase pe marginea scaunului său vârându-și degetele în pantaloni lui negri asortați cu un'pulover alb.

Nu fusese în New York deloc.Fusese în Carolina de Nord,să vorbească cu bunicul Sam ca să-i dea medalionul lui Kat.Nathan voia să i-l prezinte personal când venea vremea.Bunicul Sam,fiind un romantic,acceptase.Tocmai terminase traducerea și înțelesese că Nathan era cel ce o va iubi pe Kat.Și acum asta.

Nathan înjura printre dinți.N-o putea pierde în acest carnaval,indiferent de cât de mult îl disprețuia ea pentru ce avea de gând să facă din pământul familiei ei.

-Bună,băieți! țipă ea către mulțime.Ei,cel puțin renunțase la vorbăria aia de două parale despre indieni.Dar clipi văzându-i boneta de războinic și vopseaua de pe față,fusta mini care îi descoperea trupul prea mult.

-Pocnește-o pe matahala aia,Prințesă!

Femeia Sălbatică o înșfacă și ea o lovi la rândul ei.Femeia Sălbatică o trase în ring și se rostogoliră într-b masă de carne,predominând cea a ' Femeii Sălbaticice. Lângă Nathan stătea un roșcat uriaș,a cărui șapcă era brodată cu fesele unei femei și o lozincă obscenă.Acesta se ridică,își puse palmele în jurul gurii cu dinți de aur și răcni:

-Scutură trupul ăla,Prințesă!

Nathan se ridică și el,răsuci brațul bărbatului către el și-l pocni drept în gură.

După asta urmă un haos,și Nathan de-abia simți pumnul roșcatului în față,și abia sesiză că acesta leșină.Un război mic se iscă între oamenii din jurul lui.

Veniră ofițerii de pază,unii dintre ei cărând bile de cauciuc.Nathan căzu văzând stele vezi,lovit de o bilă în creștet.De-abia simți cum cineva îl trase,cu toți oamenii aceia care călcau peste el.

-Ajută-mă să trag,Muffie!O secundă mai târziu era scăpat din haos,simțind podeaua rece a amfiteatrului sub el și stând cu capul într-o poală moale și plăcută: Ar fi recunoscut acea poală oriunde.

-Katie,fetițo,zise el amețit,încercând să clipească prin negură.Credeai că îl vor prinde pe un șmecher bătrân ca mine? Asta nu avea logică.Nu-și putea imagina de ce,fiindcă încă i se învârtea capul,dar o auzi pe Kat spunând:

-Trebuie să-l ducem la spital.Asta îl trezi la realitate.

-Urăsc spitalele,șopti el.Totul e atât de urât.Negura din fața lui cedă și se uită în ochii lui Kat.

-Ești acolo,Nathan? întrebă ea încet și răgușit.Se aplecă peste el cu lacrimile și roindu-i peste vopseaua de război și îi mângâie fruntea cu mișcări rapide.Îi examina ochii un moment,apoi respiră ușurată.

-Am venit să te scot de aici,spuse el slab și închise ochii,luat de un val de amețală.Îi simți mâna mică punându-i o cârpă umedă la nas.

-Sângerez? întrebă el.

-Da,șopti ea.Ca un porc înjunghiat.

-Eu am început lupta.

-De ce?

-Un ticălos a spus ceva...urât despre tine.Mâna ei se opri.

-Și ți-a fost rușine.

-Nu rușine.Încearcă să-și scuture capul.Întotdeauna am grijă de tine.Întotdeauna am avut.Și voi avea.Ea îi striga numele încet și-l săruta pe frunte.

-Hai acasă,iubitule,și o să te îngrijesc.

Trecuse demult de miezul nopții când ajunseră în Atlanta.Ea continua să-l țină de talie și să privească neliniștită în timp ce îl ducea către dormitor.

-Mergi bine pentru un amețit,observă Kat.El dădu din cap afirmativ,se uită la ea prin bandajul care îi acoperea nasul și zâmbi.

-Mulțumesc.După ce el se întinse,Kat îi scoase hainele și-i aduse niște gheață într-o cârpă.Se așeză lângă el și îi ținu gheața pe față.

-Ce să mă fac cu tine? Nu te poți bate cu toată lumea în numele meu.

Vocea lui era înăbușită,dar fermă.

-N-o să mă mai bat pentru că tu nu vei mai lupta.Kat numără până la zece.La urma urmei,el era rănit și amețit.

-E un ordin,stăpâne? El își trase pachetul cu gheață de pe față și se uită la ea.

-Niciodată n-am avut sentimentul că îți place să lupți.

-Îmi place să lucrez.Să fiu în mijlocul oamenilor.Nu pot sta aici toată ziua.

-Du-te la colegiu.Kat scutură din cap.

-Colegiul este încă un lucru pentru care trebuie să plătești.Vreau să lupt,doar pentru jumătate de normă,bine?

-Fără lupte.

-Deci este un ordin,zise ea ursuz,tremurând de furie.

-Da.Dacă altfel nu te pot opri,atunci e un ordin.Du-te mâine la Universitatea

statului Georgia și ia un catalog și formularele de admitere. Vreau să te înscrii la colegiu. Ea se ridică din pat și se uită la el cu furie.

-N-o fac

-Ba o s-o faci. Sau nu-ți vei mai primi medalionul. Kat ascultă mirată în timp ce el îi explica că moștenirea de la mătușa ei, Dove, era în posesia lui.

-Cum l-ai mituit pe bătrânul ăla simpatic?

-E un secret între mine și bunicul Sam. Nu l-am mituit. Ea scrâșni din dinți și spuse:

-Să nu-mi mai zici vreodată că sunt liberă să fac ce vreau. Și să nu încerci vreodată să mai spui că nu sunt sclava ta. Ea se dădu înapoi câțiva pași, pocni din palme și se înclină până la pământ. El aruncă pachetul cu gheață pe jos.

-Gata, fir-ar să fie!

-Nu vei avea nevoie de mine în pat, stăpâne. Nu ești în formă. Nasul îți sângerează din nou. Pot să-mi iau liber și să dorm în camera de oaspeți?

-Nu, te vreau în pat acum! Fața îi era contorsionată de durere fiindcă țipase. Arăta oribil și o undă de îngrijorare aproape că risipi furia lui Kat. Deci asta înseamnă să iubești pe cineva. Chiar și atunci când voia să-l stranguleze nu voia să-l rănească.

-Dezbrăcată? întrebă ea.

-Goală-goluță! Dacă e bine pentru mine... El închise ochii și clipi de durere. Kat își scoase blugii, tricoul și lenjeria, găsi pachetul cu gheață și se băgă în pat.

-Ține-ți gura, Chatham și poate că nu te voi pocni eu însămi.

-Încerc să fac ce e mai bine pentru tine.

-Am zis să-ți ții gura, îi ordonă ea. Kat se întinse peste el, stinse veioza apoi îi trase capul ușor lângă sânul ei.

-Gata, dormi. Îți mai țin pachetul cu gheață pe față.

-Încerc să fac ce e... mai bine, repetă el, dar vocea îi era slăbită de durere și extenuare. „Atunci iubește-mă”, îi spuse ea în tăcere.

Telefonul suna. Bine, avea ceva de făcut: erau aproape o duzină de derivații în apartamentul lui Nathan și se amuza să se hotărăscă pe care s-o folosească. Se duse către camera de lucru și răspunse de acolo.

-Rezidența Chatham.

-Aici Echo. Kat îngheță.

-Da?

-Kat, ești cu Nathan Chatham? N-avea rost să mintă.

-Tess și cu Erica au încercat să te găsească în turneul de lupte. Bunicul a terminat de tradus actele lui Dove și sunt o mulțime de lucruri pe care trebuie să le afli.

Kat își ținu respirația.

-Au încercat să mă găsească?

-Și nu au reușit. Fiindcă nu te-ai întors în turneu, nu?

-Nu, zise Kat învinsă.

-Deci...

-M-au bănuț pe mine și pe Nathan tot timpul?

-Da.

-Cum m-ai găsit aici? Echo oftă.

-Dă-i lui Jeopars Surprise douăzeci și patru de ore și probabil că îl va găsi pe Jimmy Hoffa și pe Amelia Earhart. Genunchii i se înmuiară. Kat se cufundă într-un scaun.

-Deci cred că le-am înșelat. Vocea lui Echo era plină de regrete.

-Da, așa cred. Kat închise ochii și se gândi. ”*Acum o să-mi pierd și familia.*”

Când veni acasă în acea noapte, Nathan Chatham o găsi stând în lumina de amurg a gradinei, îmbrăcată într-o frumoasă salopetă gri, cu părul ridicat într-un coc.

-Ai avut o zi bună? întrebă ea și se duse să-l sărute.

-Mda. Ea îl îmbrățișă, nu, îl lăsă s-o îmbrățișeze și imediat ce el își slăbi strânsoarea se îndepărtă, nefiind interesată să rămână lângă el.

-Sper că ți-e foame, spuse ea cu amabilitate. Am sunat unul dintre restaurantele de lângă Lenox Square și am comandat tot ce trebuie. O masă pe cinste. Ea chicoti. Totul e gata. Du-te în sufragerie și îți aduc.

-Ți-e bine? întrebă el, luând-o de braț ca s-o poată opri.

-Sigur. Dar când se uită la el, el îi văzu ochii umflați.

Nathan îi luă fața în mâini și își frecă degetele mari peste pleoapele ei. Se simțeau umede și umflate.

-Ai plâns? întrebă el.

-Nu. Am stat prea mult pe verandă, asta e tot. M-a tras curentul.

Lui nu prea îi venea să creadă, dar n-o mai întrebă mai mult.

-O să facem ceva să nu mai stai așa de mult pe verandă. Ai fost la Universitatea Georgia azi? Ea ridică din umeri.

-Sigur, am luat catalogul. Nici o grabă. Deja te-ai plictisit de mine?

-Nu, dar pentru ce crezi că te-am adus aici? Doar ca să comanzi mâncare și să arăți frumos? Zâmbetul din colțul gurii nu-i ascundea încordarea din ochi.

-Tot ce dorești.El se simți frustrat.

-Vreau să te porți de parcă asta e casa ta,iar eu prietenul tău.

-Bine,o pot face.El scoase un sunet de enervare:

-Nu,nu vreau să spun să te prefaci,la naiba.

-Atunci spune-mi cam ce ar trebui să simt.N-am mai locuit cu nimeni,în afară de soțul meu.Nathan zise tare:

-Atunci pretinde că suntem căsătoriți.Ea tremură și se îndepărtă de el.

-Nu,zise ea cu ciudă.Fiindcă nu suntem și nici nu vom fi vreodată.O să stau aici cât dorești,și când îmi spui să plec,plec.Uimit de cuvintele ei vehemente,o privi tăcut,în timp ce ea se străduia să-și redobândească iar calmul.Faptul că ea îl putea sfâșia în două îl făcu să se înfurie.

-Dacă vreau o actriță,o să angajez una.

-Dacă vrei cina mai bine vii s-o iei,răspunse ea și părăsi camera.

Un minut mai târziu,după ce reuși să-și recapete glasul,se duse în bucătărie ca să discute cu ea.Asta nu era Kat Gallatin pe care o cunoștea el,care avea nevoie profundă de el.Ea stătea la masă și punea peștele prăjit în farfurie.Când auzi pași pe gresie se întoarse,zâmbi slab și spuse:

-O să învăț să gătesc dacă vrei.Nathan se opri,pierzându-și tot controlul.Ea voia să-și facă numărul și să fie lăsată în pace.În fața publicului o putea face pe prințesa Talana,furioasă și nervoasă.În fața lui o putea face pe iubita fericită și mulțumită.

-Ia-ți noaptea liberă,zise el dezamăgit,pe un ton crud.Ies în oraș ca să iau cina,și tot ce mai doresc.El părăsi apartamentul,amintindu-și ochii ei ca pe unica lui victorie.

Nathan abia trecuse de un bloc când un taxi galben întoarse în traficul aglomerat și veni pe trotuar către el.Roțile scârțâiră lângă picioarele lui și agonia din el se transformă în violență.Nathan se năpusti către taxi și deschise ușa șoferului.

-Pleacă de aici,nătărăule!

-Urcă tu,nătărăule,îi ordonă o voce feminină.

-Imediat,spuse o alta.Nathan se aplecă și se uită în spatele șoferului îngrozit.Tess și cu Erica se aplecară spre el,uitându-se ca doi tigri furioși care așteptau o scuză ca să muște.

-Am venit să ne vedem verișoara,spuse Erica.

-Dar arăți bine.Intră.Nathan le zâmbi posac și se urcă lângă șofer.Era gata pentru încă o luptă strașnică.

Două beri, prea puțin somn, și apoi când adormise visase urât. Kat se trezi în dimineața următoare cu un cap cât toate zilele, supărată. Se dădu jos din pat, se uită la costumul ei mototolit și se întoarse în cerc, simțindu-se amețită și încercând să distingă lucrurile ca lumea. Părul îi venea în ochi, asta era nimica toată. Îl împinse în lături, apoi își dădu seama că fusese strâns în vârful capului când se duse la culcare. Acum era desfăcut și cineva i-l peria cu grijă ca să n-o trezească. Se învârti în loc, cu inima strânsă, apoi strigă:

-Nathan? Simțea nevoia disperată să-l ia în brațe. Kat merse grăbită prin camere, dând peste mobilă, fiindcă capul o durea și era supărată. El nu era niciunde și ușa de la dulap era deschisă. Kat se uită la el și nu avu puterea să vadă dacă lucrurile îi erau acolo.

Of, de ce să-și fi părăsit propria casă? Dar frica se strecura în sufletul ei în timp ce se îndrepta spre camera de lucru. Acum era destul de trează ca să observe caperia ei de păr stătea pe măsuta de cafea de lângă canapea.

Sub perie se afla un bilet cu scrisul de mână al lui Nathan.

Kat. Drepturile miniere sunt ale tale acum, ale tale și ale verișoarelor tale. Am aflat niște lucruri care pun vrajba Gallatin-Chatham într-o lumină diferită. Tess și Erica stau la Peachtree Plaza, așteptând să te vadă în dimineața asta. Nu te îngrijora. Ele știu adevărul acum și sunt mândre de tine. Învoiala noastră s-a încheiat. Plec în Surador. Ești liberă, Katie. Kat se întinse pe canapea, lacrimile scaldându-i ochii.

-Nu sunt liberă. Doar singură.

CAPITOLUL 10

Tess și Erica îi înșfăcă ră sacul de voiaj și o împinseră în camera lor de hotel. Ea începu să plângă imediat.

-Nu mă urâți? întrebă Kat.

-Fiindcă ai încercat să recuperezi pământul? întrebă Erica suspinând.

-Și fiindcă te-ai îndrăgostit de un bărbat atât de drăguț ca Nathan? adăugă Tess.

-De unde știți că-l iubesc? Ele se așezară pe o canapea, de o parte și de alta a ei.

-Am bănuț în acea zi, la locul căminului.

-Știu cum se privesc îndrăgostiții.

-Suntem chiar experte în asta, amândouă. Kat zâmbi. Nathan n-o iubea, dar n-o putea spune acum.

-De ce ne-a înapoiat drepturile miniere?

-Fiindcă te iubește.

-Și fiindcă e singurul lucru onorabil pe care îl putea face,acum că a văzut cealaltă față a vrajbei Chatham-Gallatin.Kat își șterse ochii și se uită de la Tess la Erica.

-Altă față?

-Istoria de familie pe care a sris-o Dove.Bunicul Sam a terminat-o de tradus,îi explică Erica.I-am povestit lui Nathan.El spune că e mult prea detaliată ca să nu fie adevărată.Ea scutură mâna dreaptă a lui Kat.Tess i-o luă pe cea stângă.Kat se uita și la una și la alta,văzându-le solemnitatea din ochi.

-Ce a zis Dove?

-Străbunicul tău nu l-a împușcat pe Nathaniel Chatham,dar a fost suspectul numărul unu,fiindcă toți știau că Gallatini îl disprețuiau pe Nathaniel.

-Nathaniel a fost ofițer al Uniunii care l-a capturat pe Justis pe Teritoriul Indian în timpul războiului,îi reaminti Erica lui Kat.Oamenii lui au luat tot ce aveau Gallatinii.Singurul mod în care Katherine a putut salva viața lui Justis a fost mituirea unuia dintre soldații lui Chatham cu trei medalioane.

-Ăsta a fost tot scandalul,observă Tess.Chatham a fost acuzat că a participat la mituire,fiindcă și el avea un medalion de aur care aparținuse lui Justis.

Kat se încruntă,încercând să sorteze totul.

-Deci Chatham a păstrat medalioanele noastre? Tess încuviință.

-Cel puțin așa au crezut toți.Nu se putea dovedi.Dar pentru asta a fost acuzat Holt că l-ar fi omorât,câțiva ani mai târziu.Familia Chatham a început o campanie de prindere a lui Holt și a încercat...

-Și pentru un Cherokee asta înseamnă moarte curată,îi explică Erica.

Kat o privi întrebătoare.

-Deci a omorât oameni?

-Nu,a continuat să ruineze fiecare afacere pe care o făceau Chatham-ii.Dove spune că nu a ucis pe nimeni niciodată,decât în legitimă apărare,nici măcar în anii în care i-a chinuit pe Chathamii.

-Până când au trimis trupele americane pe urmele lui,exclamă Tess.Holt avea o fortăreață pe dealuri.Trupele au găsit-o și,când Holt a refuzat să se predea,au ars locul până la temelii.Kat le simți pe Erica și pe Tess strângând-o de mâini.Erica o privea compătitor.

-Dar partea oribilă este că Holt nu era acolo.Soția lui era acolo,cu cei cinci copii și ei au mituit trupele ca să nu-i ia urma lui Holt.Kat clipi.

-Deci din cauza asta Dove și bunicul meu Joshua s-au născut așa de târziu.Ei au fost a doua familie.Bietul străbunic! Tess încuviință din cap..

-Așa e.Și după asta Holt a pornit războiul împotriva trupelor și a familiei Chatham.

-În cele din urmă,la cincisprezece ani după ce Nathaniel a fost ucis,a venit un martor și a spus că nu Holt era responsabil.

-Deci stră-stră-bunicul a fost absolvit de acuzația crimei și au făcut pace? întrebă Kat.Ambele verișoare aproară.

-Dar nu a uitat că Chathamii aveau medalioanele mamei lui,zise Erica.Când a îmbătrânit,el și cu Eli,fiul lui Nathaniel,au încercat să facă o învoială.Eli a spus că îi va da medalioanele lui Holt dacă acesta va semna drepturile miniere ale pământului familiei Blue Song din Georgia.

-Deci asta a făcut-o străbunicul,zise Kat încet.Dar de ce s-a bătut cu Eli mai târziu?

-Nu se puteau suferi,spuse Tess,imitând mișcarea lui Kat.

-Deci s-au omorât unul pe altul.Dove a moștenit pământul Blue Song-ilor și medalioanele.Kat oftă.

-S-a căsătorit cu fiul lui Eli,Micah.Erica se îndreptă din umeri.

-Ei,eu cred în Dove.Acum locuiesc în casa ei și cred că a spus adevărul în toate privințele,inclusiv în cea a lui Micah.

-Și ce-a spus?

-O,au avut o idilă,corect,recunosc Tess.Dar au fost îndrăgostiți unul de altul ani la rând,înainte ca Micah să se însoare cu altcineva.Eli nu-și putea lăsa fiul să se căsătorească cu o Gallatin-el amenința să-l dezmoștenească și aparent Micah nu era atât de galant încât să uite de bani ca se căsătorească cu Dove.

-Dove a greșit că l-a iubit în continuare,sublinie Erica.Dar cred că o putem ierta fiindcă a iubit prea mult,nu? Kat încuviință.

-Apoi a rămas însărcinată...

-Și a plecat în Anglia ca să nu-i îndurereze pe ceilalți.

-Dar soția lui Micah a aflat adevărul,oricum sfârșitul poveștii.

Kat se uita la verișoarele ei cu lacrimi în ochi.

-Dar ce s-a întâmplat după ce copilul lui Dove și soțul ei englez au murit?

-Dove s-a reîntors în State și s-a stabilit în rezervația din Carolina de Nord.

-Dove a zis ceva despre Justis și Katherine? Cred că au murit înainte de a se fi născut ea.

-Da,dar a scris ce i-a povestit Holt,zise Tess.Singurul motiv pentru care Justis și-a luat o nevastă albă a fost ca Katherine să poată păstra pământul.În statul Georgia orice bărbat care se căsătorea cu o Cherokee era considerat un Cherokee.Ar fi pierdut totul,inclusiv Blue Song.

-Și Amarintha Parnell avea nevoie de un soț respectabil, adăugă Erica, pentru a da un nume respectabil unui copil din flori. Kat își cufundă capul în mâini.

-Deci Justis s-a dat în spectacol de dragul Katlanichei. Se auzi o bătie în ușă.

-Trebuie să fie ibricul cu ceai pe care l-am comandat, murmură Tess traversând camera. Îi putem bea cu siguranță. Chelnerul intră cu o tavă plină și imediat se împiedică de sacul de voiaj al lui Kat. El se strâmbă în timp ce toată lumea dorea să-l ajute.

-Te-ai lovit? întrebă Tess.

-Mi-am lovit piciorul în ceva dur din sac. Cred că l-am rupt.

-Piciorul? întrebă Erica.

-Nu. Ce este la fundul sacului?

-Vergeaua mea! exclamă Kat. Deschise sacul de voiaj și scoase hainele disperată.

-Era așa de ruginită și de fragilă. Și e îndoită, a spus Nathan. Dacă se sparge, nu azi, of, nu azi. Nu pot suporta... Kat își vârî o mână în sac și scoase fragmente de metal. Înghițind cu greu spuse:

-S-a rupt într-o sută de bucățele.

-Mai sunt încă o duzină de vergele acasă, spuse Tess cu blândețe.

Erika o luă pe după umeri pe Kat.

-Așa e.

„Dar asta este prima pe care am găsit-o eu și cu Nathan.” Plângând pe tăcute, Kat scoase un pumn de monede din sac. Monedele prinseseră patina și o păstraseră aurie, nemuritoare și abundând de vinuri care se împliniseră în sfârșit.

Kat avea un sfert de milion de dolari, partea ei pe piața valutară pentru opt sute cincizeci de monede bătute înainte de 1810. Ascunse în douăzeci și cinci de vergele găurite, monedele rare așteptau să fie trimise colecționarilor din toată lumea. Mai erau în plus treizeci de monede, dar fiecare dintre verișoarele Gallatin păstraseră câte zece din motive sentimentale.

Nathan puse ziarul pe masă și își dori să nu fi primit aceste vești chiar în prima zi a întoarcerii lui din Surador. Trăise pentru ziua aceasta, sperând ca timpul și înapoierea drepturilor miniere s-o fi făcut pe Kat să uite că o silise să stea cu el.

Și că mai avea intenția s-o manipuleze. Nathan zâmbi posac. Medalionul îl va ajuta s-o cucerească. Era singura persoană care știa care spunea acesta, care știa ce voise să spună stră-stră-bunica ei Katlanicha.

Ascultă! Numele lui este Tachchee. Este adoptat al clanului cerbilor. Trupul lui îl iau. Carnea lui o iau. Inima lui o iau. Leagă sufletul lui de al meu, ca niciodată să nu plece. Eu sunt da-nitaka, ce stau în sufletul lui. S-a hotărât cu mult timp în

urmă.Ea spusese aceste cuvinte de mai multe ori pe zi în ultimele trei săptămâni.Dacă totuși ceva îl putea face pe Nathan să se întoarcă,atunci ele puteau.Rătăcitorul se întorsese din Surador și dacă dorea să-și ia medalionul înapoi,va trebui s-o roage și să aducă medalionul ei la schimb.

Dacă el n-o făcea,va trebui să se gândească la un alt mod de a-l aduce aici.

Aerul rece de septembrie o făcu să se bucure că purta o cămașă cu mânecă lungă și ciorapi până la genunchi pe sub blugi și adidașii ei *Reebok*.O briză trecu lin printre copaci și un vultur se avântă spre cer.Vulturul pluti pentru o clipă,parcă suspendat în timp,apoi dispăru.

Cărând schițe nefinisate ale casei ei,Kat închise ușa cortului pe care-l închiriasse și merse de-a lungul potecii către locul vechiului cămin.Era curat acum și fundația de beton marca locul pe care stătuse casa familiei Blue Song și mai arăta,după rocile înnegrite,că arsese în ziua când veniseră soldații.

Ea,Tess și Erica și-au imaginat că nici măcar Justis și Katlanicha nu știau de monedele de aur ascunse în vergelele casei.Justis ar fi avut o mulțime de ocazii să le strângă în timpul deselor lui vizite la Amarintha Parnell și în mod sigur nu le-ar fi lăsat acolo,în pământ,gândindu-se că nimeni nu le va lua.

Evident,părinții Katlanichei ascuseseră monedele de aur atunci când construiseră casa,înainte să se nască copiii lor.Deci pământul era o moștenire de la Katlanicha Blue Song,care a devenit Katherine Gallatin,dar care nu-și uitase niciodată căminul ei Cherokee; și monedele erau o moștenire de la familia Blue Song.Kat stătea în picioare în centrul vechiului cămin,gândindu-se cum se va ridica iar casa din cenușă,ca o pasăre phoenix,restaurată aproape la fel cum arătase,poate un pic mai mare: Va avea o mulțime de camere pentru Tess și Erica,atunci când veneau în vizită cu familiile lor.Se așteptau să construiască locuințe aici cândva,dar acum va fi singura Gallatin de pe proprietate.

Ei,nu chiar singura,dar singura în carne și oase.În regulă,nu credea în năluci,dar îi plăcea să creadă că nu era singură aici.Nu era nimic ciudat în asta.

Kat închise ochii și își imagină casa terminată înainte de Crăciun.Primul ei Crăciun în vechea ei casă.Vechea ei casă?

-*Osyio*,Katlanicha.Ea lăsă să-i cadă schițele din mână și se răsuci,uitându-se prin pădure.Nathan,îmbrăcat în pantalonii lui de piele,mocasini și un tricou gri,se sprijinea de un stejar,cu brațele încrucișate elegant peste piept în timp ce o privea.Medalionul ei atârna de lanțul pe care îl purta la gât.Cu inima bătându-i tare,Kat își scoase lanțul cu medalion de la gât.

-*Osyio*,diavole împelițat.

El zâmbi slab și înainta spre ea și fiecare pas pe care îl făcea îi spunea că el îi văzuse licărirea de bun-venit în ochi. Dar vrajba nu încetase.

Nathan se opri prea aproape ca ea să se simtă în largul ei și spuse amuzat:

-Acum ești o pasăre cântătoare bogată. Ai bani, ai pământul, ai casa ta, și nimeni nu te va mai putea răni. Asta au intenționat Justis și Katherine. Nu e nevoie să știi ce spune medalionul. Totul s-a aranjat. Kat dădu din cap cu tristețe.

-Între noi nu s-au încheiat lucrurile. M-ai părăsit. Nu mă mai doreai. Și acum nu știu la ce m-am așteptat când te-am văzut venind, dar se pare că ai venit să mă faci să mă simt prost.

-Nu. Ți-am dat libertate ca să uiți ce ți-am făcut. Apoi am venit aici ca să-ți spun că nu mă poți uita. Simțindu-se puțin amețită de felul în care se uita la ea, se dădu un pas înapoi.

-Voiai să uit. El păși înainte.

-Nu poți uita. Brusc o atinse, o înconjură cu brațul, trăgând-o spre el până când o prinse de păr.

-Vei avea întotdeauna nevoie de mine, Katie." Katie." Mâna lui. Părul ei. O, nu! Kat închise ochii și îi înconjură gâtul cu brațele, apoi își înălță gura și el o sărută lung, magic. Ea își odihni fruntea pe umărul lui și simți mișcarea rapidă a pieptului lui, puternica strânsoare a mâinilor lui, întregul lui trup tremurând.

-Una e să ai nevoie, alta e să ai, șopti ea.

-Nu. Dându-și capul pe spate, ea îl privi fățiș.

-Mă duc la colegiu. Deja am vorbit cu oamenii de la cel din Gold Ridge. Ei spus că tot ce trebuie să fac este să iau niște cursuri.

-Da? Și? Kat se încruntă. Oare el era încrezut?

-Și așa că voi fi destul de educată pentru tine.

-Doamne, dar cine a spus că nu ești? Ea îl studie atentă.

-Ți-e rușine că sunt de condiție umilă? Spune-mi adevărul.

Cu un oftat de dezgust el îi cuprinse fața în mâini.

-Nu ești de condiție umilă, iubito. Și mi-ar fi foarte greu să trăiesc cu tine dacă nu aș fi mândru de tine. Năucă și confuză, ea spuse solemn:

-Mi-a fost greu să locuiesc cu tine la Atlanta.

-De asta ai încetat să mă mai dorești? Ea scoase un țipăt slab.

-Nu știam cum să mă port cu tine. Atâtea daruri, tot luxul acela... eu îl voiam pe vechiul Nathan înapoi, cel care hoinărea prin pădure și făcea baie gol-goluț.

-Pot face asta pentru tine. Ea se trase scuturând din cap și eliberându-și mâna.

-Va trebui să locuiești aici, cu mine.

-Cea mai bună invitație pe care am auzit-o de ani de zile.

Cu ochii strălucindu-i, el o luă de mână și o trase lângă el, în timp ce se îndreptau spre colină. Kat se uita lung la el, întrebându-se ce îi însuflețea ochii și-l făcea să zâmbescă slab. Se opri la poalele dealului, privi spre vale, parcă vrăjtit de frumusețea ei, apoi atinse medalionul cu vârfurile degetelor și o privi în același mod în care se uita la vale.

-Vrei să știi ce spune medalionul? Kat își ținu răsuflarea. El închise ochii o clipă, apoi o aținti cu privirea. Degetele lui mângâiau simbolurile Cherokee.

-Luat din pământ, dat înapoi pământului, acest aur ne va aduce înapoi acasă.

Ochii lui nu-i părăsiră pe cei ai lui Kat și Nathan răsuci medalionul și atinse simbolurile de pe cealaltă parte.

-Îl voi cunoaște după aurul inimii lui. Kat scutură din cap emoționată. Nathan ridică medalionul de aur de pe pieptul ei.

-Acesta i-a aparținut lui Justis. Ea îl luă ușor și-l ținu în mâini. Kat se uita la medalionul pe care el îl ținea în palmă.

-Acesta a aparținut lui Justis? Acesta e medalionul pe care stră-stră-bunicul tău l-a lat de la el.

-Nu, nu l-a luat...o corectă Nathan blând. Justis i l-a dat ca să i-l trimită lui Katie după ce el murea. Justis nu s-a așteptat să scape. Nathan se opri. Acest medalion a stat în familia mea peste o sută de ani. L-am purtat de când mă știu.

Kat își ridică privirea spre el și spuse cu voce slabă, tremurătoare:

-Îl voi cunoaște după aurul inimii lui. Îmi cer să cred...

-Îți cer să te căsătorești cu mine, Katie. Ea tremura de emoție, îi luă fața în mâini și i-o cercetă până când știu că nu-și imaginează că el era acolo.

-În noaptea aceea când ți-am cerut să facem învoiala în privința drepturilor miniere, ți-am spus că te iubesc, șopti Kat. Nu m-ai crezut. M-ai crede acum?

Vocea lui era răgușită.

-Te voi crede. Spune-o din nou pentru mine, Katie.

-Te iubesc, Nathan. Ea i se aruncă în brațe iar el o ținu strâns. Și mă voi căsători cu tine.

-Bine. Și eu te iubesc. O sărută, apoi murmură ușor: Asta sună atât de corect încât cred că am mai spus-o cândva. El zâmbi. Poate că m-am gândit o grămadă de vreme la ea.

-Poate, încuviință ea. Dar am așteptat s-o aud. Zâmbetul lui îi era drag și familiar.

-Știam că va fi așa cândva. Ea văzu trecutul și viitorul și o eternitate de promisiuni în ochii lui. Cândva sosise.

SFARSIT